

ธัญญาทิพย์

คู่มือครูรวี

T.2-4

ชั้นอนุชน

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ธัญญาทิพย์

คู่มือครู ชั้นอนุชน

T.2-4

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

สารบัญ

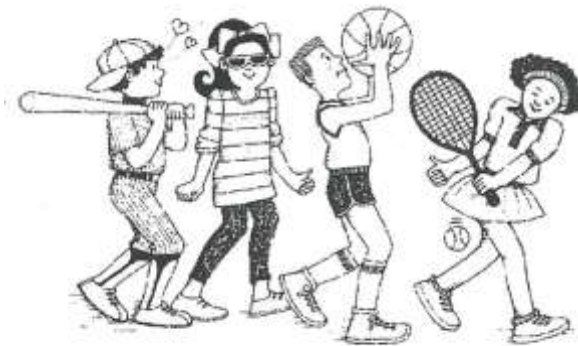
คำนำ	3
บทที่ 1 ทำไมต้องอธิษฐาน	4
บทที่ 2 จะอธิษฐานอย่างไร ?.....	10
บทที่ 3 พระเยซูผู้นำทาง	16
บทที่ 4 อธิษฐานเพื่อผู้อื่น	21
บทที่ 5 ชีวิตในพระวิญญูญาณ	26
บทที่ 6 จำเริญขึ้นในความรัก	32
บทที่ 7 ความยินดีท่ามกลางความทุกข์	37
บทที่ 8 การเตรียมพร้อม	42
บทที่ 9 พระเจ้ากับเงิน	47
บทที่ 10 การอรักรขา คืออะไร ?	51
บทที่ 11 พระพรในการให้	56
บทที่ 12 กฎของพระเจ้าในการใช้เงิน	61
บทที่ 13 การดำเนินชีวิตคริสเตียน	66

คำนำ

วัยรุ่น เป็นวัยที่พ่อแม่หลายคนรู้สึกกลัว และกังวลใจเกี่ยวกับการที่ถูกตัดสินใจในการดำเนินชีวิตในอนาคต เป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยที่อารมณ์รุนแรง แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีอารมณ์อ่อนไหวด้วย วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังปรับตัวเข้าสู่วัย **ผู้ใหญ่** เพราะฉะนั้นในบางครั้ง การกระทำหรือการวางตัวของเขาอาจจะดูเหมือนเด็กไร้เดียงสา หรือบางครั้งอาจจะเป็นผู้ใหญ่เกินไป เพราะการวางตัวยังไม่ถูกต้อง พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ไม่ควรมองข้ามในจุดนี้ไปควรให้ความช่วยเหลือเขาด้วยความห่วงใยและการสัมผัสที่อ่อนโยนจากการออกจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

การเรียนรู้วิชา เป็นสิ่งที่จะช่วยและพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจและความสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลในชีวิตของเราได้ วัยรุ่นเป็นวัยที่เปราะบางและมีความรุนแรงใน ด้านอารมณ์อยากรู้ อยากเห็นและอยากแสวงหา เขาจึงสนใจในเรื่อง **ฝ่ายวิญญาณ** เป็นพิเศษ ฉะนั้นครูที่สอนวิชาการศึกษาควรฉวยโอกาสที่จะเรียนรู้จักผู้เรียนที่สอนและมีความสัมพันธ์ที่ดี เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าเขาห่วงใยเขาอย่างแท้จริง มีชีวิตเป็นแบบอย่าง เพื่อที่จะให้เขาสนใจและยอมรับเรื่องของพระเจ้าที่เรากำลังสอนเขาได้ง่ายขึ้น

คู่มือครู **“การดำเนินชีวิตคริสเตียน”** เล่มนี้ ได้นำหัวข้อต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสามารถเตรียมชีวิตของวัยรุ่นให้ดำเนินชีวิตกับพระเจ้าอย่างถูกต้อง ดังนั้นเมื่อ ครูวิชาฯ ใช้เวลาในการเตรียมมาก โดยการศึกษาพระคำภีร์ อธิษฐาน นมัสการพระเจ้าทุกวันจะทำให้เราเตรียมบทเรียนเกิดผลมี **ประสิทธิภาพ** เพราะพระวิญญาณจะทรงช่วยให้ท่านได้พบกับความตื่นเต้น และประสบการณ์ความรู้ใหม่ๆ ที่พระวิญญาณเปิดเผยความจริงให้ท่านได้เข้าใจสิ่งที่จะทำให้ท่านได้รับกำลังการฟื้นฟูชีวิตในพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

บทที่ 1 ทำไมต้องอธิษฐาน ?

ข้อท่องจำ

อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุก
อย่างต่อพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน การวิงวอนกับการขอบพระคุณ (ฟิลิปปี 4:6)

ข้อพระคัมภีร์

สดุดี 25:1-5, 55:17, มัทธิว 7:7-11, อฟ. 6:11, 12 ฟิลิปปี 4:6
และศึกษาตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อจะเข้าใจวัตถุประสงค์และความสำคัญของการอธิษฐานและเพื่อจะแสวงหา
การทรงนำของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตประจำวัน

เข้าสู่บทเรียน

การสื่อสารสมัยนี้ มีความเจริญก้าวหน้า มาก คนที่อยู่ห่างกันคนละซีกโลกหรือไกลออกไป
จนถึงดวงจันทร์หรือ ดวงดาวก็สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้ในเวลาอันรวดเร็วโดยผ่านทางโทรศัพท์
และคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต

นักวิทยาศาสตร์มีความฉงนสนเท่ห์มานานแสนนานและสงสัยว่าจะมีมนุษย์อาศัยอยู่บนดวงดาว
อื่นอีกไหม นอกจากบนโลกนี้ที่สามารถ
ติดต่อสื่อสารกันได้ แต่ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถพิสูจน์และรู้ได้ และยังเป็นสิ่งที่พวกเขาจะค้นคิด
กันต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

ในพระคัมภีร์บอกเราไว้อย่างชัดเจนว่าเราสามารถรับฟังและพูดคุยกับพระเจ้า พระผู้สร้าง
สรรพสิ่งทั้งปวงได้ด้วยการอธิษฐานซึ่งเราสามารถรับรู้และสัมผัสกับพระเจ้าได้อย่างรวดเร็ว ถ้าเรา
เปิดใจกับพระองค์

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนจับคู่กันและตั้งคำถามต่อไปนี้ว่า

“ ถ้าพระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งในใจเรา แล้วทำไมเรายังต้องอธิษฐาน?”

ให้แต่ละคนตอบก่อนที่จะสอนต่อไป ขณะที่อภิปรายพยายามหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์
ใช้กิจกรรมนี้เพื่อจะค้นหาเหตุผลของการอธิษฐาน

ศึกษาพระคัมภีร์

1. การอธิษฐานคืออะไร? (ปฐก. 12:7, 8 ฟป. 4:6, 1 ยน. 1:9)

การอธิษฐานคือการติดต่อกับพระเจ้าเราสามารถพูดคุยกับพระเจ้าได้เหมือนัก
พูดคุยกับเพื่อนสนิทหรือพูดคุยกับพ่อของเราจุดประสงค์ใหญ่ในการอธิษฐานที่จะกล่าวถึงในที่
นี้มี 3 ประการคือ

1) เพื่อเป็นการนมัสการพระเจ้า เมื่อพระเจ้าชี้ให้อับราฮัมเห็นแผ่นดินที่พระองค์ จะทรง
ประทานให้แก่เขานั้น อับราฮัมได้ทำ 2 ประการ คือ

****เขาสร้างแท่นบูชา เพื่อเป็นการขอบ**

พระคุณพระเจ้า ซึ่งเป็นการแสดงว่า

เขาสรรเสริญยกย่องพระเจ้า ไม่ใช่ตนเอง

****และอับราฮมนมัสการออกพระนาม**

พระเจ้า (ปฐก 12:8) เขาพูดคุยกับพระเจ้าเหมือนพูดคุยกับบุคคล

สำหรับเด็กควรจะเป็นเช่นนั้นด้วยให้เราคิดถึงพระเจ้าเหมือนกับเราคิดถึงเพื่อนสนิทของ
เราสักคนหนึ่ง หรือเหมือนกับการที่เราพูดคุยกับพ่อของเรา การพูดคุยเราจะต้องมีเวลาอยู่ด้วยกัน
นานๆ จึงจะทำให้เรารู้จักกันและสนิทกันมากยิ่งขึ้น ยิ่งใช้เวลามากก็สนิทสนมกันมาก ดังนั้น
ถ้าเราใช้เวลาอยู่กับพระเจ้ามากๆ เราก็สนิทสนมและใกล้ชิดกับพระเจ้ามาก พระเจ้าทรงเป็นบิดา
ของเราและทรงปรารถนาให้ลูกๆ สนใจในพระองค์ดังนั้นเราควรจะใช้เวลาที่จะแสดงความชื่นชมยินดี
และยกย่องพระองค์ ด้วยบทเพลงสรรเสริญและนมัสการพระเจ้าของเราทุกๆ วัน

2) เพื่อบอกให้พระองค์ทรงทราบถึงความต้องการของเรา เปาโลได้กล่าวคำแนะนำแก่คริส
เตียนฟิลิปปีเกี่ยวกับการอธิษฐานดังนี้

**“อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนา
ของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐานการวิงวอน
กับการขอบพระคุณ” (ฟป. 4:6)**

☆☆ กิจกรรม

ให้ผู้เรียนถอดความจาก ฟิลิปปี 4:6,7
ตามความเข้าใจของเขาเอง ให้เวลา 5-8 นาที
เสร็จแล้วขอให้บางคนอ่านสิ่งที่เขาเขียน
คำถาม จาก ฟิลิปปี 4:6 เราได้รับคำแนะนำให้ทูล
ความปรารถนาของเราต่อพระเจ้าอย่างไร ?

เราจะต้องอธิษฐานและอ้อนวอนด้วย การขอบพระคุณ คำว่า “อ้อนวอน” หรือ “วิงวอน” หมายถึง การขอด้วยความถ่อมใจ และเอาจริงเอาจังเมื่อเราอธิษฐานเราจะต้องมีท่าทีของการถ่อมใจและขอบพระคุณพระเจ้าทรงปัญญาว่า ด้วยการอธิษฐานแบบนี้จะทำให้เกิดสันติสุขในจิตใจเกินความเข้าใจของเรา (อ่านฟิลิปปี 4:7) ทำให้เราเกิดความมั่นใจและวางใจในพระเจ้าถึงคำอธิษฐานของเราบางครั้ง ดูเหมือนว่า ความต้องการของเราเป็นเรื่องเล็กน้อยๆที่ไม่สมควรจะรบกวนพระเจ้าแต่โดยพระคุณอันใหญ่หลวงของพระเจ้า พระองค์จะไม่รู้สึกว่าเป็น “ถูกรบกวน” สิ่งที่เราเป็นห่วงพระองค์ทรงเป็นห่วงด้วย “เราไม่ควรเป็นห่วงหรือวิตกกังวลในสิ่งใดเลย แต่จะมอบความต้องการของเราทุกอย่างไว้กับพระเจ้า”

พระเจ้าทรงหวังว่าเราจะใช้สามัญสำนึกที่พระองค์ประทานให้ เราคงจะไม่นั่งคุกเข่าขอคำแนะนำจากพระเจ้าว่า วันนี้จะใส่เสื้อสีอะไร หรือจะกินไอศกรีมรสอะไร พระเจ้าได้ประทานอำนาจแห่งการตัดสินใจให้เราแล้วเมื่อ เราศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ให้นำคำสอนมาใช้กับชีวิตของเราและใช้เวลาอธิษฐานกับพระเจ้า พระองค์จะประทานสติปัญญาลงมาเหนือชีวิตของเราในทุกด้าน

3) เพื่อจะสารภาพและขอการอภัยโทษจากพระเจ้า

คำถาม เราคิดว่าในตอนนี้อะไรที่เราทำบาปอะไรที่ร้ายแรงแล้วยังไม่ได้สารภาพกับพระเจ้าบ้าง?

เป็นเรื่องที่น่าอายที่เราจะบอกหรือพูดต่อหน้าคนมากมายว่าเราได้ทำบาปอะไรไว้บ้าง ความบาปที่เราได้ทำไปเราต้องการสารภาพกับพระเจ้าเท่านั้นและไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะน่าคิดถึงเลย แต่ความจริงที่ไม่ปฏิเสธได้ว่า มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปไม่มีใครสักคนที่เป็นคนชอบธรรมไม่มีเลย (โรม 3:10)

ในกิจการ 13:22 ได้กล่าวถึงดาวิดว่า เราได้พบดาวิดบุตรของเจสซี เป็นคนที่เราชอบใจ ถึงแม้ว่าดาวิดจะเป็นคนที่พระเจ้าพอพระทัย กระนั้นเขาก็ยังได้ทำความผิดอันใหญ่ยิ่งนัก ทำให้พระเจ้าเสียดพระทัยได้ล่วงประเวณีกับนางบัทเชบา ต่อจากนั้นพยายามปกปิดความผิดและหาทางวางแผนฆ่าอุริยาห์ซึ่งเป็นสามีของนางอีกต่างหาก (2ซมอ. 11:41-17)

คำถาม ดาวิดทำอะไรเมื่อสำนึกได้ว่าทำบาป? เขาได้รับการอภัยโทษอย่างไร ?

เมื่อดาวิดทำบาปจิตสำนึกผิดพ้องในจิตใจของเขา (อ่าน สดุดี 51:1-4) ดาวิดได้สารภาพบาปต่อพระเจ้า และขอการอภัยโทษและการชำระจากพระองค์ (อ่าน สดุดี 51:10-12)

อะไรเกิดขึ้นกับดาวิด ? เมื่อเขาสารภาพต่อพระเจ้าผลที่เกิดขึ้นก็เหมือนกับกรณีของดาวิด (ไม่ว่าบาปนั้นจะหนักหนาเพียงไรก็ตาม) เราจะต้องยอมรับว่าต้องการการอภัยโทษจากพระเจ้า (อ่าน 1 ยน. 1:9)

การสารภาพบาปทำให้ได้รับการอภัยโทษและการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เรา โดยทางพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ที่ไม่กางเขน

2. เราควรจะอธิษฐานเมื่อไร ? (สดุดี 55:17, 1 คร. 5:17)

เราได้เรียนรู้แล้วว่า การอธิษฐานคือการติดต่อกับพระเจ้าเพื่อสรรเสริญ ทูลขอและสารภาพบาปต่อพระองค์

คำถาม เมื่อไรเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการอธิษฐาน ?

เรื่องของเวลานั้นขึ้นอยู่กับเรา ส่วนพระเจ้าทรงพร้อมที่จะฟังเราได้ตลอดเวลา

“ทั้งเวลาเช้าเวลาเย็นและเวลาเที่ยง ข้าพเจ้าร้องทุกข์และคร่ำครวญ

และพระองค์จะทรงฟังเสียงของข้าพเจ้า” (สดุดี 55:17)

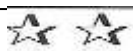
ทุกเวลาแม้แต่ในเวลาเที่ยงวันหรือเที่ยงคืน พระเจ้าทรงสดับฟังเมื่อเรา “ร้องเรียกหาพระองค์” พระองค์ทรงต้องการช่วยเหลือ และนำพาเราการนมัสการ และการสรรเสริญทำให้เกิดสันติสุข และความชื่นชมยินดี เมื่อความสนใจของเราได้หันออกจากปัญหา และมุ่งจิตใจไปยังพระเจ้าเราขอบคุณในความเป็นพระเจ้า และความรักของพระองค์

การอธิษฐานที่เต็มไปด้วยการนมัสการ หรือที่เต็มไปด้วยการสรรเสริญ ส่วนมากจะเป็นเวลาที่เรายู่กับพระเจ้าตามลำพัง หรือที่เราเรียกว่า “การเฝ้าเดี่ยว (ให้ดู มัทธ. 6:6) การเข้าเฝ้าพระเจ้าส่วนตัวเป็นเวลาที่เราจะมีความสนิทสนมกับพระเจ้าเป็นพิเศษเมื่อใช้เวลาอยู่กับพระเจ้าตามลำพัง จะทำให้เราได้รู้จักกับพระเจ้ามากขึ้น เพราะมีโอกาสได้แบ่งปันความคิดและความรู้สึกส่วนตัวกับพระองค์ การเรียกหาพระเจ้าเมื่อเราต้องการความช่วยเหลือ เราก็อธิษฐานนมัสการพระองค์ก็เป็นการ “สนทนา” กับพระเจ้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอธิษฐาน พระคัมภีร์กล่าวสรุปในเรื่องนี้ว่า**“จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”**

(1 คร. 5:17)

คำถาม คำว่า “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ” หมายความว่าอย่างไร ?

คำว่า “สม่ำเสมอ” หมายความว่าทุกๆ วัน คำว่า “จง” เป็นคำสั่งที่เราต้องปฏิบัติตาม หมายความว่าเราจะต้องอธิษฐานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันที่เราต้องทำ ทำเป็นประจำและจะขาดไม่ได้ เหมือนกับที่เราจะต้องรับประทานอาหารทุกวันถ้าเราไม่รับประทานอาหาร เราก็จะหิวและจะทนไม่ได้ นาน และถ้าอดอาหารนานๆ ในที่สุดเราก็จะต้องตาย ชีวิตแห่งการอธิษฐานเหมือนกัน ถ้าเราขาดการอธิษฐาน เด็กจะหิวและถ้าเราไม่ได้อธิษฐานเป็นเวลานาน เราก็จะค่อยๆ ตายเป็นการตายฝ่ายวิญญาณ ฉะนั้นถ้าเราไม่ยอมตายฝ่ายวิญญาณ เราก็จะต้องอธิษฐานสม่ำเสมอเป็นประจำทุกๆ วัน

กิจกรรม

ให้ครูเขียนหัวข้อเรื่องที่จะอธิษฐานเพื่อบนกระดาน ให้ผู้เรียนลอกตามและให้เขาเพิ่มเติมดังที่เขาต้องการให้อธิษฐานเพื่อลงไปด้วย อย่างน้อย 5 ประการ ให้เวลาประมาณ 5 นาที เสร็จแล้วให้เก็บหัวข้ออธิษฐานไว้ในพระคัมภีร์ ขอให้เขาอธิษฐานเพื่อตามหัวข้อที่เขียนไว้ อย่างน้อย

วันละหนึ่งครั้ง

3. ทำไมการอธิษฐานมีความสำคัญ (สดุดี 25 : 1-5, 73 : 24 มัทธิว 7:7-11)

1) การอธิษฐานเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า เรารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเราตลอดเวลา และเราสามารถฟังการนำพาของพระองค์ได้เสมอ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีความไว้วางใจและเชื่อในคำสัญญา

ของพระองค์“ข้าแต่พระเจ้า ถ้าพระองค์วางใจใน

พระองค์...ของกระทำให้ข้าพระองค์รู้จักพระมรรคา

ของพระองค์...ขอทรงสอนวิถีของพระองค์....

ข้าพระองค์รอคอยพระองค์ อยู่วันยังค่ำ”(สดุดี 25:2,4, 5)

กษัตริย์ดาวิดไว้วางใจในพระเจ้า ขอการทรงนำจากพระเจ้า และมีเวลาที่จะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ บ่อยครั้งเรามักฟังตัวเองแต่พระเจ้าต้องการให้เราอบความต้องการของเราไว้กับพระองค์ (มัทธิว7:7-11) ได้กล่าวถึงพ่อที่จะมอบสิ่งที่ดีให้กับลูกเสมอ เมื่อลูกหิวพ่อก็ทำให้รับประทาน เป็นต้น... พ่อในโลกนี้ยังรู้จักมอบสิ่งที่ดีให้กับลูก ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระบิดาซึ่งสถิตในสวรรค์จะประทาน สิ่งดีแก่ผู้ที่ทูลขอต่อพระองค์แน่นอน เราสามารถวางใจในการทรงนำของพระองค์ (สดุดี 73:24) เมื่อเราให้เกียรติแก่พระวจนะก็เหมือนกับการให้เกียรติต่อพระเจ้าด้วย

2)การอธิษฐาน (อฟ. 6:11-12) ช่วยให้เรา มีชัยชนะต่อมารร้าย เราต้องคืนรนเพื่อจะมีชัยชนะต่อต้านอำนาจของวิญญาณชั่วได้ และผู้บงการก็คือซาตาน เปโตรกล่าวเปรียบเทียบว่า ซาตานก็เป็นเหมือนกับ “สิ่งคำรามเที่ยวไป เสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ (1ปต. 5:8) จริงอยู่ที่พระเจ้าทรงปกป้องและนำพาเรา แต่เราก็ไม่ควรจะนั่งอยู่เฉยๆโดยไม่ทำอะไรเลย เราจะต้องทำงานร่วมมือกับพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงประทานอำนาจแก่เราในการต่อสู้กับมารร้ายพร้อมทั้งเครื่องยุทธภัณฑ์ที่เราสามารถสวมใส่ในการทำสงครามกับมารร้ายด้วย (อฟ 6:11) การต่อต้านของเราขึ้นอยู่กับความเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงมีชัยชนะต่อมาร

3) การอธิษฐานช่วยให้เราเจริญเติบโตขึ้นในความชอบธรรมและพระคุณ มีคำกล่าวดังนี้ว่า การดำเนินชีวิตคริสเตียนคล้ายกับการหัดขี่รถจักรยาน ถ้าไม่ถีบเดินหน้าก็ต้องล้มลงการอธิษฐานเป็นส่วนสำคัญของการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ (อ่าน 1ทธ. 4:7 และถามว่าคำว่า “จงฝึกตนใน ทางธรรม” หมายความว่าอะไร?) คำว่า “ฝึกตน” คือการมีความรับผิดชอบ

ต่อตัวเอง การฝึกจะต้องอาศัยการมีวินัยและความอดสาหะ จะต้องมีชีวิตที่มีวินัยในการอธิษฐานเพื่อจะเติบโตขึ้นในทางธรรมได้ และเรายังเจริญขึ้น “ในพระคุณและในความรู้ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเราด้วย” (2ปต.3:18) เมื่อเราเชื่อเราก็ได้เข้าอยู่ภายใต้พระคุณของพระเจ้า (โรม 6:14)พระเจ้าทรงทำพระราชกิจในชีวิตของเรา ต่อไปเพื่อจะช่วยให้เราเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ

➤ ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง ◀

เราควรเริ่มต้นตั้งแต่วันนี้ที่จะนำคำสอนจากพระวณะของพระเจ้าในเรื่องการอธิษฐานไปใช้ในชีวิตประจำวันของเราเพราะการอธิษฐานจะเป็นการเสริมสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณให้เจริญเติบโตขึ้นทุกๆ วัน

การอธิษฐานต่อพระเจ้า โดยใช้เวลาสนทนากับพระองค์เพียงสองสามประโยคคงจะไม่เกิดประโยชน์มากนัก นอกจากว่าเราจะต้องฝึกฝนตนเองให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเจ้าตลอดเวลา เพื่อเราจะสามารถได้ยินการทรงนำของพระองค์ว่าพระองค์ทรงมีน้ำพระทัยต่อเรา ในการดำเนินชีวิตในโลกนี้เพื่อพระเจ้าได้อย่างไร

การมีชีวิตที่เต็มไปด้วยการอธิษฐาน คงจะไม่ยุ่งยากอย่างที่เราคิด ตามปกติแล้วการอธิษฐานเป็นแบบฉบับของชีวิตประจำวัน เราสามารถอธิษฐานได้ทุกที่ การอธิษฐานคือความปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะนำพาเรา แต่เราจะต้องรอคอยและฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าคิดว่าจะได้ยินเสียง

ตรัสจากฟ้า เพราะพระเจ้าทรงนำเราในหลายวิธีทรงตรัสกับเราทางการอ่านและใคร่ครวญพระวณะของพระองค์ ทรงนำเราผ่านทางครูผู้สอนศิษยาภิบาลและพี่น้องคริสเตียน พระเจ้าได้ใส่น้ำพระทัยของพระองค์ลงในใจของเรา เมื่อเราอธิษฐานและรอคำตอบจากพระองค์ เราจะต้องมีความอดทนในการรอคอย เป็นสิ่งสำคัญที่เราควรจะใช้เวลากับพระเจ้าตามลำพังให้เราใช้เวลาในการทำภาคปฏิบัติ ให้คิดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะต้องเผชิญในอนาคตนี้ เดือนตัวเองให้ระลึกถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าในเวลานี้ และในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและบอกพระองค์ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

กิจกรรม

แจกกระดาษดินสอให้แต่ละคนเขียนเรื่องที่เขาจะให้อธิษฐานเพื่อเป็นพิเศษ คนละ 1 หัวข้อ เสร็จแล้วม้วน (ไม่ต้องลงชื่อ) ใส่กล่องเมื่อได้ครบทุกคนแล้ว ให้ครูดึงหัวข้ออธิษฐานจากกล่องทีละอัน แล้วอ่านให้ทุกคนได้ยินและให้อธิษฐานเพื่อแต่ละเรื่องพร้อมกัน หรือขอให้บางคนอธิษฐานในบางหัวข้อก็ได้

เราเคยตั้งเวลาไว้สำหรับการ สนทนากับพระเจ้ารีเปล่า? ถ้ายังไม่ได้มอบชีวิตไว้กับพระเยซูคริสต์ และมีสิ่งขัดขวางอยู่ขอให้ทำลายกำแพงนั้นเสียโดยยอมรับพระเยซูเข้ามาในใจของเรา

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนหัดเขียนหัวข้ออธิษฐานประจำเป็นส่วนตัว ครูอาจจะซื้อสมุดเล่มเล็กๆ แจกให้ผู้เรียนแต่ละคน

ว.ค.ป.	หัวข้อ	วันที่ได้รับคำตอบ

บทที่ 2 จะอธิษฐานอย่างไร

ข้อท่องจำ

“ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐาน จงเข้าในห้องชั้นในและเมื่อปิดประตูแล้ว
จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในที่ลับ จะทรงโปรด
ประทานบำเหน็จให้แก่ท่าน (มัทธิว 6:6)

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 6:5-15 , ลูคา 11:9-13, ยอห์น 14:13,14, ยากอบ 1:6,8 ,1 ยอห์น 5:14,15
และศึกษาข้อพระคัมภีร์ตามหัวข้อในเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ว่าพระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับการอธิษฐาน
และการแสดงความเชื่อเพื่อจะได้รับคำตอบ

เข้าสู่บทเรียน

จำได้ไหมว่าเราเริ่มอธิษฐานเป็นตั้งแต่เมื่อไหร่? บางทีอาจจะเคยท่องจำคำอธิษฐานไม่ใช่
สิ่งผิดอะไรที่จะท่องจำคำอธิษฐาน บางทีอาจจะคิดด้วยซ้ำไป ตัวอย่างเช่นคำอธิษฐาน นั้นหนังสือสวด
หลายบทมีความหมายที่ลึกซึ้งมาก ที่สามารถหนุนจิตใจเราเมื่อเราต้องการ แต่บ่อยครั้งการอธิษฐาน
แบบท่องจำไม่ค่อย ตรงกับปัญหาที่ผู้อธิษฐานกำลังเผชิญอยู่ ถ้าอย่างนี้เราจะทำอย่างไร? เราจะต้อง
อธิษฐานออกมาจากใจของเราเองตามสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงในเวลานั้น

ทุกครั้งเมื่อเราอธิษฐานเราจะลงท้ายด้วยคำว่า “ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อามีน” ทำไม
เราจะต้องอธิษฐานในนามของพระเยซู? ก็ เพราะว่าพระเยซูได้ยืนยันและเน้นจากข้อพระคัมภีร์

ยอห์น 15:16 ว่า

“เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา

พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

พระคัมภีร์สอนเราว่า ควรจะอธิษฐานอย่างไร แต่ก็ไม่ได้ทำให้เรายุกยากล้าปากใจจนเราอธิษฐาน
ไม่เป็นพระคัมภีร์สอนให้เรารู้พื้นฐานของการอธิษฐานอย่างง่ายๆ เพื่อที่จะทำให้เราได้ติดสนิท
กับพระเจ้ามากขึ้น

กิจกรรม

เขียนหัวข้อบนกระดาษโปสเตอร์หรือบนกระดานคำว่า “สิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องคิด
ถึงเมื่ออธิษฐานคือ....” เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นขอให้เขาเติมข้อความให้สมบูรณ์ตามความคิดเห็นของเขา

เอง และเมื่อสอนครูพยายามเชื่อมความคิดที่เขียนนั้นให้สอดคล้องกับบทเรียนในวันนี้

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการอธิษฐาน(ยอห์น 14:13,14, 15:16)

1. อธิษฐานในนามของพระเยซู

“สิ่งใดที่ท่านจะขอในนามของเราเราจะกระทำให้ถึงนั้น

เพื่อว่าพระบิดาจะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร

สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำให้ถึงนั้น (ยอห์น 14:13-14,15:16)

พระเยซูทรงเน้นและย้ำให้เราอธิษฐานในนามของพระองค์ ฉะนั้นเราควรเชื่อฟังและต้องทำตามโดยทูลขอในนามของพระเยซู เพราะพระนามของพระเยซู มีฤทธิ์อำนาจสามารถทำให้เราได้รับคำตอบจากพระเจ้าได้

2. อธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า(1 ยอห์น 5:14-15)

การอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร? การอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า หมายถึงการมอบชีวิตของเราทั้งหมดไว้ในการควบคุมดูแลเราตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระเยซูทรงทำเป็นแบบอย่างแก่เราเมื่อทรงอธิษฐานในสวนเกทเสมนี (มัทธิว 26:39)

ชีวิตที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ นำเราเข้าสนิทกับพระเจ้าพระบิดา เราจึงสามารถเข้าใกล้พระเจ้าได้อย่างมั่นใจ โดยไม่มีความสงสัย เมื่อเราทูลขอบางอย่างที่สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับเรา เราก็ได้มอบชีวิตของเราไว้ในน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว ถ้าเราอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์จะไม่เพียงแต่ฟังเท่านั้น พระองค์จะทรงตอบด้วย สิ่งสำคัญคือการเปิดใจและปรารถนาสิ่งที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้นเมื่ออธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทรงฟังและ “เรารู้ว่าเราจะได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้นจากพระองค์” (1 ยอห์น 5.15)

เพราะเหมือนกับว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ขอสิ่งนั้นด้วยพระองค์เอง

คำถาม ทำไมเราไม่ได้รับคำตอบ? หากอบได้ให้คำตอบสำหรับคำถามนี้

บางคนอธิษฐานขอแต่ไม่ได้เพราะ....

- 1) บางทีขอผิด (ยากอบ 4:3) เราจะต้องไม่ขอสิ่งที่จะมาบ่าวุงบ่าเรอเนื้อหนังของตนเอง แต่จะคิดถึงสิ่งที่จะช่วยคนอื่น และเป็นที่ยอมรับพระทัย พระเจ้า
- 2) บางทียังไม่ถึงเวลาของพระเจ้า
- 3) บางทีพระเจ้าทรงรู้ความต้องการของเรามากกว่าที่เรา

3. อธิษฐานโดยความเชื่อ (ยากอบ 1:6-8) เคล็ดลับสำคัญในการได้รับคำตอบ เมื่ออธิษฐาน

คือความเชื่อโดยไม่สงสัยเลย ยากอบบอกว่า คนที่สงสัยก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลถูกซัดไปซัดมา คนที่สงสัยไม่มีความแน่ใจในสิ่งที่เขาเชื่อ เพราะฉะนั้นเขาจะไม่ได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้า (ยากอบ 1:6-8) ในฮีบรู 11:6 กล่าวว่า “แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าก็ไม่ได้เลย.....” ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ขอด้วยความเชื่อจะได้รับตามที่เขาขอ (มาระโก 11:24) คำว่า สิ่งใดไม่ได้หมายถึง วัตถุประสงค์ของเสมอไป อาจจะหมายถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา รวมถึงความต้องการฝ่ายร่างกาย ด้วย นอกจากนี้คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม คำอธิษฐานของผู้ที่มีความเชื่อมีพลังทำให้หายโรคได้ (ยากอบ 5:15)

4. รูปแบบของการอธิษฐาน (มัทธิว 6:5-15)

“ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐาน จงเข้าไปในห้องชั้นในและเมื่อเปิดประตูแล้ว

จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในที่ลับ และพระบิดาของท่าน

ผู้ทรงเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน (มัทธิว 6:6)

มีบางคนชอบอธิษฐานในที่สาธารณะอย่างพล่อยๆ หวังที่จะให้คนอื่นชื่นชม (มัทธิว 6:7)

พระเยซูทรงกล่าวคำให้การอธิษฐานแบบนี้พระองค์ได้ให้แบบอย่างการอธิษฐานแก่พวกสาวกเราเรียกคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า (อ่านดัง ๆ มัทธิว 6:9-13)

คำถาม พระเยซูทรงมีพระประสงค์อะไรในการสอนอธิษฐาน ?

คำอธิษฐานที่พระเยซูทรงสอนนั้นเป็น การแนะนำรูปแบบของการอธิษฐานอย่างกว้างๆ โดยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ยึดความสัมพันธ์ต่อพระเจ้า เป็นหลักในฐานะของบุคคลที่เป็นคุณพ่อ ผู้ที่เชื่อในพระบุตรของพระองค์ท่านนั้นที่จะสามารถพูดได้ว่า “ข้าแต่พระบิดา” ผู้อธิษฐานจะต้องมีท่าทีของการนมัสการ “ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ” คิดถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

2. คิดถึงการครอบครองของพระเจ้าเป็นประการแรก “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่

3 “ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นการยอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้าล่วงหน้าด้วยความมีความคาดหวังว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะเกิดขึ้นบนโลกนี้

4. “ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน” เป็นการมอบความต้องการของเราไว้กับพระเจ้าในฐานะของการเป็นบุตร เรามีสิทธิในเรื่องนี้

5. “ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์” เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าและต่อคนอื่น เมื่อพระเจ้าทรงยอมอภัยโทษบาปให้แก่เราโดยพระคุณ เราควรจะให้ห้อยโทษแก่คนอื่นเช่นนั้น ด้วย

6. “ขอย่านำข้าพระองค์ในการทดลองแต่ขอให้พ้นจาก ชั่วร้าย” เป็นการขอการทรงนำและการคุ้มครองจากพระเจ้า

ความบาปเป็นสิ่งที่คิดขวางหรือเป็นอุปสรรคของคำอธิษฐาน พระเจ้าทรงเสนอที่จะให้อภัยความผิดบาปแก่เรา แต่เราจะไม่ได้รับถ้ามีสิ่งกีดขวางความรักของพระเจ้าไว้ (อ่านมัทธิว 6: 14-15)

ในข้อที่ 12 หมายความว่า คือเราทูลขอการยกโทษบาปผิดในชีวิตของเราจากพระเจ้าแล้ว พระองค์ต้องการเน้นให้เราเห็นว่าเราจะต้องยกโทษให้คนอื่นที่ทำผิดต่อเราด้วย เพื่อคำอธิษฐานจะได้สัมฤทธิ์ผล

3. อำนาจของการอธิษฐาน ในพระคัมภีร์เริ่มมีหลายตัวอย่างที่พูดถึงอำนาจของการอธิษฐาน วันนี้เราจะพิจารณาคุณใน 4 ตัวอย่างดังนี้

1. คำอธิษฐานของยาโคบ เราคงจำเรื่องที่ยาโคบได้ขโมยสิทธิบุตรหัวปีจากเอซาวพี่ชายของเขาได้ เอซาวปฎิญาณว่าจะฆ่าน้องชายของเขา ที่ภายหลังได้หนีไปอยู่กับลาบันลุงของเขา เมื่อถึงเวลากำหนดพระเจ้าได้สั่งให้ยาโคบกลับไปบ้านเดิม ยาโคบเชื่อฟังพระเจ้าด้วยความเชื่อ เมื่อยาโคบรู้ว่า พี่ชายปฎิญาณจะฆ่าเขา เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากเงื้อมมือพี่ชาย” (ปฐมก 32:11) จำได้ไหมว่าจะอะไรเกิดขึ้น? เมื่อเอซาวเห็นยาโคบ เขาวิ่งเข้าไปหายาโคบและคืนดีกันอย่างมหัศจรรย์ อำนาจแห่งคำอธิษฐานรักษารอยแตกร้าย

2. คำอธิษฐานของนางฮันนาห์

นางฮันนาห์เป็นผู้หญิงที่เต็มไปด้วยความทุกข์ สามีนางมีภรรยาสองคน ภรรยาคนหนึ่งมีลูก แต่นางฮันนาไม่มีลูกเลย ภรรยาอีกคนหนึ่งก็ชอบพูดเยาะเย้ยฮันนาห์ในเรื่องนี้อยู่เสมอ เพราะรู้ว่าสามีรักฮันนามากกว่าตน วันหนึ่ง ฮันนาห์ได้ให้คำปฎิญาณต่อพระเจ้า เขาสัญญาว่าถ้าพระเจ้าประทานบุตรชายให้แก่เขา เขาจะถวายบุตรนั้นให้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า (1 ซมอ. 1:11) พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานและประทานบุตรชายให้แก่ฮันนาห์คือซามูเอล (1 ซมอ.1:27) คำอธิษฐานของฮันนาห์มีฤทธิ์เดช ทำให้เขามีบุตรชายที่ภายหลังได้กลายเป็นผู้พยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่มากคนหนึ่ง

3. คำอธิษฐานของเอลียาห์

เมื่อเริ่มรับใช้ตอนแรกๆ เอลียาห์พยากรณ์ว่าจะไม่มีฝนตกภายใน 3 ปี (1พงษ. 17:1) และเมื่อสิ้น 3 ปีแล้ว เขาก็พยากรณ์ด้วยความเชื่อว่าจะมีฝนตก เขาบอกกับภักษัตริย์อาหับว่า “มีเสียงฝนกระหึ่มมา” (1พงษจ 18:41) เอลียาห์อธิษฐานขอฝนและในไม่ช้าฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก (1พงษ. 18:45) พลังในการอธิษฐานนำสง่าราศีมารัฐพระเจ้าว่าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

4. คำอธิษฐานของเฮเซคียาห์ กองทัพของอัสซีเรียกำลังก่อกองจะทำลายทุกสิ่งทุกอย่างหน้าภักษัตริย์เฮเซคียาห์อ่อนวอนพระเจ้า ขอพระองค์ทรงช่วยปกป้องอิสราเอลไว้ พระเจ้าทรงพอพระทัยในความเชื่อของเฮเซคียาห์ ทรงส่งทูตสวรรค์เข้าไปในค่ายของศัตรูทำให้ทหารของอัสซีเรียเสียชีวิต 185,000 คน พลังแห่งการอธิษฐานช่วยประชาชนชาติให้รอด และทำให้พระเจ้าได้รับเกียรติ

คำถาม คนเหล่านี้ที่เราจะมาเป็นอย่าง มีอะไรที่เหมือนกัน ?

ทุกคนอธิษฐานด้วยความเชื่อ และคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม เพื่อทำรายงานสำหรับการ อธิษฐานของ...

ยาโคบ (ปฐก. 32:1-21, 33:1-17)

ฮันนาห์ (1ซมอ. 1:1-28)

เอลียาห์ (1พกษ. 17:1, 18:41-46)

เฮเซคียาห์ (2พกษ. 19:14-20, 35-36)

ให้แต่ละกลุ่มพูดถึงสถานการณ์ เมื่อคนเหล่านั้นอธิษฐานและผลของการอธิษฐาน

4. ปัญหาของการอธิษฐาน (ลูกา 11:9-13 โรม 8:28, 2คร 12:19)

“เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน”

(ลูกา 11:9-10)

คำถาม ในเมื่อเราได้รับคำแนะนำอย่างชัดเจน ที่จะได้รับคำตอบเมื่ออธิษฐาน ทำไมคำอธิษฐาน บางอย่างไม่ได้รับคำตอบ ?

เปาโลมีปัญหาในลักษณะนี้ด้วย เขามี “หนามใหญ่” ในเนื้อของเขา เขาไม่ได้บอกว่า หนามใหญ่นั้นคืออะไร แต่เรารู้ว่ามันทำให้เปาโลทุกข์ทรมาน เขาอ้อนวอนต่อพระเจ้าให้นำหนามนั้นออกไปถึง 3 ครั้ง แต่ไม่สำเร็จ แน่نونเปาโลมีความเชื่อ แต่พระเจ้าได้ตอบคำอธิษฐานของเขาว่า “การที่มีคุณของเรา ก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอที่มีที่ไหนเศษของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” (2คร. 12:19) นี่ไม่ใช่คำตอบที่เปาโลคาดหวังว่าจะได้รับหรือได้ยิน บางทีเขาอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไม “หนาม” นั้นไม่หายไปแต่เขา มีความเข้าใจมากขึ้นไปกว่านั้นอีกว่ายังมีความอ่อนแอมากเท่าใดฤทธิ์ของพระคริสต์ก็ยังมีความ

ในตัวของเขาเท่านั้น ดังนั้นเขาจึงถือว่าเป็นเกียรติในการรับความทุกข์ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระเยซู เพราะอย่างยิ่งทำให้เขาเข้มแข็งขึ้น โรม 8.28 กล่าวว่า พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่รักพระองค์ให้เกิดผลดีในทุกสิ่ง บางครั้งเรามองไม่เห็นสิ่งดี เพราะเรามองไม่เห็นแผนการทั้งหมด

ของพระเจ้า บางครั้งเราไม่เข้าใจในชีวิตของเราเหมือนกันว่าทำไมปัญหานั้นๆ จึงเกิดขึ้นกับเราแต่พระเจ้าผู้ทรงสร้าง เราพระองค์ทรงทราบดีว่าชีวิตของเราจะดำเนินไปอย่างไร เพื่อที่เราจะต้องพึ่งอาศัยและวางใจพระองค์ที่จะทำงานในชีวิตของเราต่อไปได้

ยอห์นได้เห็นชั้นทองคำที่เต็มไปด้วยคำอธิษฐานของชนกรีก (วิวรณ์ 5:8 , 8:3)

นี่เป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับปัญหาของการอธิษฐาน เรารู้ว่าพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเราและทรงตอบ คำตอบบางครั้งก็มาทันที บางครั้งต้องรอเป็นปี บางครั้งจนเราตายไปแล้ว จึงรู้คำตอบ สิ่งสำคัญก็คือเราจะต้องเปิดใจรอคอยคำตอบจากพระเจ้า แม้ว่าจะเป็นคำตอบที่เราไม่คาดคิดว่าจะได้รับ

กิจกรรม

ก่อนสอนหนึ่งอาทิตย์ ให้ผู้เรียนสองคนเตรียมตัวเป็นพยานเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขา เป็นเรื่องที่จะให้คนอื่นได้รับพระพร ในเรื่องการอธิษฐาน คนหนึ่งพูดเรื่องที่ได้รับคำตอบและอีกคนหนึ่งพูดเรื่องที่ยังไม่ได้รับคำตอบ

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

คำถาม ตามที่เราได้เรียนไปแล้ว เราควรจะบอกกับคนอื่นให้เขาทราบเกี่ยวกับการอธิษฐานตามคำสอนจากพระคัมภีร์ว่า

พื้นฐานของการได้รับคำตอบนั้นจะต้องมีข้อแม้บางประการเช่น เมื่อเราอธิษฐานในพระนามของพระเยซู คำอธิษฐานได้รับคำตอบเพราะว่าพระบิดาได้รับเกียรติโดยทางพระบุตร เมื่ออธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะทรงฟังและตอบ ถ้าเราอธิษฐานด้วยใจที่แท้จริงกับพระเจ้า ความปรารถนาของเราก็คือความปรารถนาของพระเจ้าเราก็อยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์จะทรงตอบเพราะนั่นเป็นสิ่งที่ต้องพระประสงค์ของพระองค์ด้วย เราอธิษฐานด้วยความเชื่อ เพราะความเชื่อยึดทุกสิ่งเข้าไว้ด้วยกัน เมื่ออธิษฐานเราจะต้องมีทำที่ถูกต้องด้วยคือจะไม่มีทำที่เป็นการโอ้อวด แต่จะอธิษฐานกับพระเจ้าเป็นส่วนตัวอย่างถ่อมใจ เราไม่ควรจะมีความท้อใจเมื่อไม่ได้รับคำตอบบางครั้งพระเจ้าจะไม่ทรงตอบคำอธิษฐานโดยทันทีหรือตามที่เราคาดหวัง บางที “หนาม” ที่อยู่ในเนื้ออาจจะช่วยให้เรามีใจถ่อมหรือไม่ให้เราอธิษฐานอย่างไม่สมควร หรือเพื่อจะเตือนให้เราระลึกอยู่เสมอว่าพระคุณของพระเจ้านั้นมีเพียงพอสำหรับเราจริงๆ รับประทานคำของพระเจ้าและนำมาใช้กับชีวิตแห่งการอธิษฐาน พระคัมภีร์เป็นหนังสือคู่มือที่แนะนำการอธิษฐานที่ดีที่สุด

หากคุณยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตก็จะพลาดโอกาสที่สำคัญที่สุดของชีวิตไป การอธิษฐานเป็นเครื่องมือที่มีพลังอำนาจที่สุดอย่างหนึ่ง เมื่อคุณต้อนรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจของคุณแล้ว คุณก็จะสามารถอธิษฐานต่อพระเจ้าซึ่งเป็นพระบิดาของเราได้

บทที่ 3 พระเยซูผู้นำทาง

ข้อท่องจำ

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” ยอห์น 14:6

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 1:18-25 ยอห์น 3:16, 14:6 โรม 3:10,23 กาลาเทีย 4:4-5
และศึกษาข้อพระคัมภีร์ตามหัวข้อในเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อผู้เรียนจะมีความเข้าใจและเชื่อว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่
จะนำไปถึงพระเจ้าได้ คือทางพระเยซูคริสต์

เข้าสู่บทเรียน

คำถาม เราเคยถามคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าไหมว่า เขาจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? ถ้าเคยถามแล้วได้ คำตอบอย่างไรบ้าง? (ช่วยกันแสดงความคิดเห็น)

คนส่วนใหญ่จะตอบคล้ายๆกันว่า “ต้องเป็นคนดีไม่ทำบาป” เป็นคนดีในความหมายของพวกเขา ก็คือ ถ้าเป็นผู้ชายก็มักจะคิดว่าการเป็นคนดี คือการ ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เป็นหนุ่มเพลย์บอย ชอบช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ทำบุญทำทานอยู่เสมอ ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอย่างนี้เป็นต้น คนส่วนใหญ่คิดว่าทำเท่านั้นก็เป็นคนดีแล้วและเชื่อว่าตนเองจะได้ขึ้นสวรรค์โดยไม่จำเป็นที่เขาจะต้องรับเชื่อพระเยซูเลย เพียงแค่คิดว่าถ้าใครชมว่าเขาเป็นคนดีแค่นี้ก็พอแล้ว มีคนเคยพูดว่า “ฉันเชื่อในพระเจ้า แต่ทำไมฉันจะต้องเชื่อพระเยซูที่ตายไปนานเกือบ 2,000 ปีแล้ว นั่นเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ทางศาสนาคริสต์เท่านั้นเอง หลายคนพูดหลายอย่างต่างกันไป โดยที่ยังไม่ทันศึกษาเรื่องที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เป็นอย่างไร ฉะนั้นวันนี้เราจะได้เรียนรู้ถึงข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์ ถึงการจัดเตรียมของพระเจ้าที่ส่งพระเยซูคริสต์ลงมาในโลกมนุษย์ และตายบนไม้กางเขน โดยโลหิตของพระเยซูได้ชำระความผิดบาปของผู้ที่เชื่อ และพระเยซูเป็นความจริงที่ว่าพระองค์ เป็นทางแห่งความรอดที่จะนำผู้เชื่อเข้าแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้าได้เป็นทางเดียวเท่านั้น (ยน.14:6)

กิจกรรม

วาดรูปนี้บนกระดาษประกอบคำอธิบายเมื่อพูดถึงการถูกแยกดังนี้

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ความบาปสร้างความแตกแยก (อิสยาห์ 59:2 โรม 3 :10,23)

คำถาม ความบาปคืออะไร ? (ซักถามตัวต่อตัว

หรือให้เขียนคำตอบใส่กระดาษส่งครูก็ได้) คำว่า “บาป” ภาษาฮีบรู หมายความว่า “การพลาดเป้า” อาดัมทำผิดบาป หรืออาดัมพลาดจากเป้าที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ เพราะการไม่เชื่อฟังของอาดัมทำให้มนุษย์ทุกคนกำเนิดมาในเชื้อบาป โรม 5:12 กล่าวว่า “บาปได้เข้ามาโลกเพราะคนคนเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้นและความตายก็แพร่ไปถึงมนุษย์ทุกคนเพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป” ทุกคนที่เกิดมาจึงมีธรรมชาติบาปติดตัวมา

คำถาม ผลของความบาปคืออะไร ?

ผลของความบาปคือ การถูกแยกออก เป็นการแยกจากความรักของพระเจ้า แยกความสัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงมีต่ออาดัมและเอวา ทำให้ความสัมพันธ์นั้นมึรอยร้าวและแตกสลายไป เหมือนมีม่านมากั้นไว้ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าไม่สนิทสนมกันเหมือนเดิมแล้ว

พระเจ้าไม่ทรงลดละที่จะมีความสัมพันธ์สนิทกับมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง ทรงมีแผนการที่จะนำความสัมพันธ์อันดีนั้นกลับคืนมา ถ้าจะให้เราพูดถึงความดีของคนๆ หนึ่งกับพูดถึงสิ่งที่บกพร่องหรือความไม่ดีในตัวเขา คนส่วนใหญ่รู้ดีที่จะพูดในสิ่งที่บกพร่องได้มากที่สุดทีเดียว ฉะนั้นเป็นการง่ายที่จะบอกคนอื่นถึงเรื่องความรอดในพระเยซูคริสต์เราถูกแยกออกจากพระเจ้าเพราะความผิดบาปมีทางเดียวเท่านั้น ที่เราจะสามารถคืนดีกันกับพระเจ้าได้คือ “สารภาพบาป” ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย...เพราะทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3:10,23) มนุษย์ทุกคนมีธรรมชาติของความบาป นอกจากพระเยซูแล้ว ทุกคนเป็นคนบาปไม่มีใครเป็นคนชอบธรรม ทุกคนถูกตัดขาดจากพระเจ้าเพราะบาป แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางที่จะเชื่อมความสัมพันธ์นั้นขึ้นใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและมีโอกาสได้กลับคืนดีกันกับพระเจ้าโดยทางธรรมชาติแล้ว ความบาปเป็นสิ่งขวางกั้นระหว่างเรากับพระเจ้า กำแพงอันนี้ทำให้ตาฝ่ายวิญญาณมืดมัวไป ซึ่งทำให้คนส่วนมากไม่รู้ตัวว่าถูกแยกออกจากพระเจ้า อิสยาห์ 59:2 บอกว่า “แต่ว่า

ความบาปชั่วของเจ้าทั้งหลาย ได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และซ่อนพระพักตร์ของพระเจ้าไว้จากเราและพระองค์จะไม่ทรงฟัง

2. พระเจ้าได้ส่งพระบุตรของพระองค์มา(ยอห์น 3:16 , กาลาเทีย 4:4-5)

ทุกคนที่เป็นคริสเตียนส่วนใหญ่จะท่องข้อพระคัมภีร์ในยอห์น 3:16 ได้

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียว

ของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์”

พระเจ้าได้จัดเตรียมแผนการในการส่งพระเยซูลงมาในโลกมนุษย์นี้ เพื่อจะเป็นของขวัญแค้นมนุษย์ทุกคนทุกๆปีคนที่เชื่อในพระเจ้าจะมีการเฉลิมฉลองคริสตมาสด้วยกัน ปัจจุบันนี้คนทั่วไปก็จะฉลองคริสตมาสดังกันด้วย จะสังเกตเห็นการตกแต่งของสถานที่ตามร้านค้าทั่วไป ตามห้างสรรพสินค้าต่างๆในเทศกาลเฉลิมฉลองคริสตมาสจะมีการแลกของขวัญ มอบของขวัญให้กัน ซึ่งเป็นความหมายที่ดีที่มอบให้กัน แต่น่าเสียดายที่คนทั่วไปส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำว่า “คริสตมาส” ฉะนั้นเราซึ่งเป็นคริสเตียนเชื่อในพระเจ้า ควรจะเข้าใจความหมายที่แท้จริงที่สามารถบอกคนอื่นได้ด้วย

คำถาม ความหมายที่แท้จริงของวันคริสตมาสคืออะไร? ทำไมจึงเป็นวันพิเศษ เราควรจะเฉลิมฉลองวันคริสตมาสอย่างไร?

วันคริสตมาสมีความหมายคือการที่พระเจ้าได้ประทานของขวัญอันล้ำค่า คือ ได้ส่งพระเยซูคริสต์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และสิ้นพระชนม์รับแบกบาปของมนุษย์ โดยพระโลหิตของพระองค์ได้ชำระความผิดบาปของมนุษย์ที่เชื่อให้เป็นผู้บริสุทธิ์และชอบธรรม โโลหิตของพระเยซูทำลายกำแพงแห่งความบาปที่อยู่ระหว่างเรากับพระเจ้าให้หมดสิ้นไปและเราสามารถมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าได้เหมือนครั้งแรกที่พระเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวา ตอนที่ยังไม่ได้กินผลไม้แห่งความดีและความชั่ว ข้อพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งได้ย้ำให้เราแน่ใจถึงการที่พระเจ้าทรงเตรียมแผนการ การช่วยให้รอดไว้ตั้งแต่เริ่มแรก “แต่เมื่อครบกำหนดแล้วพระเจ้าก็ใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศและทรงถือกำเนิดได้ธรรมชาติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร” (กาลาเทีย 4:4-5)

พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่ดีที่สุด ที่พระองค์มีคือพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ให้แก่เราเพื่อจะทำให้เราได้เป็นลูกของพระองค์ อีกครั้งหนึ่งฉะนั้นเมื่อเราจะมีการฉลองคริสตมาสในทุกๆปีนั้น เราแต่ละคนจะต้องเตือนตัวเองว่าอย่าได้ละทิ้งความจริงในความหมายของคริสตมาสของขวัญงานเลี้ยงและการกระทำอื่นๆในวันคริสต์มาสที่เราจัดขึ้นนั้น ทำให้พระเจ้าเสื่อมพระเกียรติหรือทำให้ความหมายที่แท้จริงของคริสตมาสผิดเพี้ยนไปหรือไม่ ความสนุกสนานที่แท้จริงของคริสตมาสจะนำเราให้สนิทสนมกันและกันและใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นหัวใจของคริสตมาส คือของขวัญที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์คือ พระเยซูคริสต์ คริสเตียนบางคนรู้สึกไม่สบายใจที่เห็นการแสดงหรือ ความเข้าใจของสังคมต่อคริสตมาส ผิดไปจากความจริงเขารู้ดีว่าเป็นการทำให้พระเจ้าเสียพระเกียรติ คนทั่วไปหมกมุ่นอยู่กับความหรรษา ฟุ้งเฟ้อที่จะจ่ายเงินในการซื้อของขวัญและการพักผ่อนหย่อนใจโดยไม่จำเป็นบางคนก็คิดแปลงการฉลอง

วันคริสตมาสมาจากประเพณีดั้งเดิมของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า เพื่อบิดเบือนความจริงในเรื่องพระวาทาทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ (ยอห์น 1:1-5) และนำความคิดของคนทั่วไปออกจากความจริงเรื่องการบังเกิดของพระเยซูซึ่งเป็นการเริ่มต้นพระราชกิจในการช่วยมนุษย์ให้รอดในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราควรจะกระจายความจริงในเรื่องนี้ออกไปให้กับคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าและพระองค์จะทรงพอพระทัยในตัวเราด้วย

3. พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (มัทธิว 1:18-25)

การเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่มาก เราไม่ควรจะให้ความมหัศจรรย์เหล่านี้สูญหายไปจากการฉลองวันคริสตมาสของเราจะต้องไม่คิดถึงการกำเนิดของพระเยซู (มธ. 1:18) เหมือนกับเป็นเรื่องเล่าต่อกันมาหรือเป็นเรื่องนิทานไม่ว่าจะในความคิดหรือในการดำเนินชีวิตของเรก็ตาม เพราะการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูคริสต์เป็นเรื่องจริงไม่ใช่นิยาย มีอยู่จริงในประวัติศาสตร์ทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ที่มีตัวตนจริงๆ ในพระธรรมเปโตรได้เน้นให้ผู้เชื่อในสมัยแรกให้มีความเข้าใจในชีวิตและพระราชกิจของพระเยซูอย่างถูกต้องและชัดเจน “เพราะว่าเมื่อเราประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์จะเสด็จมานั้นเราไม่ได้คล้อยตามนิยามที่เขาแต่งขึ้นอย่างชาญฉลาด แต่เราเป็นพยานผู้รู้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์” (2 ปต. 1:16)

กิจกรรม

อ่านเหมือนกับเป็นคำพูดในบทละครให้ผู้เรียน 3 คน อ่านมัทธิว 1:18-25 คนหนึ่งอ่านตอนบรรยายคนหนึ่งอ่านคำพูดของทูตสวรรค์อีกคนหนึ่งอ่านคำพยากรณ์ ข้อ 23 ขณะอ่านควรทำความเข้าใจความรู้สึกให้เข้ากับบทและเรื่องที่กำลังอ่าน

คำถาม เมื่อเราเรียกพระเยซูว่า “องค์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา” หมายความว่าอะไร ?

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหมายถึง ผู้ที่มาช่วยเราให้หลุดพ้นหรือปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา คือ ทรงปลดปล่อยเราออกจากโซ่ตรวนแห่งความผิดบาป

(อ่านมัทธิว 1:21) “นางจะประสูติบุตรชายแล้วเจ้า จงเรียกนามของท่านว่า “เยซู”

เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา”

ในชีวิตของเรา เราต้องการอะไรที่จำเป็นต่อชีวิตมากที่สุด? ไม่ว่าเราจะต้องเผชิญกับอะไรพระเยซูทรงรักเราและปรารถนาจะช่วยเรา พระเยซูทรงสามารถให้ความช่วยเหลือ ดูแลรักษา ปลดปล่อย ประทานสิ่งจำเป็นและช่วยให้มีชัยชนะต่อทุกสิ่ง เมื่อเรามอบชีวิตไว้กับพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยให้เรามีชัยชนะเชื่อและวางใจในพระองค์เสียตั้งแต่วันนี้เถิด

ในฮีบรู 12:2 กล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อ และทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ในภาษากรีก มีความหมายว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ออกหน้าไปก่อน ไปสู้รบกับศัตรู จัดเตรียมทางและเอาชนะสิ่งกีดขวางเพื่อเขาทั้งหลายพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา อ่าน ยอห์น 14:6

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา

คำถาม หลายคนคงเคยคิดอยากจะได้เห็นพระเจ้าด้วยตาของเราเองเพราะน่าตื่นตื่น และจะทำให้เราเชื่อมั่นอย่าง 100% ในการเชื่อพระเจ้า แต่เราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เพราะมนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปไม่อาจเห็นพระเจ้าด้วยสายตาดูหนังของเราได้ และ เมื่อเราได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เจ้าแล้ว เราจะเห็นพระเจ้า ได้ด้วยสายตาฝ่ายวิญญาณของเรา พระคำของพระเจ้าได้เน้นให้เราเชื่อมั่นว่าเมื่อเราเชื่อพระเยซู พระองค์จะทรงเป็น “ทาง” นำไปสู่พระบิดาและพระเยซูทรงเป็นผู้ที่เราจะมองดู เพื่อจะเห็นพระเจ้าในตัวพระองค์ เมื่อเรายอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก็เหมือนกับการรู้จักหรือยอมรับพระเจ้าพระบิดาด้วย

ผู้ที่เชื่อในพระเยซูไม่เข้าใจคำตรัสของพระองค์ จึงขอให้พระองค์บอกให้พวกเขาเห็นว่าพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร พระเยซูทรงตรัสอธิบายคำกล่าวตอนนี้ว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะได้รู้จักพระองค์ และได้เห็นพระองค์...ผู้ที่ได้เห็นก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:7,9)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

คำว่า “คริสตมาส” มีความหมายหลายอย่างแต่เหนือกว่าสิ่งอื่นใด คริสตมาสต้องหมายถึงการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซู และสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นของขวัญเพื่อไถ่โทษบาปของเรา เพื่อเราจะมีทางเข้าถึงพระเจ้าได้โดยเชื่อในพระองค์ ไม่มีอะไรจะสามารถเปลี่ยนแปลงความจริงนี้ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะรับความจริงหรือไม่รับเท่านั้น

ในการดำเนินชีวิตมีทางให้เราเลือกสองทาง ทางหนึ่งเป็นทางกว้างและง่ายต่อการเดินทาง ทางกว้างร้องเชิญชวนว่ามากินและดื่ม จงสนุกสนานเถาะ อยากทำอะไรก็ทำตามใจไม่ต้อง คำนึงถึงใคร ทางนี้ในตอนแรกจะราบรื่นสวยงามและสุขสบายแต่เป็นเพียงเปลือกนอก และเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น แต่ปลายทางจะพบกับความพินาสนิรันดร เป็นทางนำเราไปพบกับความทุกข์ทรมานในบึงไฟนรกตลอดกาล ส่วนอีกทางเป็นทางแคบ ไม่มีคนชอบเดินทางแคบมากนักเพราะเดินทางลำบากทำอะไรต้องระมัดระวัง ทางนี้บอกว่า จงรักศรัทธา จงรับใช้คนอื่น ฯลฯ แต่ปลายทางนั้นจะพบกับความสวยงามและสันติสุขนิรันดร เพราะทางนี้เป็นทางของพระเยซู ที่จะนำเราไปสู่ประตูสวรรค์ เราสามารถเลือกทางเดินไว้ แล้วเราจะเลือกเดินทางไหน ? (ให้ปิดชั้นเรียนด้วยการอธิษฐาน ชักชวนให้ผู้ที่มิใช่ใจพร้อมอธิษฐานต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตเขา เพื่อเขาจะได้ดำเนินชีวิตไปกับพระเยซู

กิจกรรม

ให้จับคู่และอ่าน ยอห์น 1:12 กิจการ 4:12 แล้วอภิปราย ให้ผู้เรียนทบทวนชีวิตของเขาว่า รับเชื่อพระเยซูอย่างแท้จริงหรือไม่ให้อธิษฐานด้วยกันและถ้ามีบางคนอยากตัดสินใจรับเชื่ออย่างจริงก็ทำได้เลย

บทที่ 4 อธิษฐานเพื่อคนอื่น

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอร้องทูลทั้งหลาย ให้วิงวอน อธิษฐานทูลขอและ
ขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง”

ข้อพระคัมภีร์

โรม 8:26,27 เอเฟซัส 6:18 1ทิโมธี 2:4 ยากอบ 5:16 และศึกษาข้อพระคัมภีร์ตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อจะเรียนรู้ถึงสิทธิพิเศษ และประโยชน์ที่จะได้รับการอธิษฐานและทราบถึงน้ำพระทัยของ
พระเจ้า ในการอธิษฐานเพื่อคนอื่น

เข้าสู่บทเรียน

เคยเห็น “คริสเตียนลับ” ไหม? คริสเตียนลับคือคริสเตียนที่แม่เพื่อนสนิทที่ไม่รู้ว่าเขาเชื่อพระเยซู
เขาจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสิ่งแวดล้อม เสมอคริสเตียนลับมักจะเป็นลูกพี่ลูกน้องกับ “นัก
อธิษฐานไร้นาม” นักอธิษฐานไร้นาม คือคนที่มักจะนั่งหรือยืนอยู่เฉยๆ เมื่อมีการอธิษฐานเผื่อ บางครั้งเขา
ก้มคู้ที่ตัก บางครั้งมองดูเพดานหรือแม้บางครั้งพิจารณาตัวเอง นักอธิษฐานไร้นามมักจะไม
ค่อยยอมอธิษฐาน นอกจากว่าจะถูกเอ่ยชื่อให้อธิษฐานนั้นแหละ เขาจึงจะยอมเปิดปากออกเสียงอธิษฐาน

ปัญหาอย่างหนึ่งของนักอธิษฐานไร้นามคือ เมื่อมีการอธิษฐานเผื่อ เขามักจะไม่ค่อยขอให้ใครอธิษฐาน
เผื่อเขา และเขามักจะไม่ค่อยสนใจกับคำขอของคนอื่นด้วย เราเป็นนักอธิษฐานไร้นามหรือเปล่า? ไม่ว่าจะ
เป็นหรือไม่เป็นบทเรียนอาทิตย์นี้จะช่วยให้เราเข้าใจผลของ การอธิษฐานนเพื่อคนอื่น ได้ดีขึ้น

กิจกรรม

ให้พูดถึงข่าวร้ายบางอย่างจากในหนังสือพิมพ์หรือทีวี เช่นน้ำท่วมไฟไหม้ ภัยธรรมชาติมีคน
เสียชีวิตโดยอุบัติเหตุต่างๆ เป็นต้น เป็นข่าวที่หลายคนรู้จักดี ให้ถามคำถามต่อไปนี้ เพื่อให้ทุกคนแสดง
ความคิดเห็น ทำไมพระเจ้าทรงอนุญาตให้เหตุการณ์ร้ายเหล่านี้เกิดขึ้น? (บางครั้งเพราะความชั่วร้ายของ
มนุษย์เอง) จะป้องกันเหตุการณ์นี้ได้อย่างไร? โดยวิธีไหน? คริสเตียนควรจะมีส่วนในเรื่องนี้อย่างไร
(คิดถึงสิ่งที่จะทำได้โดยการอธิษฐานเผื่อ เมื่ออภิปรายเสร็จให้นำเข้าสู่การศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป)

ศึกษาพระคัมภีร์

1. การอธิษฐานเพื่อคืออะไร? (เยเรมีย์ 9:1, 1 ทิโมธี. 2:1-4)

เยเรมีย์ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าในปี 627กคศ. ท่านได้ทำการเผยพระวจนะท่ามกลางกษัตริย์เจ้านาย ข้าราชการและประชาชน ท่านมีชีวิตอยู่ในสมัยที่ประชากรของพระเจ้าได้หลงผิดกระทำความชั่ว โดยการไปนมัสการรูปเคารพแทนพระเจ้า กระทำความชั่วซ้ำลามากซึ่งเป็นการผิดต่อพันธสัญญาของพระเจ้า ทำให้พระเจ้าเสียดพระทัยเยเรมีย์พยายามเผยพระวจนะให้ประชากรของพระเจ้ากลับใจ ถ้าไม่กลับใจแล้วจะถูกการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้า แต่พวกเขาถูกล่อลวงจากผู้เผยพระวจนะเท็จ และขัดขวางพวกเขาจึงไม่กลัวการลงโทษจากพระเจ้า เยเรมีย์เสียใจและทุกข์ใจอย่างใหญ่หลวง (อ่านเยเรมีย์ 9:1) ข้อความนี้ทำให้เราทราบว่าเยเรมีย์ปรารถนาที่จะให้ มีน้ำตาเป็นบ่อๆ ที่ท่านจะได้ร้องไห้คร่ำครวญทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อประชากรของพระเจ้าจะได้กลับใจ

คำถาม “การอธิษฐานเพื่อคืออะไร?” แตกต่างจากการอธิษฐานอื่นๆอย่างไร ?

การอธิษฐานเพื่อ คืออธิษฐานขอต่อพระเจ้าเพื่อความต้องการของคนอื่น

“เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอร้องทูลทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ

และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง เพื่อกษัตริย์ทั้งหลาย และคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง

เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และสงบสุขในทางธรรมและอย่างนอบน้อม” (1 ทธ. 2:1, 2)

ในพระคำข้อนี้ใช้คำ 4 คำ คือวิงวอน อธิษฐานทูลขอและขอบพระคุณ การเน้นที่ใช้คำต่างๆเหล่านี้คงจะมีเป้าหมายสำคัญพิเศษ บางอย่างในการอธิษฐานในภาษากรีกคำนี้มีความหมายว่า การนำเอาความคิดหรือความต้องการอย่างเร่งด่วนหรือคำอ้อนวอนไปยัง ผู้เป็นนายหรือผู้มีอำนาจสูงสุดฉะนั้นเมื่อเราได้รับสิทธิในการเป็นบุตรของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์แล้ว เราจึงมีสิทธิในการอธิษฐานเพื่อผู้อื่นด้วย เพราะคำอธิษฐานของเราสามารถมีอิทธิพลต่อกิจการต่างๆ ของโลกนี้ได้พระคำ ของพระเจ้า ตอนนี้ได้แนะนำให้เราอธิษฐานเพื่อสำหรับกษัตริย์ ผู้ที่มีตำแหน่งสูงในการปกครองประเทศฉะนั้นในฐานะที่เราเป็นคนของพระเจ้า เราต้องเป็นตัวแทนในการทูลขอต่อพระเจ้าเพื่อคนเหล่านี้ด้วย “เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและสงบสุข” และการอธิษฐานเพื่อรัฐบาลมักจะเกิดผลดีแก่ประเทศชาติที่จะมีความมั่นคงสงบสุขด้วย การกระทำเช่นนี้เป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าผู้มีพระสงฆ์ให้คนทั้งปวงรอด (1 ทธ 2:3,4)

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นเป็นทางที่เราจะเข้าถึงพระเจ้าได้ พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเรา ตายเพื่อเราสามารถมอบความต้องการของเรา และของคนอื่นไว้กับพระเจ้า ด้วยการอธิษฐานพระเจ้าจะทรงฟัง และตอบคำอธิษฐานของเรา (1 ยน5:14)

2. ทำไมต้องอธิษฐานเพื่อคนอื่น (ลูกา 18:1 กิจการ 12:5 ยากอบ 5:16)

ในคริสตจักรสมัยนี้ไม่ค่อยมีการอธิษฐานอย่างเอาใจจริงเอาใจมากนัก ส่วนมากเรามักจะพยายามแก้ไขปัญหาก่อน บ่อยครั้งเรามักจะได้ยิน หรือคำพูดว่า “ฉันพยายามทำอย่างสุดความสามารถแล้วนะช่วยอธิษฐานเผื่อด้วย” ทุกวันนี้ยังมีการอธิษฐานแบบลูกโซ่อยู่หรือเปล่า? ในบางประเทศมีการเทศนาทางทีวีและวิทยุตลอด 24 ชั่วโมง มีการบริการอธิษฐานเพื่อทางโทรศัพท์ ตลอด 24 ชั่วโมงด้วย

คำถาม ถ้าการอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกันยังอยู่ในความนิยมของคริสเตียน ทำไมคำอธิษฐานบางเรื่องไม่ได้รับคำตอบ? บางทีอาจจะเป็นเพราะว่า อธิษฐานไม่ตรงประเด็น หรือไม่เข้าใจปัญหา บางทีอาจจะเป็นเพราะว่าเราไม่รู้ถึงความสำคัญและความจำเป็นในการอธิษฐานเพื่อคนอื่น บางทีเราอาจจะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเพราะมีคนอธิษฐานเพื่อน้อย จึงไม่มีน้ำหนักพอที่พระเจ้าจะตอบ ที่จริงแล้วไม่เกี่ยวกับจำนวนของผู้อธิษฐานแต่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้อธิษฐานมากกว่า ยากอบ ได้ชี้แจงให้เห็นอุปสรรคบางอย่างของการอธิษฐานที่ไม่เกิดผล เขากล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคร้าย คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล” (ยากอบ 5:16) จากพระคำข้อนี้เราสรุปได้ว่าคำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมจะได้ผล

คำถาม ตามคำกล่าวในพระคำข้อนี้ผู้อธิษฐานจะต้องทำอะไร คำอธิษฐานของเขาจึงจะได้รับคำตอบ ?

ประการแรก จะต้องสารภาพบาปต่อกันและกันมีการให้อภัยซึ่งกัน ทั้งสองคนควรจะอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน และจะมีการหายโรค ถ้าเจ็บป่วยเนื่องจากความผิดบาป หมายถึงการหายโรคฝ่ายร่างกาย ถ้าไม่ใช่อาจจะหมายถึง การได้รับการรักษาฝ่ายจิตวิญญาณผู้ที่สารภาพบาป และได้รับการอภัยจากพระเจ้าคือ “คนชอบธรรม” เพราะฉะนั้นคำอธิษฐานของเขาจึงไม่เกิดผล การอธิษฐานเพื่อคนอื่น ทำให้มีความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างอื่นด้วย ให้ดูเรื่องราวที่สอดคล้องกับเรื่องนี้ ตอนที่เปโตรถูกขังอยู่ในคุก (อ่าน กิจการ 12:5) ทำไมต้องอธิษฐานเพื่อคนอื่น ? เพราะว่าเรามีส่วนร่วมในพระกายของพระคริสต์คือ คริสตจักร เป็นหน้าที่ของเราที่จะบริหารพระกายเหมือนกับที่เราบริหารร่างกายของเรา เพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าแข่งขัน การอธิษฐานเพื่อคนอื่นเป็นเหมือนกับ “การบริหารฝ่ายวิญญาณ” เพื่อ

1. ผู้มีความต้องการได้รับการช่วยเหลือทั้งคนที่อยู่ในคริสตจักรและคนภายนอก
2. ทำให้พระกายคือ คริสตจักรแข็งแรงเพื่อชาวโลกได้เห็นการทรงพระชนม์อยู่ของพระเยซู

3. ทำทึนการอธิษฐาน (โรม 14:4 เอเฟซัส 6:18)

ตอนนี้คุณคงพอจะทราบแล้วว่า การอธิษฐานเพื่อคนอื่นนั้นไม่ใช่สิ่งที่กระทำภายนอก แต่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่ภายใน คือการทำงานฝ่ายวิญญาณ คือการหยั่งถึงปัญหา ของคนอื่นเช่น เพื่อน พี่น้อง แล้วอธิษฐานเพื่อ ปัญหานั้นๆ อย่างจริงจัง

คำถาม เราจะเป็นผู้อธิษฐานเพื่อคนอื่นได้อย่างไร ?

ผู้อธิษฐานเพื่อคนอื่นจะต้องมีท่าทีที่สำคัญ 3 ประการดังนี้

1) การอธิษฐานเพื่อคนอื่น หมายถึง เราจะต้องมองข้ามความผิดและความล้มเหลวของคนที่เราอธิษฐานเพื่อ เราไม่ใช่สนุขเฝ้าบ้านของพระเจ้าที่จะต้องคอยดูว่าจิตวิญญาณของคนโน้นคนนี้เป็นอย่างไร เราไม่ได้เป็นเจ้าของ แต่เป็นผู้รับใช้ด้วยกัน ผู้ที่จะต้องรายงานตัวต่อพระเจ้าผู้เป็นจอมเจ้านาย “ท่านเป็นใครเล่าจึงกล่าวโทษบ่าวของคนอื่น บ่าวคนนั้นจะได้ดีหรือล้มจมก็สุดแล้วแต่นายของเขา และเขามักจะได้ดีแน่นอนเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฤทธิ์อาจให้เขาได้ดีได้ (โรม 14:4) เราไม่ควรจะมีท่าทีพิพากษาพี่น้องคริสเตียนคนอื่น เพราะการกระทำเช่นนั้น เป็นการทำลายสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน เราจะต้องรายงานต่อพระเจ้าเฉพาะเรื่องของเราเองเท่านั้น พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเห็นและรู้สิ่งที่อยู่ในใจพระองค์ทรงรู้ว่า จะช่วยคนนั้นให้ลุกขึ้นยืนได้อย่างไร ไม่ว่าจะอ่อนแอหรือเข้มแข็งเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงทำได้

2) เมื่ออธิษฐานเพื่อจะต้องมุ่งความสนใจ ไปยังความต้องการของผู้ที่เราอธิษฐานเพื่อ ไม่ใช่ตัวเอง จำเรื่องสทเฟนได้ไหม? เขาทำอะไรผิด ทำไมเขาจึงทนให้ทุกคนเอาก้อนหินขว้าง ก็เพราะว่าเขาคิดถึงแต่ความต้องการของพี่น้องร่วมชาติของเขาจนลืมความทุกข์และความเจ็บปวดของตนเอง (อ่านเยเรมีย์ 9:1 กิจการ 7:57-60)

3) เมื่ออธิษฐานเพื่อคนอื่น เราจะต้องฟังการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อาจารย์เปาโลเข้าใจเรื่องนี้ดี และได้กล่าวว่า การอธิษฐานในพระวิญญาณเป็นสิ่งสำคัญในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ (อ่าน เอเฟซัส 6:18) และก่อนหน้านั้นเปาโลได้พูดถึง “ยุทธภัณฑ์” ฝ่ายวิญญาณ ตอนนี้ได้พูดถึงท่าทีของการเตรียมพร้อม เมื่อเข้าสู่รบกับศัตรูฝ่ายวิญญาณ เราจะต้องมีความขมักเขม้นในการ อธิษฐานระวังระไวอยู่ตลอดเวลาไม่ประมาท ซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำแนะนำ ที่เปาโลเขียนไปถึงคริสเตียนที่เซสะโลนิกาที่บอกว่า “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ” (1ธส. 5:17) การอธิษฐานเพื่อคนอื่นนั้นเป็นเรื่องลำบาก จะมีการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณการเตรียมใจพร้อมและยอมรับการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้เรามีชัยชนะได้

(โรม 8:26,27) “ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณก็ทรงช่วยเรา

เมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเพราะเราไม่รู้ว่าควรอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร

แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเรารำครวญอธิษฐาน

ไม่เป็นคำและพระองค์ผู้ทรงชั้นสุดตรึงมนุษย์ก็ทรงทราบ

ความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงอธิษฐาน

ขอเพื่อธรรมิกชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า”

เมื่อเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร ? พระวิญญาณทรงขอแทนเรา การรำครวญอธิษฐานไม่เป็นคำจะไปถึงพระเจ้าได้อย่างไร? การรำครวญเป็นความรู้สึกในจิตใจที่ไม่สามารถพูดออกมาเป็นคำพูดได้ แต่พระเจ้าทรงทราบจิตใจของพระองค์ พระองค์ทรงทราบความหมายของคำรำครวญ ทรง

ทราบพระประสงค์ของพระวิญญูณ เพราะพระวิญญูณเป็นผู้ขอแทนเรา ซึ่งเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระวิญญูณทรงเป็นพระเจ้าพระภาคหนึ่งในพระเจ้าตรีเอกานุภาพ ดังนั้นเราจึงสามารถพูดได้ว่า พระองค์ทรงตรัสกับพระองค์เองและอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระองค์ การอธิษฐานในพระวิญญูณ ทำให้ชีวิตแห่งการอธิษฐานสมบูรณ์ การช่วยเหลือของพระวิญญูณช่วยให้เราสามารถอธิษฐานเพื่อคนอื่นได้

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

คำถาม จะอธิบายให้คนอื่นเข้าใจถึงการอธิษฐานและเหตุผลของการอธิษฐานเพื่อคนอื่นอย่างไร? การอธิษฐานเป็นสิทธิพิเศษสำหรับทุกคนที่เชื่อพระเจ้าสามารถทำได้ และพระเจ้าทรงหวังที่จะให้ลูกของพระองค์ทำเช่นนั้น การอธิษฐานเพื่อไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้อธิษฐานเข้มแข็งขึ้นอย่างเดียว แต่จะทำให้คริสตจักรเข้มแข็งขึ้นเป็นส่วนร่วมด้วย พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าคำอธิษฐานของผู้ที่มีความห่วงใยต่อคนอื่น การอธิษฐานเพื่อที่แท้จริง จะไม่มีการพิพากษา ความห่วงใยที่แท้จริงจะไม่ฟ้องความผิดของคนอื่นต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงทราบถึง สภาพจิตวิญญูณของคนอื่นดีกว่าเรา การอธิษฐานเพื่อที่แท้จริงจะไม่มีความเห็นแก่ตัว เขาจะมุ่งจุดสนใจอยู่ที่ความต้องการของคนอื่น ไม่ใช่ของตัวเอง การอธิษฐานเพื่อที่แท้จริงจะเปิดใจต่อการทรงนำของพระวิญญูณบริสุทธิ์ ทำที่ที่ถูกต้องมีความจำเป็นต่อการ อธิษฐานที่สัมฤทธิ์ผล

เราอธิษฐานเพื่อคนอื่นอย่างจริงจังบ่อยเท่าไร? พระเจ้าทรงหวังให้เราเป็นนักอธิษฐานเพื่อคนอื่นอย่างจริงจังด้วยทำที่ที่ถูกต้อง การอธิษฐานเพื่อคนอื่นทำให้เราก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญูณอีกก้าว เราไม่ควรพยายามแก้ปัญหาลองแต่ให้อธิษฐาน การอธิษฐานมีฤทธิ์อำนาจเป็นการนำเราไปถึงพระเจ้าและได้สัมผัสกับพระองค์

เราเป็นนักอธิษฐานไร้นามหรือเปล่า? ถ้าเป็นเราสามารถเปลี่ยนชีวิตของการอธิษฐานของเราให้เป็นการอธิษฐานที่จริงจังและมีชีวิตชีวาได้ถ้าเรายอมให้พระวิญญูณบริสุทธิ์ช่วยเราในการอธิษฐานเพื่อคนอื่น พระวิญญูณทรงช่วย แม้กระทั่งเวลาที่เรา ไม่รู้ว่าเราจะอธิษฐานอย่างไร

ถ้าเรากำลังอธิษฐานเพื่อคนอื่นอยู่แล้วเมื่อเรียนบทเรียนนี้จบ เราคงจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับการอธิษฐานได้ดียิ่งขึ้น ให้หาเพื่อนสักสองสามคนเพื่ออธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน และอย่าลืมที่จะอธิษฐานเพื่อรัฐบาล

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นไม่ใช่เรื่องลึกลับซับซ้อนอะไรเลย ถ้าเราต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตวันนี้ ก็สามรถทำได้ทันที

กิจกรรม

ให้ปิดชั้นเรียนด้วยการอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน อาจจะให้จับคู่และให้แต่ละคู่อธิษฐานเพื่อกันและคิดถึงคนอื่นและอธิษฐานเพื่อเขาด้วย

บทที่ 5 ชีวิตในพระวิญญาณ

ข้อท่องำ

ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย (กาลาเทีย 5:25)

ข้อพระคัมภีร์

โรม 8:1-14 กาลาเทีย 5:16-25 ศึกษาพระคัมภีร์ตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อจะเห็นความแตกต่างระหว่างการดำเนินชีวิตของเนื้อหนังกับการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณและจะได้ตัดสินใจว่า ผู้เชื่อควรเลือกที่จะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เข้าสู่บทเรียน

เมื่อเราคิดถึงเทศกาลเพนเทคอส เรามักจะคิดถึงคำสัญญาของพระเยซูใน กิจการ 1:8 “ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” และเรายังคิดถึงวันเพนเทคอสที่บันทึกไว้ในกิจการบทที่ 2 ด้วย (อ่านกิจการ 2:1-4) นี่ไม่ใช่การมหัศจรรย์สุดท้าย แต่เป็นการเริ่มต้นเท่านั้นเอง เมื่อเราดูเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ใหม่ต่อจากนั้นเราก็เห็นว่า คริสตจักรเติบโตขึ้น และคริสเตียนมีความเข้มแข็งขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์(กิจการ 9:31)

คำถาม ทำไมคริสเตียนสมัยแรกประกาศอย่างเกิดผลและทุกวันนี้เราควรเป็นอย่างไร?

คริสเตียนสมัยแรกดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยความสัตย์ซื่อ นั่นคือเคล็ดลับแห่งการดำเนินชีวิตของคริสเตียนในสมัยปัจจุบันด้วย คือดำเนินไปกับพระเยซูคริสต์ทุกลมหายใจ บทเรียนอาทิตย์นี้จะพูดถึงการบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์และการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้เชื่อมีการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เราไม่ต้องท้อใจว่าจะทำไม่ได้ เพราะเราไม่ได้ทำคนเดียวตามลำพัง แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยเราให้เติบโตฝ่ายวิญญาณ และมีชีวิตที่มีชัยชนะ

กิจกรรม

ให้แยกกลุ่มย่อย แจกกระดาษคินสอ ให้แต่ละกลุ่มเลือกเลขเพื่อเขียนรายงานให้อภิปรายว่าการเต็มสันด้วยพระวิญญาณและการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณแตกต่างกันอย่างไร ให้เวลา 2-3 นาที แล้วให้แต่ละกลุ่มเสนอรายงาน (ชักชวนให้มีการอภิปรายช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจว่าการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณ เป็นผลต่อจากการบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณ

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ชีวิตฝ่ายวิญญาณ (โรม 8: 1-14)

ชีวิตในพระคริสต์ของคริสเตียนเริ่มต้นเมื่อพระวิญญาณนำชีวิตใหม่มาจากเบื้องบน พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ” (ยน 3:5-6) สิ่งที่พระเยซูตรัสกับนิโคเดมัสก็เป็นความจริงในเวลาเดียวกันด้วย คือมีชีวิตฝ่ายเนื้อหนังและชีวิตฝ่ายวิญญาณ ในโรมบทที่ 8 เปาโลพูดในลักษณะเดียวกับที่พระเยซูทรงตรัสกับนิโคเดมัสให้สังเกตุดูคำว่า เนื้อหนังและวิญญาณ ที่เปาโลพูดกับคริสเตียนที่โรม และสำหรับเรา ทุกวันนี้ด้วยโรม 8:1 กล่าวถึงการลงโทษไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ไม่มีการลงโทษหมายถึงไม่มีการพิพากษาความผิด คือการมีอิสระจากทั้งความผิดบาปและ การลงโทษ

คำถาม การอยู่ในพระเยซูคริสต์ หมายความว่าอะไร ?

มีความหมายเหมือนกับที่พระเยซูได้ตรัสไว้ในยอห์นบทที่ 3 การบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณและรับชีวิตของพระคริสต์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์นำมานั้น เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาป และความตาย” (โรม 8:2) “เสรีภาพ” เป็นสิ่งที่นักโทษทุกคนปรารถนาสำหรับผู้ที่ถูกจองจำเพราะบาป และความตายฝ่ายวิญญาณนั้นชั่วร้ายยิ่งใหญ่มากสำหรับเขาคือ เสรีภาพที่พระเยซูมอบให้ พระเยซูทรงสามารถทำในสิ่งที่ธรรมชาติทำไม่ได้ (ขอให้ทุกคนอ่านพร้อมกันใน โรม 8:3-8 เขียนเปรียบเทียบคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังกับคนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณบนกระดาน)

ฝ่ายเนื้อหนัง

1. ตายฝ่ายวิญญาณ
2. เป็นศัตรูต่อพระเจ้า
3. ไม่เชื่อฟังพระเจ้า
4. ไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า

ฝ่ายวิญญาณ

1. มีชีวิตอยู่
2. มีสันติสุข
3. เชื่อฟังพระเจ้า
4. เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า

ให้เปรียบเทียบชีวิตทั้งสองอย่างจากโรม 8:9 ที่บอกว่า “เพราะถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านอย่างแท้จริงแล้ว ท่านก็ยอมดำเนินชีวิตตามอย่างของพระองค์ ฟังจำไว้ว่าผู้ใดที่ไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้นั้นยอมไม่ใช่คนของพระองค์”

กิจกรรม

เขียนคำว่า “นำโดยพระวิญญาณ” บนกระดานและให้ถามว่าจะอธิบายคำนี้ว่าอย่างไร ? ให้เวลา 2-3 นาที หมายความว่าเราตายฝ่ายเนื้อหนังแล้วพ้นจากกฎแห่งความตายและความบาป เข้ามามีชีวิตในพระเยซูคริสต์ให้พระวิญญาณนำเราในการดำเนินชีวิตกับพระคริสต์

อ่าน โรม 8:12-14 เราตายจากการกระทำฝ่ายเนื้อหนัง โดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และผลคือการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

2. การงานของเนื้อหนัง (กาลาเทีย 5:16-21)

การงานของเนื้อหนังคืออะไร? จดหมายที่เปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่กาลาเทียแสดงให้เราเห็น “การงานของเนื้อหนัง” ที่ต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ

การงานของเนื้อหนังมีอะไรบ้าง ?

1. การลวงประเวณี ไม่สัจย์ซื่อต่อคู่สมรส การมองผู้อื่นด้วยใจกำหนด การโสโครก การลามก
2. การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม
3. ความบาปทางอารมณ์ การเป็นศัตรูกัน การริษยา การโกรธกัน การเห็นแก่ตัว การทุ่มเถียงกันการแตกก๊กกัน การอิจฉา และการฆ่ากันทั้งหมดเหล่านี้เป็นการบาปชั่วทั้งสิ้น
4. บาปของการปล่อยตัว การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และการเล่นๆ ในทำนองนี้

คำถาม ธรรมชาติบาปเหล่านี้เริ่มต้นจากที่ไหน ?

การกระทำของคนเริ่มต้นที่ความคิดในจิตใจ ความคิดอาจเกิดจากคำแนะนำของมารซาตาน หรือการยอมให้ความเห็นแก่ตัวหรือความปรารถนาชั่วครอบงำจิตใจจากจิตสำนึกหรือได้จากการทรงนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า การเลือกที่จะกระทำในสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า ขึ้นอยู่กับคนคนนั้นว่าเขาจะต้องตอบสนองต่อ พระวิญญาณของพระเจ้าแทนความปรารถนาของตนเอง

ความเห็นแก่ตัวและการเอาแต่ใจตัวเองเป็นจุดสำคัญในชีวิตของบุคคล เป็นการงานที่จะโอบอ้อมไปตามความปรารถนาของตนเอง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตอบสนองต่อพระวิญญาณของพระเจ้า และให้ชีวิตของพระคริสต์ควบคุมความคิด การตัดสินใจ และการกระทำของเราในทุกๆ ด้านเปาโลเตือนว่า “คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า” (กท 5:21) เราไม่ควรเพิกเฉยต่อคำเตือนอันนี้ อย่าพูดว่านี่เป็นบาปเล็กน้อยเท่านั้นเอง หรือว่าฉันทำก็คงไม่เป็นไร เพราะเดี๋ยวขออภัยโทษต่อพระเจ้าก็เรียบร้อย พระเยซูตรัสว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยน.3:3) เปาโลกล่าวกับผู้ประพฤติตามเนื้อหนัง “จะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

3. ผลของพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5:22-24)

เมื่อผู้เชื่อยอมมอบชีวิตของเขาไว้กับพระคริสต์ และยอมต่อการนำพาของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยผลฝ่ายวิญญาณอย่างมหัศจรรย์ (อ่าน กาลาเทีย 5:22-23) “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัจย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่อง อย่างนี้ไม่มีกรรมบัญญัติห้ามไว้เลย” (กท 5:22-23) ความหมายของผลพระวิญญาณ ดังนี้

1. ความรัก เป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเห็นสิ่งที่รักนั้นมีคุณค่าสูง

2. ความปลาบปลื้มใจ รวมถึงความรู้สึกอื่นๆ ที่ทำให้เกิดความพอใจ และความสุขเป็นความยินดีที่อยู่ลึกๆ ในจิตใจ
3. สันติสุข รวมถึงการมีสุขภาพดี ความสงบสุขอยู่ดีสบาย และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อคนอื่น
4. ความอดกลั้นใจ มีความอดทนนานต่อคนอื่นด้วยความรักและความเข้าใจ
5. ความปราณี ใจดี มีเมตตา และโอบอ้อมอารี
6. ความดี ยุติธรรม มีน้ำใจกว้างขวาง
7. ความสัตย์ซื่อ เชื่อฟัง จงรักภักดี ไว้วางใจได้ เชื่อถือได้
8. ความสุภาพอ่อนน้อม ถ่อมตัว อ่อนโยน วาง่าย
- 9 การรู้จักบังคับตน รู้จักควบคุมตนเอง ระวังสติ ถือความพอควร รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา

คำถาม พระเยซูทรงแสดงออกถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างไร? ในทุกวันนี้เราจะแสดงผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร? (ให้ทบทวนผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์หลายๆ อย่างและให้ยกตัวอย่างถึงผลนั้นๆ ในชีวิตประจำวัน)

พระเยซูทรงแสดงความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวต่อทุกคน โดยประทานชีวิตของพระองค์เองบนไม้กางเขน (ยอห์น 15:13) ทรงนำความชื่นชมยินดี ไปสู่ผู้ที่วางใจในพระองค์ (ยอห์น 16:33) ทรงบอกถึงสิ่งที่ทำให้เกิดสันติสุขในใจ ทรงมีความอดทนต่อคนที่เข้าใจผิดในพระองค์ ทรงอ่อนสุภาพกับเด็กๆ คนเจ็บป่วยและคน โศกเศร้า (ลูกา 7:11-15) พระเยซูทรงเต็มไปด้วยความดีงาม ทรงมีความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ทุกเวลาอย่างไม่มีที่ติได้แม้พระเยซูทรงเป็น คนอ่อนสุภาพ พระองค์ก็ไม่อ่อนแอทรงรู้จักควบคุมตัวเองอยู่เสมอ ทรงทำให้พระบิดาพอพระทัยในพระองค์โดยตลอด (ยอห์น 8.29) เมื่อผู้เชื่อแสดงผลของพระวิญญาณออกมาทางคำพูดและการกระทำ เขาก็เป็นผู้ที่ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมชีวิตของเขา เขาได้ละทิ้งความปรารถนาชั่วและความเห็นแก่ตัวที่ขัดขวางการควบคุมของพระวิญญาณเสีย เป็นการแสดงให้เห็นการเติบโตฝ่ายวิญญาณและเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

4. ดำเนินในพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5: 16-25)

(ขอให้คนหนึ่งอ่านกาลาเทีย 5:16 และอีกคนหนึ่งอ่าน 5:25) “แต่ข้าพเจ้าบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ อย่าสนองความต้องการของเนื้อหนัง” (กท 5:16) “ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย” (กท 5:25)

คำถาม ในพระคำ 2 ข้อนี้ มีคำพูดคำไหนที่คล้ายกัน ?

ข้อแรกคำสั่งบอกว่า “จงดำเนินตามพระวิญญาณ” เปาโลได้ตั้งผู้อ่านในเวลานั้นและในเวลานี้ ใน (กท 5:25) ว่า “จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย” แม้คำพูดจะคล้ายกันแต่มีความหมายต่างกัน เพราะข้อความไม่เหมือนกัน

ประการแรก คำสั่งในข้อ 16 เป็นคำพูดในลักษณะของเหตุและผล “จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ เมื่อท่านจะได้ไม่สนองต่อความปรารถนาของเนื้อหนัง” เปาโลใช้คำพูดนี้เพื่อเปรียบเทียบงานของเนื้อหนังและผลของพระวิญญาณ

ประการสอง คำพูดในข้อ 25 เป็นคำพูดในลักษณะของการมีเงื่อนไข และเป็นคำสรุปเมื่อเราเป็นคนที่มิชีวิตโดยพระวิญญาณ เราก็ควรดำเนินชีวิตไปกับพระวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำผู้เชื่อเป็นผู้ตาม

ประการที่สาม คำว่า “จงดำเนิน” ในภาษาเดิมเป็นคำกริยาที่เป็นปัจจุบันกาล เป็นการดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คริสเตียนจะต้องติดตามเดินต่อไปและมีชีวิตอยู่ในพระวิญญาณต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีการหยุด **คำถาม** จะเกิดอะไรขึ้นกับเราและคนอื่น ถ้าเราดำเนินชีวิตและมีชีวิตอยู่ในพระวิญญาณจริง ๆ ?

สิ่งหนึ่งคือ ชีวิตของเราจะแตกต่างกับคนที่ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังมากมาย คนที่อยู่รอบๆ เราจะสังเกตเห็นความแตกต่างในคำพูดและการกระทำของเรา เขาอาจจะถามว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ เราได้เป็นพยานกับคนนั้นและสิ่งอื่นๆที่เรา จะได้รับอีกคือความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่รู้ว่าชีวิตของเราเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิตของเรา

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เมื่อเรามองดูรอบๆ เราจะเห็นความแตกต่างของแต่ละคน บางคนสูง บางคนเตี้ย บางคนอ้วน บางคนผอม บางคนมีลักษณะพิเศษทำให้เขามีจุดเด่นเฉพาะตัว คนที่อยู่ในวัยอนุชนมีความไวต่อสิ่งที่ทำให้เขาแตกต่างจากคนอื่น บ่อยครั้งทำให้เขาอยากเป็นเหมือนกับคนอื่นๆ ซึ่งอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้

เราได้เรียนรู้จากบทเรียนอาทิที่นี้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงในวินาทีที่เรากลับใจบังเกิดใหม่พระวิญญาณได้เริ่มทำงานในชีวิตของเรา ให้เรามีชีวิตของพระคริสต์ในการดำเนินชีวิต แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายจะต้องมีขบวนการของการเจริญเติบโต เมื่อเราเรียนรู้ที่จะมอบชีวิตไว้ในทางทรงนำของพระวิญญาณ เราจะรู้ว่าเราต้องรับการเปลี่ยนแปลงความคิดความรู้สึก และการกระทำในจุดไหนบ้างและเรายังรู้ด้วยว่า บางครั้งเราจะต้องไม่ยอมเป็นเหมือนคนอื่น นี่คือการหมายในคำสอนของเปาโลเมื่อเขากล่าวว่า “ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย” (กท5:25) พระวิญญาณทรงเรียกให้ผู้ที่ต้องการอยากจะเป็นเหมือนพระคริสต์ให้ตามพระองค์ คือต้องละทิ้งความปรารถนาของเนื้อหนังเสี้ยวและสวมผลของพระวิญญาณเข้าไปแทนที่ แต่สิ่งนี้จะต้องใช้เวลาเหมือนกับเด็กที่กำลังหัดเดิน เมื่อเขาเริ่มเดินก้าวแรก (ทำให้พ่อแม่ยินดี) การดำเนินตามพระวิญญาณก็เช่นเดียวกัน คือต้องก้าวไปที่ละก้าวๆ และพระวิญญาณก็เป็นเหมือนพ่อแม่ที่คอยให้ความช่วยเหลือและมีความอดทนมากเมื่อสอนให้เราเดิน พระวิญญาณทรงอยู่ข้างหน้าคอยหนุนใจให้เราก้าวต่อไป และเมื่อเราล้มพระองค์ทรงช่วยให้เราลุกขึ้นอีก พระองค์ทรงหนุนใจและช่วยเราให้ลุกขึ้นเพราะอยากให้เราเดินเป็น ถึงกระนั้นเราไม่ควรจะเดินออกไปไกลเกินไปจนไม่ต้องการ

ความช่วยเหลือของพระวิญญาณในแต่ละก้าวของเรา

คำสอนในวันนี้คงจะทำให้เราเข้าใจว่า ก่อนที่จะมีการดำเนินชีวิตไปกับพระวิญญาณนั้น เราจะต้องมีชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์เสียก่อนการบังเกิดใหม่เป็นการเริ่มต้นชีวิตฝ่ายวิญญาณ ก้าวแรกจะต้องเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ เพื่อความผิดบาปของเรา และเมื่อต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจแล้ว บาปของเราจะได้รับการอภัยโทษ และเริ่มเข้าสู่ทางดำเนินชีวิตแบบใหม่ ถ้าใครที่ยังไม่เชื่อและต้องการจะมีชีวิตโดยการนำของพระวิญญาณของพระเจ้าแล้วก็สามารถตัดสินใจรับพระองค์เข้ามาในชีวิตของเราได้ในทุกๆ เวลา

กิจกรรม

แจกกระดาษสอ ให้อ่านกาลาเทีย 5:25 อีกครั้งหนึ่ง ให้เขียนประโยคนั้นบนกระดาษ

“ถ้าฉันจะดำเนินชีวิตไปกับพระวิญญาณ อาทิตย์นี้ฉันจะต้อง.....

(ให้อธิษฐานส่วนตัวแล้วเติมข้อความนี้ให้สมบูรณ์ บนกระดาษที่แจกให้

เมื่อเสร็จแล้วขอให้บางคนเสนอผลงาน

บทที่ 6 จำริญขึ้นในความรัก

ข้อทอองจำ

“ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนั้นแหละ
คนทั้งปวงก็จะรู้ได้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” ยอห์น 13:35

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 6:27-36 โรม 5:8 , 1 ยอห์น 4:11,16 และศึกษาข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อผู้เรียนจะได้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริงของพระเจ้า
ว่าเป็นอย่างไร และสามารถที่จะแสดงความรักแท้จริงนี้ต่อผู้อื่นได้ด้วย

เข้าสู่บทเรียน

เป็นการลำบากใหม่ที่จะรู้ว่าความรักที่แท้จริงนั้นเป็นอย่างไร ? เรื่องรักๆ ใคร่ๆ ที่เราเห็นในจอทีวี ในหนังสือ นวนิยาย เพลง ภาพยนตร์ต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง และบ่อยครั้งทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความรักอย่างไม่ถูกต้องอีกด้วยความรักที่พูดถึงนั้นเป็นความรักที่แสวงหาแต่ความสุขความสนุกสนานอย่างเห็นแก่ตัว ความรักชนิดนี้มักมีโทษต่อคนอื่นเพราะมักชอบทำตามใจตัวเองมากกว่าความคิดของคนอื่น ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงความรักของพระเจ้า ให้เราสลัดความหมายของความรักตามความคิดนั้นทิ้งไป วิธีที่เราจะสามารถเข้าใจความรักของพระเจ้าได้มีอยู่ทางเดียว คือโดยการอ่านพระคำของพระองค์ ดูว่าพระองค์ทรงตรัสถึงเรื่องนี้ว่าอย่างไรแล้วเราจะเข้าใจว่าความรักแท้เป็นอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เขียนเกี่ยวกับความรักและทรงเป็นความรัก

กิจกรรม

แจกกระดาษคินสอให้ เขียนคำนิยามของคำว่า “ความรัก” ตามความเข้าใจของเขาเอง
ครูอาจจะเขียนคำว่า “ความรัก ” ตัวโต ๆ บนกระดานใช้เวลา 3 นาที เสร็จแล้วเก็บกระดาษ
และอ่านความคิดเห็นของหลายๆคนต่อชั้นเรียน เพื่อนำความคิดเข้าสู่บทเรียนอาทิตย์นี้

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา (ยน 3:16 โรม 5:8)

ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถสำแดงความรักแท้ได้ดีเท่าพระเจ้า เมื่อถึงเวลาที่จะแสดงความรัก พระเจ้าทรงสำแดงโดยวิธีที่มหัศจรรย์ที่สุด

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์(ยอห์น 3.16)

คำถาม พระเจ้าทรงสำแดงความรักต่อโลกอย่างไร ?

มนุษย์ทำบาปและไม่เชื่อฟังพระเจ้า ดังนั้นมนุษย์จึงต้องได้รับโทษ แต่ความรักของพระองค์ทำให้มีทางที่จะลบล้างความผิดและยกโทษให้กับมนุษย์ได้โดยที่พระเจ้าได้ส่งพระเยซู พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระเยซูทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากความผิดบาปโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และบัดนี้ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูจะได้รับการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า “เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” ดังนั้นพระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์ต่อทุกคนโดยการส่งพระเยซูลงมาเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก

คำถาม ถ้าพระเจ้าทรงรักคนทั้งโลกทำไม ไม่รอดหมดทุกคน ?

พระเจ้าทรงประทานความรักมาแต่พระองค์ไม่ได้บังคับ ให้ทุกคนยอมรับพระองค์ ให้ทุกคนมีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกและความรักของพระเจ้ามาถึงทุกคนที่เข้ามารับเอา (อ่าน ยอห์น 1:12) พระเจ้าไม่เพียงแต่รักโลกและประทานพระเยซูให้แก่เราเท่านั้น แต่ทรงประทานสิทธิในการเป็นบุตรให้กับผู้ที่เชื่อด้วย พระองค์ทรงรักเราขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น เราเป็นศัตรูกับพระเจ้าก็เป็นการยุติธรรม ถ้าพระเจ้าจะปล่อยให้ทุกคนตายเพราะบาป แต่พระเจ้าทรงรักเรามากมายขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ตายเพื่อเรา (โรม 5:8) เราอาจจะถามว่า “ถ้าพระเจ้าทรงรักโลกแล้วพระเจ้ารักฉันเป็นส่วนตัวอย่างไร? “ฉันต้องการเป็นที่รักอย่างที่ฉันเป็น” นั่นคือ สิ่งมหัศจรรย์เกี่ยวกับพระเจ้า พระองค์ไม่เพียงแต่รักโลกแต่ทรงรักเราแต่ละคนด้วย พระองค์ทรงรู้จักเราเป็นส่วนตัวและทรงรัก เราเป็นส่วนตัว เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ที่ยิ่งใหญ่และทรงเป็นพระผู้สร้างเรา

2. ความรักของพระเจ้าผ่านทางเรา (มัทธิว 20:25-28 , 1 ยน. 4:11-16)

ยอห์นเขียนใน 1 ยอห์น บอกว่า “ท่านที่รักทั้งหลายถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายเช่นนั้น เราก็ควรจะรักซึ่งกันและกันด้วย” (1 ยอห์น 4:11) การได้รับความรักของพระเจ้าเปล่าๆ ทำให้เรามีพันธะที่จะต้องรักคนอื่น (อ่าน ยน 15:12 และ ยน 13:35 คุณว่าพระเยซูทรงบอกพวกสาวกว่าอย่างไร?)

คำถาม เราจะแสดงความรักชนิดไหนต่อกันและกัน? (รอคำตอบสัก 2-3 คนและอธิบายถึงความรักที่พระเยซูและยอห์นพูดถึง)

ความรักที่พระคัมภีร์พูดถึงเป็นความรักที่พิเศษและจะเกิดความรักนี้ได้ก็ต่อเมื่อได้บังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าก่อน ความรักนี้ภาษาเดิมที่เขียนพระคัมภีร์ ภาษากรีกเรียก ความรักนี้ว่า อากาเป่ (agape) ซึ่งคือความรักของพระเจ้าเป็นความรักที่บริสุทธิ์เสียสละและไม่หวังผลตอบแทนสัจย์ซื่อโดยไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ ดังนั้นเมื่อพระเจ้าสั่งว่าจงรักซึ่งกันและกันก็หมายถึง ความรักชนิดนี้ที่พระเจ้าประทานให้แก่เราไม่ใช่ความรักของเราเอง ความรักของพระเจ้าที่แสดงออกบนไม้กางเขนเป็นมาตรฐานของความรักที่เราควรมีต่อกันพระเจ้าไม่ทรงมีความรักอย่างจำกัด เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจำกัดความรักของเราด้วย พระเจ้าทรงรักคนต่ำต้อยคนที่ไม่น่ารัก คนทรยศและประทานพระบุตรของพระองค์สำหรับคนทั้งโลก ดังนั้นเราจะต้องมีความรักต่อทุกคนแม้แต่ต่อคนที่ไม่สมควรจะได้รับ

คำถาม ในโลกของเรา เราควรจะรักใคร ?

ถ้าพระเจ้าทรงสามารถรักทุกคนได้ โดยวิธีที่พิเศษ ทำไมเราจะต้องรักคนเหล่านั้น ? คนส่วนมากจะไม่สามารถเห็นหรือสัมผัสกับความรักของพระเจ้าได้นอกจากว่าเราจะได้แสดงความรักเหมือนกับที่พระองค์ได้ตรัสว่า ถ้าเรารักกันและกันคนทั้งปวงจะได้รู้และได้เห็นความรักของพระเจ้าในชีวิตของเรา (อ่าน 1 ยอห์น 4:12) ถ้าเรารักซึ่งกันและกัน ความรักของพระเจาก็สมบูรณ์อยู่ในเรา คนอื่นจะสามารถมองเห็นความแตกต่างที่พระเจ้าทรงทำในชีวิตของเราด้วย ผลแห่งความรักที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ทำให้เราเห็นและเป็นพยานต่อโลกว่าความรักของพระบิดาทำให้ต้องส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกร ถ้าความรักชนิดเดียวกันนั้นอยู่ภายในเราจะเป็แรงบันดาลใจและช่วยทำลายความเย่อหยิ่งของมนุษย์ที่จะกีดขวางความรักของพระเจ้าไม่ให้ไหลไปถึงคนอื่น (อ่าน 1 ยอห์น 4:14-16) ตลอดหนังสือพระกิตติคุณเราได้เห็นการทำพระราชกิจของพระเยซูท่ามกลางผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือหลายครั้งที่ผู้เขียนพระกิตติคุณพูดว่าเมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเห็นคนเป็นจำนวนมากก็ทรงสงสารเขา นี่แสดงว่าพระองค์ทรงรักษาโรค ทรงสอนและทรงเลี้ยงดูทุกคนเพราะมีความรักต่อคนเหล่านั้น

คำถาม จะยกตัวอย่างความรักของพระเจ้าที่พระเจ้าทรงแสดงออก

ในการทำพระราชกิจของพระองค์ได้หรือไม่ ?

(ทรงเลี้ยงคน 5,000 คน ทรงให้อภัยหญิงที่ล่วงประเวณี รักษาคนตาบอดตั้งแต่เกิด และทำให้ลูกชายของแม่หม้ายเป็นขึ้นมาจากความตาย นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อยเท่านั้นในบรรดาพระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำ) ในระหว่างกระทำพระราชกิจอยู่บนโลกนี้ พระเยซูทรงสั่งสอนพวกสาวกอย่างระมัดระวังเพื่อจะเป็นแบบอย่างแก่เขาทั้งหลาย ครั้งหนึ่งมารดาของยากอบและยอห์นขอให้พระเยซูมอบตำแหน่งพิเศษให้แก่ลูกชายของนาง “ขอพระองค์รับสั่งตั้งให้บุตรชายของข้าพระองค์สองคนนี้นั่งในราชอาณาจักรของพระองค์ เบื้องขวาพระหัตถ์คนหนึ่งเบื้องซ้ายพระหัตถ์คนหนึ่ง” (มัทธิว 20:21) เมื่อ

สาวกคนอื่นได้ยินเช่นนั้นก็ไม่พอใจ “พระเยซูทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า ท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่าผู้ครอง
ของคนต่างชาติด้อยเป็นเจ้าเหนือเขาและผู้ใหญ่ทั้งหลายก็ใช้อำนาจบังคับ แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้น
ไม่ ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลายถ้าผู้ใดใคร่จะเป็นเอก
เป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมครของพวกท่านอย่างที่ยุทธมนุญย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่าน
มาเพื่อจะปรนนิบัติเขาและประทาน ชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก ” (มัทธิว 20:25-28)
พวกสาวกได้เรียนรู้ในวันนั้นว่าคนของพระเยซูแตกต่างจากคนอื่น ๆ เขาจะไม่คิดหรือกระทำเหมือนกับ
เป็นเจ้านายที่ใช้อำนาจบังคับคนอื่น แต่จะยอมเป็นผู้รับใช้ทุกคนด้วยความรักอย่างที่พระเยซูได้มาเพื่อจะ
รับใช้ไม่ใช่เพื่อจะได้รับการรับใช้ เรามีท่าทีเช่นนี้ด้วยไหม ? เรายินดีที่จะรับใช้คนอื่นโดยไม่หวังสิ่ง
ตอบแทนใด ๆ และเพื่อคนอื่นจะได้รับการรักของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเราอย่างนั้นหรือเปล่า ?

3. การรักคนอื่นไม่ใช่เรื่องง่าย (มัทธิว 9:10-13 ลูกา 6:27-36)

บางคนพูดอย่างนี้ว่า “ความรักจะไม่ใช่ความรักจนกว่าจะมีการให้ความรัก” การให้ความรักไม่ใช่
เรื่องง่ายก็แน่ละบางครั้งก็เป็นการง่าย ถ้าจะให้กับคนที่สมควรจะ ได้รับหรือคนที่ยินดีจะรับความรัก แต่
ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะให้กับคนที่เขาไม่ต้องการจะรับ อ่าน มัทธิว 9:10-13 แล้วถามว่า ทำไมพระเยซูคบค้า
สมาคมกับคนเก็บภาษีและคนบาปและทำไมพวกฟาริสีไม่พอใจ เมื่อเห็นการกระทำของพระเยซู ?
(ชักชวนให้ตอบคำถามและอภิปราย) พระเยซู ทรงคบค้ากับคนที่สังคมรังเกียจ ทรงนั่งรับประทาน
อาหารร่วมกับพวกเขาเป็นการแสดงให้พวกเขาได้เห็นความรักของพระเจ้า ไม่มีใครแสดงความรักกับคน
เหล่านี้เลย แดมยังถูกเกลียดชังจากสังคมด้วย แต่พระเยซูแตกต่างจากคนอื่น พระองค์แสดงความรักต่อ
คนเหล่านี้ ไม่ใช่เพราะมีแรงกระตุ้นจากสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ด้วยความรักจากพระทัยของพระองค์ พวกฟาริ
สีไม่พอใจพระเยซูเพราะว่าพระองค์แสดงความรักต่อคนที่พวกฟาริสีถือว่าเป็นคนบาปหนา พระเยซูตรัส
กับพวกฟาริสีว่า “จงไปเรียนคัมภีร์ข้อนี้ให้เข้าใจที่ว่าเราประสงค์ความเมตตาไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา
ด้วยว่าเราไม่ได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกกริต” (มัทธิว 9:13
) และในพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่ง เมื่อพระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับท่าทีที่ออกมาจากใจทรงตรัสว่า “จงรักศัตรู
ของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรแก่คนที่แช่งด่าท่าน จงอธิษฐานเผื่อคนที่เคียดแค้นท่าน
ผู้ใดตอบแก่ผู้หนึ่งจางหนึ่งจงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย” (ลูกา 6:27-29) ทรงอธิบายต่อไปว่า “ถ้าท่าน
ทั้งหลายรักผู้ที่รักท่านจะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่านถึงแม้คนบาปก็รักผู้ที่รักเขาเหมือนกัน ถ้าท่าน
ทั้งหลายทำดีแก่ผู้ที่ดีแก่ท่านจะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน เพราะว่าคนบาปก็กระทำเหมือนกัน” (ลูกา
6:32-33) ดังนั้นการที่จะรักและทำดีต่อคนที่น่าจะรักและชมชอบนั้นเป็นสิ่งที่ง่าย แต่การที่จะรักและรับ
ใช้คนที่ไม่น่าจะรักและออกตัญญูนั้นก็ลำบากมากแต่นั้นคือสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำซึ่งทำทนาย สำหรับผู้
เชื่อว่าสามารถทำได้หรือไม่..... ทำได้แน่นอนถ้าเรายอมกับพระองค์

กิจกรรม

ให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะออกมาเป็นพยานถึงประสบการณ์ในการที่จะสามารถรักผู้ที่ไม่น่ารักหรือรักศัตรูของเขาได้โดยความรักของพระเจ้า ให้เล่าว่าพระเจ้าทรงช่วยเขา ให้รักศัตรูของเขาได้อย่างไร? ถ้าไม่มีครูอาจนำคำพยานจากหนังสือวารสารคริสเตียนหรือ เทปคำพยานมาให้ผู้เรียนฟังก็ได้ (ถ้ามี)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรารักคนที่เกลียดเราและเอาเปรียบเราแล้วเราจะทำอย่างไร? เรารู้แล้วว่าไม่ใช่เรื่องง่าย เราทุกคนมีประสบการณ์ที่จะต้องอยู่กับคนที่เราไม่ชอบ อาจจะเป็นบางคนในที่โรงเรียน ที่ทำงาน หรือแม้แต่คนที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นใครที่ไหนเราจะต้องมีท่าทีในทางบวก คิดในแง่บวกเข้าไป และแสดงความรักต่อคนเหล่านั้นด้วยความรักของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของความรักพระคัมภีร์บอกว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” เป็นสิ่งแรกที่เรารู้ทุกคนได้ รู้จักพระเจ้าเป็นส่วนตัว เมื่อได้เป็นบุตรของพระเจ้าเราก็เป็นเจ้าของความรักที่พระเจ้าทรงมี เราจะต้องแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราคือ จะมองแต่ในส่วนของคนอื่นและยอมเสียเปรียบ ถ้าใครจะว่าเราประหลาดเรายังรักเขา ถ้ามีคนเยาะเย้ยและหลอกลวงเรา เราก็ยอมด้วยความเต็มใจและพระเยซูคริสต์จะเป็นผู้สอน และจะอยู่เคียงข้างเราเสมอ ถ้ารู้สึกว่าการที่จะรักคนอื่นนั้นยากก็ให้คิดถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำหรืออ่านถึงพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำมาก ๆ เช่น พระองค์ไม่เพียงแต่จะแสดงความรักต่อคนที่ไม่น่ารัก แต่ยังทรงให้อภัยแม่แต่คนที่ตรึงพระองค์ที่กางเขน ทรงอธิษฐานในขณะที่อยู่บนกางเขนว่า “โอพระบิดาเจ้าข้าขอ โปรดอภัยโทษเขาเพราะเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร ” (ลูกา 23:34) พระเยซูทรงรักคนทั้งหลายจนถึงที่สุด และยิ่งกว่านั้นอีกพระองค์จะทรงรักเขาทั้งหลายจนถึงนิรันดร์กาล ถ้าพระเยซูทรงรักคนที่ทำเลวร้ายต่อพระองค์จนถึงที่สุดได้แน่นอนเราจะสามารถรักคนที่ทำให้เราลำบากใจได้จำคำที่เราได้พูดถึงตอนต้นที่ว่า “ความรักไม่ใช่ความรัก ถ้าไม่มีการให้ความรัก” พระเยซูทรงเป็นผู้ใส่ความรักลงในใจของเรา เพื่อให้เราความรักนั้นแก่คนอื่น ทรงตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักซึ่งกันและกันดังนี้แหละ คนทั้งปวงก็จะรู้ว่าท่านทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” ยอห์น 13:35

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนเขียนชื่อคนสัก 3 คนที่เขาารู้สึกว่าจะต้องมีความรักต่อคนเหล่านั้นเป็นพิเศษใส่ชื่อเหล่านั้นไว้ในพระคัมภีร์ และอธิษฐานเผื่อคนที่เขาเขียนชื่อไว้อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง ตลอดอาทิตย์หน้า

สำหรับผู้ไม่เชื่อ

เรารู้สึกว่าตัวเองขาดความรักไหม? เป็นเพราะว่าคุณยังไม่ได้รับความรักของพระเจ้าเข้ามาในใจ ถ้าเช่นนั้นเราสามารถรับได้วันนี้โดยการยอมรับพระเยซูพระบุตรของพระเจ้าเข้ามาในใจให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และจะได้สัมผัสกับความรักของพระเจ้าและจะสามารถแบ่งปันความรักนั้นให้แก่คนอื่น เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่สุดในโลกทีเดียว

บทที่ 7 ความยินดีท่ามกลางความทุกข์

ข้อท่องจำ

“ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก

แต่จงชื่นใจเถิด เพราะเราได้ชนะโลกแล้ว ” ยอห์น 16:33

ข้อพระคัมภีร์

ฮีบราวกู 3:16-19 ยอห์น 16:22 ฟิลิปปี 4:10-13 , 1 เปโตร 4:12-13

และศึกษาข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อผู้เชื่อพระเจ้าจะได้เรียนรู้ว่าจะมีความชื่นชมยินดีท่ามกลางความทุกข์ลำบากได้อย่างไร ?

เข้าสู่บทเรียน

บทเรียนอาทิตย์นี้จะพูดถึงความชื่นชมยินดีท่ามกลางความทุกข์ลำบาก เราจะดูการเปรียบเทียบระหว่างคำ 3 คำต่อไปนี้

1. **ความสนุก** เป็นเวลาที่เพลิดเพลินกับบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้ความบันเทิงสบายใจบางที ก็เป็นการขบขันหยอกล้อกันในหมู่ของหลายคนเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น

2. **ความสุข** เป็นเวลาที่มีความสุขสบายหรือมีความพอใจเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีปัญหาไร้ความกังวลด้านจิตใจ เป็นเรื่องของความรู้สึก ความสุขมีเวลานานกว่าความสนุก นิทานของเด็ก ๆ มักจะจบลงด้วยประโยคที่ว่า “และตั้งแต่นั้นมาเขาทั้งหลายก็มีชีวิตอยู่ด้วยความสุข” บางทีก็เป็นเช่นนั้นในชีวิตจริงแต่ไม่บ่อยนัก บางครั้งความสุขมีสาเหตุมาจากสภาพการณ์บางอย่าง ซึ่งในบางครั้งจะเป็นอยู่ อย่างนั้นไม่นาน เพราะจะต้องเปลี่ยนไปตามสภาพเหตุการณ์นั้น ๆ

3. **ความยินดี** เป็นเรื่องของความรู้สึกด้วย บางคนใช้คำว่า ความสุขกับความยินดีสลับกันไปสลับกันมา ในพจนานุกรมให้คำจำกัดความของคำ “ชื่นชมยินดี” ว่าเป็นความรู้สึกที่มีความสุขใจพอใจ เมื่อสุขสบายได้พบกับความสำเร็จหรือมีความมั่นคงบริบูรณ์ ความยินดีเป็นความรู้สึกที่ลึกกว่าความสุข โดยเฉพาะคนที่เป็นคริสเตียน ความยินดีที่แท้จริง คือความชื่นชมในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์

กิจกรรม

บนกระดานดำให้เขียนคำว่า ความสนุก ความสุข ความยินดี ให้ผู้เรียนเปิดหาความหมายของ 3 คำนี้ และให้แต่ละคนอ่านความหมายจากพจนานุกรมที่ละคำและเขียนกุญแจของคำบนกระดานด้วย

ศึกษาพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ได้สอนให้เรามีความชื่นชมยินดี ท่ามกลางความทุกข์อย่างไร ?

1. จงชื่นชมยินดี (ฮาบาคูก 3:16-19 ,เปโตร 4:12-13)

ในบทเรียนที่ผ่านมาเราได้เรียนรู้ว่า ความปลาบปลื้มใจหรือความชื่นชมยินดี เป็นผลของพระวิญญูณบริสุทธิที่พระเจ้าประทานให้แก่เราผู้พยากรณ์ฮาบาคูกได้พูดถึงความชื่นชมยินดีในหลายลักษณะ ฮาบาคูกได้พูดถึงความชื่นชมยินดีในหลายลักษณะ ฮาบาคูกมีภาระหนักต่อคนของพระเจ้า และความผิดบาปของพวกเขาทั้งหลาย พระเจ้าทรงเปิดเผยให้ฮาบาคูกได้เห็นถึงการลงโทษที่จะมาถึงชนชาติยิว โดยจะมีศัตรูที่ชั่วร้ายมาโจมตีเยรูซาเล็มจะมาช่วงชิงและทำการทารุณกรรมต่อประชาชน จะมีความอดอยากและความทุกข์อย่างแสนสาหัสเกิดขึ้นกับคนยูดาห์ ฮาบาคูกกล่าวว่า “เมื่อข้าพเจ้าได้ยืน และท้องของข้าพเจ้าก็สะเทือน พอได้ยินเสียง ปากของข้าพเจ้าก็สั่นกระตุกของข้าพเจ้าก็ผุพัง ” ฮาบาคูก 3:16

ฮาบาคูกได้สัมผัสกับความทุกข์ทรมานในใจเพราะรู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นข้างหน้า แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็ได้รู้จักความยินดีอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า (ฮาบาคูก 3:17) ข้อนี้ท่านได้คร่ำครวญว่า “แม้มะเดื่อ ไม่มีดอกบาน หรือเถาองุ่นไม่เกิดผลมะกอกเทศไม่ออกลูก ทูงนาไม่เกิดพืชผล ฝูงสัตว์ตายไป และฝูงโคก็ไม่มี” ถึงแม้ว่าสภาพการณ์จะเป็นเช่นนี้ท่านก็ได้กล่าวต่อไปในข้อ 18 ว่า “ถึงกระนั้นข้าพเจ้าจะร่าเริงในพระเจ้า ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า ”

คำถาม พระคำข้อนี้บอกให้เราารู้เกี่ยวกับท่าทีของฮาบาคูกอย่างไร ?

แม้ว่าสถานการณ์รอบตัวจะเป็นอย่างนั้นแต่ผู้พยากรณ์รอบตัวจะเป็นอย่างนั้นแต่ผู้พยากรณ์ฮาบาคูกยังมีความยินดี เพราะเขามองข้ามสถานการณ์เลยไปถึงพระเจ้า คำว่า “ถึงกระนั้น” ก็หมายความว่า “อย่างไรก็ตาม” เขาก็ตัดสินใจที่จะมีความยินดีในพระเจ้า (อ่าน ฮาบาคูก 3:19)

คำถาม เราได้เรียนรู้อะไรจากชีวิตของฮาบาคูก ?

ไม่ว่าปัจจุบันจะมีสถานการณ์ที่เลวร้ายขึ้นหรืออนาคตของเราดูเหมือนจะสิ้นหวังแล้วก็ตามให้เราคิดและใคร่ครวญถึงความหวังและความรอดที่พระเจ้าจะมอบให้กับเราอย่างแน่นอน ให้เรามีความยินดีอยู่เสมอในความหวังที่พระเจ้าพร้อมให้กับเรา เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ยังทรงเป็นผู้ควบคุมจักรวาลและชีวิตของเราในทุกด้าน เราสามารถไว้วางใจในพระองค์ได้ พระองค์ไม่เคยทำให้เราผิดหวังเปโตรเขียนจดหมาย 1 เปโตร ฉบับแรกถึงความทุกข์ทรมานเพื่อเห็นแก่พระเยซูไว้มากมายคริสเตียนสมัยแรกถูกข่มเหงบางคนต้องหนีออกจากบ้านเพื่อเอาชีวิตรอด เปโตรเขียนจดหมายเพื่อหนุนใจพี่น้องคริสเตียนเหล่านี้ (อ่าน 1 ปด. 4:12) เปโตรกล่าวว่าไม่ต้องประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ยากใจแสนสาหัส เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อการลองใจท่านนั้น (1ปด. 4:13) “แต่ที่ท่านทั้งหลายจงชื่นชมยินดีในการที่ท่านได้มีส่วนในความทุกข์ยากของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อพระสิริของพระเจ้าปรากฏขึ้น ท่าน

ทั้งหลายก็จะได้ชื่นชมยินดีเป็นอันมากด้วย” เพราะความทุกข์ยากต่างๆเหล่านี้จะกลายเป็นความชื่นชมยินดีเมื่อพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมารับผู้เชื่อทุกคน

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ แจกกระดาษคินสอให้อ่าน 1 ปต. 4:13 อย่างน้อยสามครั้ง ถ้ามีพระคัมภีร์แปลหลายๆรุ่นให้อ่านคู่เพื่อเปรียบเทียบความหมาย ให้ผู้เรียนถอดความพระคัมภีร์ข้อนี้ตามความเข้าใจของเขาเองและให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. จะชื่นชมยินดีในความทุกข์ได้อย่างไร?
2. เรามีส่วนร่วมในความทุกข์ของพระคริสต์อย่างไรบ้าง?
3. พระสतिริของพระเจ้าที่จะปรากฏขึ้นคืออะไร?
4. พระคำข้อนี้มีความหมายต่อชีวิตเราอย่างไร?

คำถาม เปโตรให้เหตุผลอะไรที่เราจะต้องชื่นชมยินดีเมื่อทุกข์ลำบาก ?

1. คริสเตียนมีส่วนร่วมในความทุกข์ลำบากของพระคริสต์ พระเยซูทรงได้รับสง่าราศีเมื่อเชื่อฟังพระเจ้ายอมทุกข์ทรมานเพื่อความผิดบาปของมนุษย์จะได้รับการอภัยโทษ ฉะนั้นเมื่อเราต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในใจแล้วก็หมายความว่าเรามีส่วนร่วมในความทุกข์ของพระองค์เพราะเราร่วมเป็นกายเดียวกันกับพระองค์ เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จในโลกนี้

2. เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาปรากฏ เราจะมีส่วนร่วมในสง่าราศีของพระองค์นี้ เป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้เรามีความยินดีท่ามกลางความทุกข์ยากต่างๆที่เกิดขึ้นกับเราในปัจจุบันให้เรานั้นทนต่อปัญหาที่ยากและวางใจในการช่วยกู้ของพระเจ้าและเราไม่ควรลืมว่าเราได้เห็นแผนการที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับเราแล้วในอนาคต

2. ทำไมเราต้องมีความชื่นชมยินดี ? (ยอห์น 16:22, 1 ธส. 2:19-20)

มีเหตุผลอะไรอีกที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเพื่อทำให้เรามีความชื่นชมยินดีท่ามกลางความทนทุกข์ ก่อนที่พระเยซูจะถูกจับไปตรึงที่กางเขนทรงตรัสกับพวกสาวกว่าพวกเขาจะได้รับทุกข์อย่างมาก เพราะว่าพระองค์จะต้องจากไปและทรงหนุนใจพวกสาวกว่า “ฉันใดก็ดี ขณะนี้ท่านทั้งหลายมีความทุกข์ แต่เราจะมาหาท่านอีกและใจท่านจะชื่นชมยินดีและไม่มีผู้ใดจะช่วงชิงความยินดีไปจากท่านได้” (ยน. 16:22)

พระเยซูทรงตรัสถึงความชื่นชมยินดีชนิดใด? เป็นความชื่นชมยินดีที่พระองค์ประทานให้แก่เขาทั้งหลายเป็นความชื่นชมยินดีที่เหนือธรรมชาติพวกสาวกได้รับความยินดีนี้เมื่อเขาเชื่อในพระเยซูและบัดนี้พระเยซูทรงตรัสว่าจะไม่มีใครสามารถช่วงชิงเอาความยินดีนั้นไปจากพวกเขาทั้งหลายได้ความยินดีในความรอดคือสิ่งที่พระเยซูประทานให้ที่ไม่มีใครสามารถเอาไปจากผู้เชื่อได้ (อ่าน 1 ยน. 1:3-4) ความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมเกิดขึ้น เมื่อรู้ว่ามีชีวิตนิรันดร์และมีความสัมพันธ์สนิทกับพระบิดาพระบุตรและผู้เชื่อคนอื่นๆ

และอีกเหตุผลหนึ่งของความยินดี คือที่รู้ว่าคริสเตียนจะมีชีวิตอยู่กับพระเยซูคริสต์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ทรงตรัสบอกว่า “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว”

(ยน. 16:33) โลกนี้จะนำมาซึ่งความทุกข์ลำบากมากมาย จะทำให้เราเจ็บปวดทรมานแต่สำหรับคริสเตียน โลกนี้จะไม่เป็นแบบนี้ตลอดไป ผู้ที่รู้จักกับพระเยซูมีความมั่นใจในการสถิตอยู่ด้วยของ พระองค์ทั้งในเวลานี้และอนาคตกาลตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงชนะ โลกแล้ว เราก็คือ เป็นเหมือนกับพระองค์ด้วย

คำถาม เราจะเป็นผู้ชนะในทุกสภาพการณ์ได้อย่างไร ?

อ.เปาโลได้กล่าวหนุนใจเราจาก ฟิลิปปี 4:13 ว่าให้เราเผชิญทุกสิ่งได้เพราะเรามีพระเยซูคริสต์อยู่เคียงข้างและเป็นผู้เสริมกำลังอยู่ภายในเราฉะนั้นให้เราที่จะวางใจในพระเจ้าเท่านั้นอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของเราเองเพราะไม่สามารถช่วยเราได้ จงชื่นชมยินดีที่พระคริสต์ทรงอยู่ใกล้เรามากที่สุดหนึ่งที่เราต้องทนทุกข์ก็คือ เพื่อเราจะมีคามยินดีเมื่อเรานำคนอื่นที่ยังไม่เชื่อพระเจ้ามาถึงความรอดในพระคริสต์ พระเจ้าทรงให้สิทธิอำนาจแก่เราในการเป็นพยานประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ ฉะนั้นเราจะไม่กลัว เพราะเราจะเป็นความชื่นชมยินดีของพระองค์

คำถาม สง่าราศีและความยินดีของเปาโลคืออะไร ? (อ่าน 1 ธส.2:19-20)

ความชื่นชมยินดีของท่านคือ ที่ชาวเธสะโลนิกาได้รับความรอดโดยการประกาศของท่าน ท่านรู้สึกเหมือนกับเป็นพ่อฝ่ายวิญญาณของคนเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต้องเขียนจดหมายถึง คริสเตียนชาวเธสะโลนิกาถึง 2 ฉบับ เพื่อหนุนใจให้เขาทั้งหลายดำเนินชีวิตด้วยความบริสุทธิ์ แม้ว่าในเวลาแห่งความทุกข์ลำบากเขาก็ควรเป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยทางคำพูดและชีวิตของเขาทั้งหลาย ความยินดีของเราจะเต็มเปี่ยมถ้าเราระลึกอยู่เสมอว่าความรอดเป็นของทุกคนและพระเจ้าทรงคาดหวังที่จะให้เราเป็นพยานในทุก ๆ วัน เมื่อเราแบ่งปันความเชื่อกับคนอื่น พระวิญญาณทรงช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจและยอมรับสิ่งที่เราพูดนั่นหมายถึงว่าคนนั้นจะได้รับความรอด ถ้ามีคนรับเชื่อโดยคำพยานของเรา เราก็มีความยินดีกับคนนั้น ความยินดีของเราไม่มีความจำกัด เพราะมีความยินดีร่วมกับพระบิดา พระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ และเหล่าทูตสวรรค์ (อ่าน ลูกา 15:10)

3. เคล็ดลับของความยินดี (สดุดี 16:11 , สุภาษิต 21:15 ฟิลิปปี 4:10-13)

พระองค์ทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเต็มล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มีความเปลิดเปลิบอยู่เป็นนิรันดร์ (สดุดี 16:11)

เมื่อเรดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์เรามีความยินดี โลกของเราตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาปคนจำนวนมาก ตกเป็นเหยื่อของความชั่วร้ายของโลกมนุษย์มีการทำร้ายกัน ลักขโมย การฆ่า การข่มขืน และความอ ยุติธรรมอื่น ๆ ปรากฏขึ้นมากมายในโลกของเรา เมื่อถึงเวลาที่คนชั่วเข้าสู่การพิพากษาคนชอบธรรมมีความยินดี สุภาษิต 21:15 บอกว่า “เมื่อกระทำการยุติธรรมก็เป็นการชื่นบานแก่คนชอบธรรม แต่เป็นความพินาศแก่คนกระทำชั่ว” การได้รู้จักกับพระเยซูคริสต์เป็นเคล็ดลับที่สำคัญของความยินดี เปาโลอธิบายว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาอยากรู้จักกับพระเยซูอย่างเต็มขนาด ” เขากล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้าการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ ” ฟป.1:21 และ “ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัยเพื่อจะได้รับรางวัล ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ ” (ฟป.3:14) (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฟป.4:10-13)

คำถาม เราจะเอาคำสอนของเปาโลมาใช้กับชีวิตของเราในเวลานี้ได้อย่างไร ?

เปาโลกำลังเผชิญกับความทุกข์ลำบากขณะที่เขียนจดหมายฉบับนี้ ท่านติดคุกอยู่ เราไม่เคยติดคุกหรือถูกตัดสิทธิ์เหมือนเปาโล เมื่อเปรียบเทียบชีวิตของเรากับเปาโลแล้ว เรายังมีชีวิตที่สุขสบายกว่าท่านมากมายนัก ซึ่งพระพรที่พระเจ้านำมาให้เราทำให้เราได้สรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์อย่างมากมาย นั่นให้เราดูท่านเปาโลเป็นแบบอย่างของการที่สามารถเผชิญทุกสิ่งได้ในทุก ๆ สถานการณ์ ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง ชีวิตประจำวันของมนุษย์เราทุกวันนี้ดูแล้วมีการเห็นแก่ตัว แข่งแข่งชิงดีชิงเด่นกันขึ้นทุกวัน เพื่อจะหาความสุขสบายสะดวกใส่ตัวโดยไม่สนใจความทุกข์ลำบากของคนอื่น บางคนเกิดมามีชีวิตที่สุขสบายโดยที่พ่อแม่ ปู่ทางไว้ให้ทุกอย่างเลยไม่รู้จักว่าความทุกข์เป็นอย่างไร ชีวิตคริสเตียนรู้สึกขอบคุณและชื่นชมยินดีที่พระเจ้าประทานพรมากมายให้และบางครั้งยังจะขอบคุณพระเจ้าได้ไหม ถ้าหากว่าเราพบกับความทุกข์ยากลำบากเช่น ถ้าสมมุติว่าบ้านถูกน้ำท่วมหรือถูกไฟไหม้สูญหายไปจะเป็นอย่างไร ? หรือถ้าสมมุติว่าคุณพ่อเกิดตกงานและไม่มีเงินใช้จะเป็นอย่างไร? หรือถ้ามีใครสักคนในบ้านของเราป่วยหนักจะอย่างไร? คำว่า “ถ้า” หรือ “สมมุติว่า” อาจจะดูเหมือนว่าคงจะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าเกิดขึ้นจริง ๆ ละ จะมีทำอย่างไร ? จะแสวงหาการช่วยเหลือจากมนุษย์ด้วยกันไหม? หรือว่าจะหันเข้าหาพระเจ้าและมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ทำที่ที่แสดงออกจะเป็นสิ่งบ่งบอกถึงการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ การแสวงหาการช่วยเหลือจากมนุษย์นั้นก็เป็นที่ทำได้ แต่คริสเตียนมีแหล่งให้การช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น เปาโลบอกคริสเตียนที่เมืองฟิลิปปีว่า “พระเจ้าของข้าพเจ้า จะประทานสิ่งสารพัดที่ท่านขาดอยู่นั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19) แม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงกระทำตามความคาดหวังของเรา เรายังเชื่อว่าพระองค์ทรงมีแผนการอื่นที่ใหญ่กว่านั้น พระเจ้าทรงต้องการให้เราใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ความสุขที่แท้จริงไม่ได้มาจาก “วัตถุสิ่งของ” ความสุขที่แท้จริงเกิดขึ้น เมื่อเรารู้ว่าเรารอด ดำเนินชีวิตไปกับพระเยซูทุก ๆ วันและนำคนอื่นมาถึงพระองค์ ความชื่นชมยินดีเกิดขึ้นเมื่อรู้ว่าพระคริสต์ ทรงมีฤทธิ์อำนาจสามารถช่วยเราให้เป็นผู้มั่งคั่งเหนือทุกสิ่ง ทรงสถิตอยู่ด้วยตลอดเวลาและทุกสถานการณ์ บางทีเราอาจจะไม่มีความยินดีมากนักในชีวิตเมื่อเรียนบทเรียนนี้แล้วรู้สึกว่าตัวเองต้องการความยินดีอย่างนั้น อาจจะพบกับปัญหาและความทุกข์ลำบากที่ยังหาทางออกไม่ได้ พระเจ้าไม่ได้สัญญาว่าจะให้ทุกสิ่งตามที่เรายากได้เพื่อตอบสนองตัณหาของเรา แต่ทรงสัญญาว่าจะให้ความชื่นชมยินดีที่แท้จริง สิ่งทีกล่าวมาแล้วแก่ผู้ที่มอบชีวิตของเขาไว้กับพระองค์

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ ให้พูดคุยแบ่งปันภาระปัญหาซึ่งกันและกัน และขอให้แต่ละฝ่ายอธิษฐานเผื่อกันและกัน และขอให้แต่ละฝ่ายอธิษฐานเผื่อกันและกัน ให้เวลาประมาณ 5 นาทีเสร็จแล้วรวมชั้นอธิษฐานเผื่อตามคำขอ เป็นการปิดชั้นเรียน

บทที่ 8 การเตรียมพร้อม

ข้อท่องจำ

“จงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์ เพื่อโดยน้ำมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด” 1 เปโตร 2:2

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 4:23 โรม 12:1-2 , 10:13 ฮีบรู 10:24-25 , 1 เปโตร 2:2

ศึกษาข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ถึงความสำคัญของชีวิตที่มีวินัย และนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ใน 4 ด้านใหญ่ ๆ ของชีวิต เพื่อจะได้ทราบแนวทางและสามารถปฏิบัติตามแบบอย่างของพระคริสต์ในชีวิตการเติบโตขึ้นในทุก ๆ ด้าน

เข้าสู่บทเรียน

เราเคยเห็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ไหม ? เช่น นักกีฬาที่คว้าเหรียญทองได้สำเร็จ นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ นักประดิษฐ์ที่มีความคิดสร้างสรรค์เป็นเลิศ เป็นต้น เบื้องหลังความสำเร็จเหล่านี้คืออะไร ? และท่านสามารถเป็นเจ้าของแห่งความสำเร็จนี้ได้สิ่งที่จะกล่าวถึงนี้ก็คือ ระเบียบวินัย

นักกีฬาที่ต้องการรับชัยชนะจะต้องฝึกฝนตนเองให้มีวินัย ต้องดูแลเรื่องอาหารการกิน การออกกำลังกาย การพักผ่อนนอนหลับ ฝึกซ้อมการกีฬา ที่เขาเลือก จะต้องเชื่อฟังคำแนะนำของครูฝึกเขาจะมุ่งจุดสนใจที่จุดหมายปลายทางของชัยชนะและใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถของเขา การมีวินัยของนักกีฬา สามารถวัดผลของการแข่งขันได้

ผู้เรียนที่ต้องการสอบได้เกรดสูง ๆ จะต้องฝึกฝนตนเองให้มีวินัย จำได้ไหมว่าเมื่อตอนที่ยังเด็กอยู่นั้นมักจะถูกคุณพ่อคุณแม่เตือนเรื่องการทำการบ้านเสมอใช่ไหม? ที่คุณพ่อคุณแม่ทำเช่นนั้นก็เพื่อจะฝึกให้เรา มีนิสัยรักการเรียน ความรู้ไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นเอง แต่เราจะต้องขวนขวายเพื่อจะได้มาและตอนนี้คุณก็คงพอจะเข้าใจแล้วว่า การได้คะแนนดีกับการศึกษาค้นคว้าส่วนตัวเป็นสิ่งที่เกี่ยวเนื่องกัน ระเบียบวินัยจากคุณพ่อคุณแม่เป็นการสั่งสอน เป็นการสร้างและเป็นการฝึกเพื่อทำให้เกิดวินัยภายในตัวเอง ชีวิตในพระคริสต์ก็เช่นกันเราต้อง ได้รับการฝึกวินัยด้วย เพื่อเตรียมความพร้อมของเราในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ศึกษาพระคัมภีร์

เป้าหมายสูงสุดของคริสเตียนคือ การเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของการมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบที่สุด และในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าพระ

คัมภีร์กล่าวว่าพระเยซู “ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งปวง”(ลูกา 2:52) ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระองค์จำเริญขึ้นในทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย หมายถึงเติบโตฝ่ายร่างกาย
2. สติปัญญา หมายถึงด้านสมอง ความคิดจิตวิญญาณ
3. เป็นที่ชอบใจต่อหน้าคนทั้งปวง หมายถึงสังคม

การเจริญเติบโตใน 4 ด้านนี้ ของพระองค์เป็นแบบอย่างและมีความสำคัญที่ เราจะนำไปใช้ในชีวิตของเราทุกคน

1. ด้านร่างกาย

เมื่อคนเราเจริญเติบโตเข้าสู่การเป็นวัยรุ่นจะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในทุกด้านทั้งฝ่ายร่างกายก็มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในทุกด้าน ทั้งฝ่ายร่างกายก็มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ที่จะมีลักษณะของการ แข็งแกร่งและขี้อายมีอารมณ์หุนหัน อ่อนไหวง่าย เริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้าม บางทีทำให้เกิดความคิดสับสนและมีจิตใจอกแวกทั้งผู้ชายและผู้หญิง มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจนบางครั้งทำให้เป็นอุปสรรคกับการเจริญเติบโต วัยรุ่นที่เป็นคริสเตียนควรมีท่าทีต่อการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างไร? พระคัมภีร์ได้ให้คำแนะนำในเรื่องนี้ไว้หลายประการดังนี้

1. ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระเจ้า (อ่าน 1 คร.3:16-17 และ 6:19-20)

คำถาม ตอนที่หนึ่งพูดถึงร่างกายของเราอย่างไร?

เพราะว่าร่างกายของเราเป็นวิหารของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นเราต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของเรา รักษาร่างกายของเราให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์

2. ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการดูแลเอาใจใส่ต่อร่างกายของเรา พระเจ้าทรงประทานร่างกายนี้ให้แก่เรา เพื่อให้เราดูแลรักษา เป็นการไม่ถูกต้องที่เราจะทำร้ายหรือทำอันตรายต่อตัวเราเอง ถ้าเราไม่เอาใจใส่ตัวเองแล้วใครจะเอาใจใส่แทนเรา

3. เราจะต้องถวายตัวของเราให้พระเจ้า “ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” โรม 12:1 เครื่องบูชาคือ สิ่งที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า การถวายตัวนมัสการโดยวิญญาณจิตนั้นเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า

4. ทุกส่วนของร่างกายจะต้องถูกใช้ไปในทางที่ดีไม่ใช่ในทางที่ชั่ว (โรม 6:13)

การเจริญเติบโตฝ่ายร่างกายเป็นขบวนการตามธรรมชาติในชีวิตของทุกคน บางทีก็เป็นขบวนการที่ยุ่งยาก เราต้องคืนรนต่อสู้กับความรู้สึกของตนเองว่าจะทำตามที่เราต้องการหรือว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า การทดลองที่จะใช้ร่างกายไปในทางที่ไม่ถูกต้องนั้นรุนแรงกว่า แต่พระเจ้าทรงต้องการช่วยเหลือเรา เมื่อพระองค์ทรงขอให้เราทำอะไร พระองค์จะประทานความสามารถให้เราทำได้

พระองค์ไม่เพียงแต่จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาช่วยเรา แต่ยังทรงช่วยเราในการพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตที่มีวินัยอีกด้วย

2. ด้านสมอง / อารมณ์ (สุภาษิต 4:23 โรม 12:2)

“จงรักษาใจของเจ้า ด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ ” สุภาษิต 4:23

ใจเป็นแหล่งที่มาของอารมณ์ที่มีอิทธิพลต่อทุกสิ่งในชีวิตของเรา เราไม่สามารถกำจัดความรู้สึกได้ เพราะเป็นขบวนการที่สลับซับซ้อน และละเอียดอ่อนที่เราเรียกว่า “อารมณ์” เราสามารถควบคุมความรู้สึกได้ เพื่อไม่ให้ความรู้สึกควบคุมเรา เมื่อเราทำร้ายคนอื่นโดยคำพูดที่ใช้อารมณ์เรามากจะพูดแก่ตัวว่า “ฉันลืมตัวไปหรือบังคับตัวไม่ได้” แต่แท้จริงแล้วเราไม่ได้ควบคุมอารมณ์ดังนั้นจึงไม่สามารถควบคุมคำพูดตัวเองได้

คำถาม เราจะควบคุมอารมณ์เพื่อเราจะพูดและทำในสิ่งที่ถูกต้องได้อย่างไร ?

(นำอภิปรายเน้นถึงความจำเป็นในการมีวินัยในชีวิต อ่านมัทธิว 12:35)

การมีท่าทีในทางบวกและมองดูชีวิตในทางที่ดีนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก การเจริญเติบโตฝ่ายสมองและอารมณ์มีความสำคัญต่อการเป็นคนดีพร้อมในทุกด้านและยังมีส่วนเสริมสร้างสุขภาพทางกายด้วย (อ่าน สุภาษิต 14:30 , 17:22)

ตอนแรก ๆ เราพูดถึง โรม 12:1 สอนให้เราถวายตัวเป็นเครื่องบูชาอันมีชีวิตอยู่แด่พระเจ้า (อ่าน โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงเป็นพระราชกิจของพระเจ้า เมื่อเราเป็นลูกของพระเจ้าโดยการบังเกิดใหม่ พระองค์ทรงเปลี่ยนชีวิตของเราเมื่อเราเติบโตขึ้นในพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงทำพระราชกิจภายในเรา เพื่อให้เราเป็นเหมือนกับพระบุตรของพระองค์ แต่พระเจ้าต้องการความร่วมมือจากเรา ไม่ทรงบังคับจิตใจเพื่อจะเปลี่ยนแปลงเรา

คำถาม เราจะให้ความร่วมมือกับพระเจ้าในขบวนการเปลี่ยนใจใหม่อย่างไร ?

3. ด้านสังคม (โรม 12:10-13)

จุดที่น่าสนใจอย่างหนึ่งในคริสตจักรสมัยแรกคือ ความห่วงใยที่ผู้เชื่อมีต่อกัน ในสมัยนี้ก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่เรากระทำต่อคนอื่นเป็นสิ่งแสดงถึงการเป็นคริสเตียนของเราด้วย

อ่านโรมบทที่ 12:10-13 ได้พูดถึงการกระทำ และท่าทีต่าง ๆ ของคริสเตียนต่อคนอื่น

คำถาม เราจะนำคำสอนนี้มาใช้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร ?

1. เราต้องเอาใจใส่ต่อคนที่อ่อนแอ และขัดสน ถ้ามีคนต้องการอาหาร เสื้อผ้า หรือที่อยู่อาศัย พระเยซูทรงหวังว่าเราจะเป็นคำตอบของคนเหล่านั้น
2. เราจะต้องขยันขันแข็งและเป็นคนไว้วางใจได้ในการกระทำงานทุกอย่าง “ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด” นี้ไม่ได้เป็นเพียงคำขวัญและเราสามารถพูดได้ว่า “ความซื่อสัตย์คือแนวทางเดียว” ความไม่ซื่อสัตย์นำการดูหมิ่นมาถึงพระนามของพระคริสต์ (อ่าน 1ธส.4:11-12)

3. ต่อคนที่ยังไม่เชื่อ เราจะต้องดำเนินชีวิตด้วยมีสติปัญญา และความซื่อสัตย์ สำแดงชีวิตที่ดีต่อหน้าคนทั้งปวง คำพูดของเราจะยกย่องพระเยซูและมีความหวังต่อจิตสำนึกผิดชอบของคนอื่นเมื่อเราแสดงความเมตตาต่อคนอื่น จะทำให้มีโอกาสมิใช่เป็นพยานเรื่องพระคริสต์กับคนที่ไม่เชื่อและแสดงให้เห็นความรักที่แท้จริงของคริสเตียน (อ่าน โคโลสี 4:5-6)

กิจกรรม

แบ่งชั้นเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แจกบัตรแข็งขนาด 3คูณ 5 ให้เขียนสคูลิ 199:11 ลงบนบัตรแผ่นหนึ่งและ 1ปต.2:2 ลงบนบัตรอีก แผ่นหนึ่งให้แต่ละกลุ่มพยายามอ่านหลาย ๆ เที้ยวและท่องจำให้ได้ ให้เวลาประมาณ 5-8 นาที เรียงรวมชั้น และขอให้หลายคนท่องจำหนึ่งข้อหรือทั้งสองข้อ ให้เก็บบัตรนั้นไว้เพื่อทบทวนอย่างน้อยวันละครั้งระหว่างอาทิตย์ต่อไป

4. ด้านจิตวิญญาณ

ในด้านที่สำคัญกว่าด้านอื่น สุดท้ายคือด้านจิตวิญญาณ ถ้าเราอยากเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ เราจะต้องฝึกฝนตนเองให้มีวินัย การเติบโตฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นเองไม่ได้ต้องการฝึกฝน

คำถาม เราควรจะทำอะไรเพื่อการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ ?

อ่านพระคัมภีร์ การที่จะรู้พระประสงค์และสิ่งที่ชอบพระทัยของพระเจ้าได้นั้น เราจะต้องอ่านและใคร่ครวญพระคำของพระองค์ทุกวันเมื่อเราอ่านพระคำเราก็ถูกนำเข้าสู่ทางแห่งความชอบธรรม และเรียนรู้ ที่จะดำเนินชีวิตตามทางนั้น (ท่อง สคูลิ 119 :11) การที่เราท่องจำพระคำของพระเจ้าไว้ในใจเพื่อเตือนหรือป้องกันไม่ให้ เราทำบาปและเปโตรบอกเราว่าพระคำของพระเจ้าจะช่วยให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณ “จงปรารณาน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์เพื่อโดยน้ำนมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้น ” (1ปต.2:2)

อธิษฐาน การอธิษฐานคือการสนทนากับพระเจ้ารวมถึงการฟังเสียงของพระองค์และการพูดคุยกับพระเจ้า นี่คือการที่เราต้องทำทุกวันเพื่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณ เราจะเป็นเหมือนกับคนที่เราใกล้ชิด มีใครเคยบอกเราเหมือนคุณแม่บ้างไหม? หรือว่าเหมือนคุณพ่อ? นั่นเป็นเพราะว่าเราได้รับการถ่ายทอดคำพูดและท่าทีของใครคนใดคนหนึ่งที่คุณใกล้ชิดมากที่สุด ถ้าเราใช้เวลาใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้ามาก ๆ เราจะเป็นเหมือนพระองค์

ไปโบสถ์ วิธีนี้จะสร้างให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณคือ รับคำสอนและนมัสการร่วมกับคนอื่น พระเจ้าทรงต้องการให้เรามีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมไม่ให้แยกตัว พระเจ้าทรงตั้งคริสตจักรในวันเพนเทคอส และทรงเพิ่มเติมสมาชิกทุกวัน ในสมัยนี้เรามีคริสตจักรท้องถิ่นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ คริสเตียนจะเข้ามาประชุมกันเพื่อการสามัคคีธรรม ฟังคำเทศนาสั่งสอนนมัสการ อธิษฐานและปรนนิบัติซึ่งกันและกัน (อ่าน ฮีบรู 10:24-25)

เป็นพยาน การเติบโตฝ่ายวิญญาณ ต้องมีการนำคนอื่นมาถึงพระเยซูด้วย พระเจ้าทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่คริสเตียน และให้เรานำชีวิตนั้นไปถึงคนอื่น ๆ ต่อไป คริสเตียนในสมัยแรกมีความชื่นชมยินดีอย่างมาก เพราะมีส่วนนำคนอื่นเข้ามารับเชื่อในพระเยซู ถ้าเราเป็นคริสเตียนเพราะคำบอกเล่าของคริสเตียน เราต้องอยู่ในลูกโซ่ของข่าวประเสริฐนั้นด้วย ก็จะต้องนำข่าวดีไปยังคนอื่นต่อไป (อ่าน กิจการ 1:8)

คริสจักรต่าง ๆ ในสมัยปัจจุบันนี้มีกิจกรรมอีกมากมายที่จะนำและพัฒนาชีวิตของผู้เชื่อให้เติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ เช่นการจรร่วมประชุมตามบ้านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง การจัดวันประชุมอธิษฐานของคริสตจักร การจัดสัมมนาพิเศษสอนใส่หัวข้อต่าง ๆ การสอนรวีวารศึกษา ทุก ๆ วันอาทิตย์ เป็นต้น ความมีวินัยและความสัตย์ซื่อจะทำให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณมากขึ้นทุก ๆ วัน

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ตลอดบทเรียนนี้ เราได้ทราบถึงวิธีการที่สำคัญ 4 อย่างของการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณบางทีอาจจะทำให้รู้สึกท้อใจ เพราะกลัวว่าจะทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ “ฉันอยากจะเติบโตฝ่ายวิญญาณแต่คงทำไม่ได้ เพราะมันหนักเกินไป”

สิ่งแรก พระเจ้าทรงทราบความคิดของเราและไม่ทรงติเตียนเราที่มีความรู้สึกเช่นนั้น

สิ่งที่สอง สำคัญยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงมีความห่วงใยต่อการเติบโตฝ่ายร่างกาย ฝ่ายสติปัญญา ฝ่ายสังคม และฝ่ายจิตวิญญาณด้วยพระองค์ไม่เพียงออกคำสั่งให้เราเติบโต แต่ทรงจัดเตรียมแนวทางหลายวิธีที่จะช่วยให้เราเติบโตโดยจะไม่ทำให้พระองค์ เหน็ดเหนื่อยเลย

สิ่งที่สาม พระเจ้าไม่ทรงคาดหวังว่าเราจะ ต้องเติบโตโดยทันทีทันใด สิ่งที่พระองค์ทรงต้องการก็คือวันนี้ให้เราเติบโตกว่า เมื่อวานการเจริญเติบโตต้องมีขั้นตอนและใช้เวลา

ถ้าจะให้มีการเติบโตในทุกๆ วันเราต้องฝึกตนเองให้มีวินัยใน 4 ด้าน พระเจ้าไม่บังคับเรา เราจะต้องตัดสินใจด้วยตนเอง และทำตามการตัดสินใจนั้น

การฝึกตนเองให้มีวินัยเป็นสิ่งจำเป็นเพราะไม่มีใครสามารถบังคับให้เราทำในทุกสิ่งที่ถูกต้องถ้าเราไม่ยอมทำ ดังนั้นทุกสิ่งขึ้นอยู่กับเราคนเดียว ซึ่งจะเป็นผู้เลือกกว่าอยากจะเติบโตหรือไม่

กิจกรรม

อาจจะเชิญชวนบางคนที่ไม่แสวงหาการรับบัพติศมาในพระวิญญาณออกมาข้างหน้า เพื่อจะได้อธิษฐานเพื่อเขาเป็นรายบุคคล และให้คำปรึกษาเพิ่มเติมถ้าเขายังไม่เข้าใจให้อธิบายว่าการรับบัพติศมาในพระวิญญาณเป็นขั้นตอนต่อจากการได้รับความรอดแล้ว

ก่อนจะมีการเติบโต เราต้องต้อนรับพระเยซูคริสต์เสียก่อน ชีวิตฝ่ายร่างกายต้องมีการเกิดและชีวิตฝ่ายวิญญาณก็ต้องเริ่มต้นที่การบังเกิดใหม่เหมือนกัน สิ่งที่จะต้องทำก็คือ สารภาพบาปเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและรับชีวิตใหม่ที่พระเจ้าประทานให้และชีวิตใหม่ก็จะบังเกิดขึ้นในเวลา นั้น และมีการเจริญเติบโตไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

บทที่ 9 พระเจ้ากับเงิน

ข้อท่องจำ

ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะช้งนายข้างหนึ่งและจะรักษนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะคูหมั้นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้ (มัทธิว 6:24)

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 6:24 ลูกา 12:16-34 ,18:18-30 , 1 ทิโมธี 6:9-10

ศึกษาข้อพระคัมภีร์อื่นตามหัวข้อในเนื้อเรื่อง

เป้าหมาย

เพื่อเรียนรู้คำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับเรื่องเงินทอง และมีความเข้าใจในการสะสมทรัพย์ไว้ในแผ่นดินของพระเจ้า

เข้าสู่บทเรียน

คำพูดต่อไปนี้ใคร ๆ หลายคนก็เคยพูด “ถ้าเลือกเกิดได้นะ ผมจะเลือกเป็นคนรวยแทนที่จะเป็นคนรูปหล่อ” “โธ่ น่าสงสาร จริง ๆ คุณนะทั้งขี้เหร่แล้วก็ไม่รวยด้วย” ที่เราเลือกอยากจะเป็นคนรวยก็เพราะอยากมีเงินมาก ๆ คนส่วนมากคิดอย่างนั้นเพราะเงินมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ถ้าไม่มีเงินก็คงจะลำบากเหมือนกัน บางคนมีเงินทองมากมาย แต่ยังคงพะยอกพะยอกหาเงินเหมือนกับว่าสิ่งนั้นมีความสำคัญอย่างที่สุดในชีวิตของเขา

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับเรื่องเงินทอง ทรงต้องการให้รู้ว่าเรามีพระพรอะไรบ้าง? เราจะได้ตั้งเรื่องเงินทองไว้ในที่ที่เหมาะสมในชีวิตของเรา และทรงต้องการให้เราเห็นว่าเงินทองเป็นของพระเจ้าเหมือนกับสิ่งอื่น ๆ ในชีวิตของเรา พระเจ้าต้องการให้เราใช้ชีวิตอย่างยากจนโดยไม่ต้องมีเงินใช้หรือไม่? เราจะต้องเป็นคนยากจนเพราะเป็นคริสเตียนใช่หรือเปล่า? ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง ถ้าเรามีความเข้าใจความคิดเห็นของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเงินทอง เราจะมีความสุขและเป็นอิสระจากความวิตกกังวลเรื่องเงินแต่จะไม่เป็นเช่นนี้ ถ้าเราจัดการกับเงินของเราด้วยตัวเราเอง

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เงินเป็นนายหรือเป็นทาส (มธ 6:24 ลูกา 12:16-21)

เงินมีความสำคัญต่อชีวิตของเราอย่างไรบ้าง? บางคนอาจจะตอบว่าสำคัญที่สุดในชีวิตนี้ไม่มีอะไรมาเทียบกับเงินได้ บางคนบอกว่างานคือเงิน เงินคืองานบันดาลสุข บางคนบอกว่าเงินเท่านั้นที่จะทำให้ชีวิตของเขาดำรงอยู่ได้ อ่าน ลูกา 12:16-21 พระเยซูได้กล่าวคำอุปมาเปรียบเทียบเรื่องเงินดังนี้

1. เราอาจจะยึดเอาเรื่องทรัพย์สินสมบัติเป็นเรื่องสำคัญมากเกินไป มีเศรษฐีคนหนึ่งทำนาได้ผลดีมาก เขาคงไม่ใช่ชาวนาที่มีความทุกข์ลำบากมากนัก เมื่อมีผลิตผลมากขึ้นเขาก็สร้างยุ้งฉางเพื่อเก็บพืชผลใหญ่ขึ้นกว่าเดิม และค้าขายมีกำไรมาก พระเยซูตรัสว่า เศรษฐีคนนั้นถูกทำโทษ เพราะเขามีความชื่นชมกับความสามารถของตัวเอง คือลำพองใจ

2. เราหวังว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปนาน ๆ แต่พระเจ้าทรงรู้ว่าวันไหนเป็นวันตายของเรา เศรษฐีมีความพอใจกับชีวิตของเขาเป็นอย่างมาก และคิดว่าจะสร้างฐานะของเขาไว้ให้มั่นคงเพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างมีความสุขอย่างไม่จบสิ้น เขาวางอนาคตของเขาไว้กับฐานะความเป็นอยู่ ดังนั้นทรัพย์สินสมบัติจึงกลายเป็นเจ้าของและเจ้านายชีวิตของเขา “แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า โอ คนโง่ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้นั้นจะเป็นของใครเล่า?” (ลูกา 12:20)

กิจกรรม

หาข่าวสารจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียชีวิตของคนวัยหนุ่มสาวเช่นจากการเจ็บป่วย จากอุบัติเหตุ เป็นต้น และขอให้บางคนอ่านข่าวนั้นให้ทุกคนในชั้นฟัง เป็นการท้าทายให้คิดถึงเป้าหมายว่า เรามีชีวิตอยู่ทุกวันนี้เพื่ออะไร? เขาได้วางแผนและดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าหรือไม่? ให้ครูใช้ข้อความในคำอธิบายกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้ใคร่ครวญถึงสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจัง

ข้อท่องจำในบทเรียนอาทิตย์นี้ช่วยชี้แจงปัญหาของเศรษฐีชาวนาคคนนั้นว่า “ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” มัทธิว 6:24 เมื่อเงินมาเป็นนายในชีวิตของเรา พระเยซูก็ถูกผลักออกไปจากการเป็นหนึ่ง ไปเป็นสิ่งที่รองลงมาในชีวิตของเรา นี่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างแน่นอน ฉะนั้นในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราควรมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างในการใช้เงินให้ถูกต้อง เราสามารถมีเงินมาก ๆ ได้ แต่ไม่ควรบูชาเงินให้เป็นที่หนึ่งในชีวิต ไม่ใช่ว่าวันหนึ่ง ๆ เอาแต่ทำงานหาเงิน ทำงานล่วงเวลาจนไม่มีเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้า นี่เป็นการกระทำที่ผิดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า ดังนั้นคำอุปมาในวันนี้เป็นสิ่งที่ตักเตือนเราว่าชีวิตของเราเป็นของพระเจ้า และเราไม่รู้ว่าโมงใดยามใดที่เราจะตายไป ดังนั้นเราจึงต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอว่าทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้กำลังจะสูญสลายไป แต่ผู้ที่ดำเนินตามน้ำพระทัยของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ อย่าให้เงินเป็นนายของเรา แต่เราจงเป็นนายของเงิน

2. การรักเงินทอง (ลูกา 18:18-30)

(อ่าน ลูกา 18:18-30) บางทีคุณอาจจะคิดในใจว่าวัตถุสิ่งของไม่ใช่สิ่งสำคัญ นั่นเป็นความจริงไหม?

คำถาม เบื้องหลังคำตรัสของพระเยซูที่บอกว่าจงไปขายทรัพย์สินสิ่งของของท่าน แล้วแจกจ่ายให้คนยากจนนั้นจริง ๆ แล้วคืออะไร?

เราไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับชายคนนั้น รู้แต่ว่าเขาเป็นขุนนาง ตำแหน่งของเขาแสดงให้รู้ถึงฐานะความเป็นอยู่ของเขา เพราะตามปรกติแล้วคนยากจนจะไม่มีตำแหน่งเป็นผู้นำ พระเยซูคงจะเห็นถึง

ความสามารถของขุนนางคนนี้ ที่เขาสามารถรับใช้พระเจ้าได้โดยแบ่งปันสิ่งที่เขาถืออยู่ให้แก่คนที่ขัดสน เพราะเขาเป็นผู้นำของคนเหล่านั้น

ดูเหมือนว่าทรัพย์สมบัติมีความสำคัญมากสำหรับขุนนางคนนั้น เพราะเมื่อพระเยซูตรัสบอกให้เขาขายทรัพย์ที่มีอยู่ และแจกจ่ายให้คนอนาถา จากไปด้วยใจเป็นทุกข์เพราะเสียดายทรัพย์สมบัติ จึงไม่ได้ทำตามคำตรัสของพระเยซู เขาพลาดจากพระพรและแผนการของพระเจ้าที่ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับชีวิตของเขา เพราะเขายึดมั่นอยู่กับทรัพย์สมบัติที่มีอยู่

คำถาม เป็นไปได้ไหมที่คนมั่งมีจะรับใช้พระเจ้า ?

พระเยซูบอกมาก่อนข้างจะยากที่คนมั่งมีจะยอมรับใช้พระเจ้า (อ่าน ลูกา 18:24) ส่วนคนที่ไฉนจึงถามพระองค์ว่าแล้วใครจะรอดได้ แต่พระเยซูทรงอธิบายต่อไปว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องสุวิสัยเสียทีเดียว เพราะว่าสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้ทุกสิ่ง (ข้อ 27)

เป็นสิ่งที่ดีที่รู้ว่าในบางสิ่งมีทางเป็นไปได้แต่ถ้าจะทำได้ง่ายขึ้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง หลายสิ่งในโลกนี้ที่เป็นเรื่องง่าย ๆ สำหรับพระเจาก็เป็นเรื่องยากสำหรับเราเพราะเรามีธรรมชาติบาปและมีความจำกัด การรับใช้ในขณะที่มีความมั่งคั่งนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่มันเป็นเรื่องยากที่เราจะต้องยอมทำ พระคัมภีร์อธิบายถึงปัญหาของความมั่งคั่งว่า อย่าตกอยู่ในบ่วงแร้วของการรักเงิน (อ่าน ทิโมธี 6:9-10)

คำถาม การรักเงินและการแสวงหาความร่ำรวยทำให้เราต้องเสี่ยงกับภัยอันตรายอะไรบ้าง ?

จำคำตรัสของพระเยซูเกี่ยวกับผู้ที่เราควรปรนนิบัติได้ไหม ? (อ่านมัทธิว 6:24 อีกครั้งหนึ่ง) ถ้าเราพยายามรับใช้พระเจ้า เพื่อจะเป็นคนร่ำรวยเรากำลังทำให้เงินเป็นเจ้านายชีวิตของเรา เปาโลเตือนเราว่าการรักเงินทรงแนนำเราออกจากความเชื่อในพระเยซูคริสต์

3. ลงทุนกับสิ่งถาวรนิรันดร์

คำถาม เราเคยคิดบ้างไหมว่า อาจจะมีสิ่งเลวร้ายบางอย่างเกิดขึ้นในชีวิตหรือครอบครัว ?

อาจจะคิดถึงเรื่องน้ำท่วม ความอดอยากไฟไหม้ แผ่นดินไหว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่อาจจะมาทำลายบ้านหรือทรัพย์สมบัติให้สูญหายไป หรือว่าอาจจะเกิดสงครามนิวเคลียร์ที่สามารถทำลายทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกนี้สูญสิ้นไปได้ หรืออาจจะเป็นโรคร้ายบางชนิดที่อาจทำให้เราหรือคนในครอบครัวคนใดคนหนึ่ง ได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคร้ายนั้นและเสียชีวิตไป หรือว่าใจของเรากำลังคิดถึงราคาของเครื่องคอมพิวเตอร์ ทีวี รถยนต์และอื่น ๆ และคิดว่าถ้าจะต้องสูญเสียสิ่งเหล่านั้นคงจะแย่มาก ๆ ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วล้วนเป็นสิ่งสำคัญทั้งสิ้น การสูญเสียเพื่อนหรือคนในครอบครัวคนใดคนหนึ่งคนใดไปก็เป็นที่น่าเศร้าสลด ถ้าต้องสูญเสียทรัพย์สิ่งของที่ได้สะสมมาด้วยความยากลำบากก็อาจทำให้เกิดความเศร้าโศกได้

เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง ๆ เราจะรู้ได้ทันทีในเวลานั้นว่า อะไรเป็นสิ่งสำคัญอย่างแท้จริงเราจะรู้ว่าเราได้ทุ่มเทเวลา พละกำลัง ความคิด และชีวิตของเราไปกับสิ่งใดมากที่สุด เมื่อเราขาดทรัพย์สิ่งของ เราก็รู้ว่าเรื่องของจิตวิญญาณนั้นมีความสำคัญสูงสุด (อ่าน 1 ทิโมธี 6:6-7 ลูกา 12:22-31 อ่านสลับกันระหว่าง

ชายกับหญิง) พระเยซูทรงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินสมบัติกับพวกสาวกว่า พวกเขาควรจะใช้เวลาและความสามารถให้เกิดประโยชน์อย่างไร พระองค์ทรงหวังใยเรื่องการทุ่มเทกับเรื่องแผ่นดินสวรรค์มากกว่าการแสวงหาความร่ำรวย

คำถาม หมายความว่าพระเยซูไม่ต้องการให้เราทำงาน หาเงิน เก็บเงินหรือขวนขวายหาความรู้ เพื่อจะมีงานทำหรือวางแผนสำหรับชีวิตในอนาคตเลยใช่ไหม?

ในประวัติศาสตร์จะเห็นว่ามีคนบางกลุ่มหรือบางคนพยายามดำเนินชีวิตตามพระเยซู โดยการยอมเสียสละทุกสิ่งเพื่อจะรับใช้พระเจ้าแยกตัวเองออกจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ และจากสังคมโลก คนเหล่านี้จะมารวมกันตั้งเป็นกลุ่มเป็นสมาคมองค์กร หรือสำนักงาน หลายคนรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ได้เป็นอย่างดี แต่บางคนหรือบางกลุ่มได้ใช้คำสอนของพระเยซูเป็นข้ออ้างในการแยกตัวของพวกเขา และไม่ให้ประกาศพระคริสต์แก่โลกภายนอกเลย

การอ่านพระคำขื่อนี้อย่างถี่ถ้วนจะสามารถเข้าใจคำตรัสของพระเยซูได้อย่างชัดเจน เราสามารถวางแผนสำหรับอนาคตและดำเนินไปข้างหน้าได้ ตราบใดที่แผนการนั้นสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับอนาคตของเราอนาคตไม่มีโชครวนของควาวิตกกังวล (ลูกา 12:29-31)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำตารางการใช้จ่ายเงินประจำเดือนของเขามาส่งและครูตรวจดูว่าใช้ได้หรือไม่ครูอาจให้คำแนะนำหรือทำตารางให้ผู้เรียนดูบนกระดานก็ได้

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

มีจิตแพทย์คนหนึ่งได้ เงินไม่น้อยทีเดียวจากการเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง ที่มีใจความสำคัญว่า มนุษย์มีสิทธิอำนาจแห่งการตัดสินใจ เขาเปิดตามนุษย์เป็นพัน ๆ คนให้เห็น ความจริงที่ว่าเราทุกคนสามารถเลือกได้ว่าจะเป็นคนมีความสุข หรือมีความทุกข์ จะเลือกให้ชีวิตเป็นนายตัวเราหรือเราจะเป็นผู้ควบคุมชีวิตของเราเอง ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เรามีสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจด้วย เราอาจยอมให้เงินเป็นเจ้านายของเรา แผนการและความหวังทั้งหมดขึ้นอยู่กับเงินเหมือนกับเป็น “พระเจ้า” แต่พระเยซูทรงตรัสสอนพวกสาวกว่า เงินไม่ควรจะมีอำนาจเหนือชีวิตของพวกเขา และ พวกเราด้วย แต่ควรจะยอมให้พระเจ้าเป็นเจ้านาย คือเป็นหนึ่งในชีวิตของเราให้พระองค์เป็นศูนย์กลางของชีวิต และเราจะหลุดพ้นจากความกระวนกระวายบางครั้งเราอาจต้องการเงินเพื่อซื้อ บางสิ่งเหมือนเมื่อก่อน แต่เมื่อเราได้เรียนรู้ และมีแผนการตามความคิดเห็นของพระเจ้าแล้ว ความอยากได้ในเรื่องเงินทองและทรัพย์สินของ จะลดความสำคัญลงและไม่สามารถมีอำนาจเหนือจิตใจเราได้ ถ้าเราดำเนินชีวิตเช่นนี้ พระเจ้าจะสามารถใช้ชีวิตของเราในการเป็นพยานกับคนอื่นถึงความรักของพระองค์ พระเจ้าจะสำแดงสง่าราศีของพระองค์ผ่านทางชีวิตของเรา พระองค์จะประทานบำเหน็จให้เรามากกว่า วัตถุสิ่งของ คือสันติสุขและความชื่นชมยินดีแห่งสวรรค์แก่เราขณะที่ยังอยู่ในโลกนี้

บทที่ 10 การรักษาคืออะไร ?

ข้อท่องจำ

บรรดาสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลกเป็นของพระองค์...

เพราะว่าสิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่เป็นของพระองค์
แด่พระองค์เท่านั้น (1 พศด. 29:11,14)

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมก.1:28 , 24:34-35 , ฉชบ 8:18 , 1พศด. 29:11,14 , สดค.8:6,8 ,24:1 มธ.25:14-21

เป้าหมาย

เพื่อผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเป็นผู้รักษาและสามารถเป็นผู้รักษาที่ดีได้อย่างถูกต้อง
ตามพระคัมภีร์

เข้าสู่บทเรียน

ปัจจุบันนี้เหตุการณ์ร้าย ๆ ได้เกิดขึ้น โดยที่เราไม่คาดคิดมาก่อน โดยเฉพาะเรื่องของความโลภ
ของมนุษย์มีเกิดขึ้นไม่สิ้นสุด มีหญิงสาวผู้หนึ่งได้รับการชุลเลียงจากตระกูลของผู้มีความมั่งคั่งจนได้รับ
การตกแต่งให้เป็นภรรยาของผู้มีพระคุณที่ชุลเลียงเธอมา ความไม่พอใจในสิ่งที่มีอยู่ทำให้เธอเกิดความ
โลภหวังจะได้รับมรดกทั้งหมดของสามี เธอไม่ต้องการรอให้สามีเสียชีวิตเองโดยธรรมชาติ ข่าวจาก
หนังสือพิมพ์ และจากที่ต่าง ๆ รายงานว่าเธอได้ฆ่าสามีด้วยการให้ยาเกินขนาดและตัวเองติดคุก ในพระ
ธรรม 1 พกษ . บทที่ 21 เราได้อ่านเรื่องของ กษัตริย์อาหรับผู้มั่งคั่งแต่กลับต้องการสวนองุ่นของผู้อื่นมาก
ถึงขนาดปล่อยให้หมีเหสีของตนไปฆ่าเจ้าของสวนองุ่นนั้น พระเจ้าไม่พอพระทัยอย่างยิ่ง ส่งเอลิยาห์ซึ่ง
เป็นผู้เผยพระวจนะไปบอกอาหรับว่า สุนัขจะเลียโลหิตของพระองค์ในที่มันเลียโลหิตของนาโบท และ
ยิ่งกว่านั้นหมีเหสีและราชบุตรทุกพระองค์จะต้องถูกประหารชีวิต 3 ปีต่อมาคำพยากรณ์ของท่านเอลิยาห์ก็
เป็นจริง (2 พกษ.9:4,10:11)

เราไม่ควรลืมว่าสิ่งที่เรามีและสิ่งที่เราได้มานั้นเป็นเพราะพระคุณของพระเจ้า และทุกสิ่งเป็นของ
พระองค์ การรักษาคืออะไร ? การรักษา คือความรับผิดชอบตามความหมายในพระคัมภีร์คือ เรา
ต้องรับผิดชอบหรือดูแลในสิ่งที่พระเจ้าประทานให้

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนเขียนถึงสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขา เมื่อเสร็จแล้ว ขอให้บางคนบอก
ในสิ่งที่เขียนนั้น ให้เวลา 2-4 นาที และเขียนบนกระดาน

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง (1 พศด.29:11,14 ,สดค. 24:1)

ถ้าวันหนึ่งเราต้องการใช้รถยนต์ แต่เราไม่มีรถเลย ขอยืมคุณพ่อ และถ้าคุณพ่อให้เรายืมรถแน่นอนเราจะต้องใช้มันอย่างดี ดูแลด้วยความระมัดระวัง เพราะนั่นเป็นรถของคุณพ่อ เราต้องรู้สึกเกรงใจท่าน ที่จะไม่ใช่ในทางที่ไม่ดี แต่ถ้าเกิดว่าเราใช้รถของท่านไม่ดีและไม่ระวังแล้ว ครั้งต่อไปที่จะยืมคงจะมีโอกาสน้อยแน่ ๆ

คำถาม เรารู้สึกอย่างไรเมื่อเรารู้ว่าทุกสิ่งที่เราครอบครองอยู่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของ

เราอาจจะรู้สึกไม่พอใจที่พระเจ้าถือกรรมสิทธิ์ในชีวิต และทรัพย์สินของของเรา บางทีก็เป็นเรื่องง่ายในการไปโบสถ์ ไปเรียนรวิ ฯ ในสิ่งที่ดีและในการอธิษฐาน เราจะมีความรู้สึกที่ดีต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าและความรักของพระองค์แต่พอถึงเวลาที่เราเหนื่อยหรือทำงานหนัก หรือเมื่อพระเจ้าเรียก ในขณะที่เราไม่อยากจะทำตามในเวลานั้น รู้สึกว่ายากที่จะรับว่า พระเจ้าทรงมีสิทธิ์และเป็นเจ้าของชีวิตของเรา นั่นคือสิ่งที่มักจะเกิดขึ้นเสมอ พระคัมภีร์เตือนเราให้ยอมรับความจริง ฝ่ายจิตวิญญาณโดยยอมรับถึงความจำกัดในความสามารถของเราเอง อย่างไรก็ตามเราจะไม่ยอมให้เรื่องนี้เป็นเหตุให้มีข้อแก้ตัวที่จะไม่ยอมรับแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา เราต้องยอมรับความจริงในพระวาทะของพระเจ้าที่บอกว่า ทุกสิ่งเป็นของพระเจ้าและเราได้รับทุกสิ่งจากพระองค์ (อ่าน 1 พศด.29:11,14) เพราะว่าเราไม่ได้อยู่ฝ่ายโลก แต่อยู่ฝ่ายวิญญาณ โดยมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วเราจะต้องยอมรับความจริงอันนี้ พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของตัวเราและทุกสิ่งที่มีอยู่ เรามีชีวิตอยู่และมีทุกสิ่งโดยพระคุณของพระเจ้า

อ่าน สดค. 24:1 “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น ”

คำถาม เราได้ความจริงอะไรจากพระคำข้อนี้ที่จะช่วยนำพาชีวิตของเรา ?

เมื่อเราละทิ้งธรรมชาติของมนุษย์และคิดถึงความเป็นเจ้าของของพระเจ้า ชีวิตของเราจะก้าวเข้าสู่การเป็นไปได้ และนำตื่นตื่นมาก

1.1 เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของชีวิตของเรา พระองค์จะทรงดูแลเรา คำว่า “โลกนี้ช่างโหดร้ายเหลือเกิน ” จะไม่อยู่ในความคิดของเรา จริงอยู่ที่บางครั้งจะทำให้รู้สึกว่าโลกนี้ยุติธรรม และบางครั้งทำให้เราผิดหวัง แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนในแผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเรา พระองค์สามารถเปลี่ยนความผิดหวังให้กลายเป็นความชื่นชมยินดี ถ้าเราคำเนินชีวิตไปกับพระองค์

1.2 เราต้องมีชีวิตอยู่อย่างมีความรับผิดชอบ สิ่งที่เราต้องรับผิดชอบคือ การที่เราต้องแสดงความรักของเราต่อผู้อื่น โดยที่เราจะต้องเป็นสิ่งสะท้อนหรือเป็นกระจกส่องให้คนอื่นเห็นพระเจ้าภายในตัวเรา สิ่งไหนที่เป็นพระลักษณะของพระเจ้า มนุษย์ก็จะต้องแสดงออกด้วยการประพฤติ เพื่อชีวิตของเราจะเป็นพยานต่อผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเจ้าได้

2. การแต่งตั้งและความสำเร็จมาจากพระเจ้า (ปฐมก. 24:34-35, ฉธบ. 8:18)

คำถาม เราตั้งอะไรไว้เป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดของชีวิต? (รอให้หลายคนตอบ)

ความหวังและความใฝ่ฝันทุกอย่างที่มีอยู่นั้น พระเจ้าทรงสนพระทัย ทรงต้องการอวยพระพรและใช้เรารวมถึงพระพรฝ่ายวัตถุด้วย บางทีเราอาจจะไม่มีวันเป็นคนร่ำรวย แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรามีความสำเร็จในชีวิต ในบางอย่างเช่นชีวิตของอับราฮัมเป็นตัวอย่าง อับราฮัมละทิ้งทุกสิ่งเพื่อติดตามพระเจ้า ในบั้นปลายชีวิตของอับราฮัม เราได้รู้ถึงฐานะของเขา เมื่อคนใช้ได้เล่าถึงฐานะของอับราฮัมให้ลาบับ ฟิงและเขาได้สรรเสริญพระเจ้าสำหรับความมั่งคั่งเหล่านั้น (อ่าน ปฐมก. 24:34-35)

ดาเนียลก็เป็นคนหนึ่งที่ทำให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงสนพระทัยและห่วงใยที่จะให้ เราพบกับความสำเร็จในชีวิต แม้ว่าเขาจะต้องตกไปเป็นเชลยในต่างแดนภายใต้อำนาจของบาบิโลน แต่เขายังสัจย์ซื่อต่อพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหว ในที่สุดพระเจ้าทรงยกเขาขึ้นให้เป็นผู้มีอำนาจในบาบิโลนสามารถนำหลายคนมาถึงพระเจ้าได้ ดาเนียลรู้ถึงต้นกำเนิดแห่งความสำเร็จของเขา (ดาเนียล 4:17) สิ่งสำคัญที่เราควรจดจำไว้ก็คือ ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน ทุกสิ่งที่มีอยู่นั้นมาจากพระเจ้าและเพื่อให้พระองค์ใช้

3. เราเป็นผู้รักษาที่ดีของพระเจ้า (ปฐมก. 24:34-35, ฉธบ. 8:18)

พระเจ้าไม่ได้ทำธุรกิจชีวิต เมื่อพระเจ้าประทานอะไรให้พระองค์ทรงไว้ใจเรา พระประสงค์ของพระเจ้าก็คือ ให้เราใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างระมัดระวังและรับใช้พระองค์ด้วยใจ กตัญญู ก็คือต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่พระองค์ประทานให้

คำถาม ถ้าพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับมนุษย์ในเรื่องสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างอย่างนี้ พระองค์ทรงคิดถึงการใช้ทรัพย์สินสมบัติของเราอย่างไร?

พระเจ้าทรงต้องการให้เราควบคุมดูแลทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นเงินหรือเวลาที่พระเจ้าประทานให้เพราะทั้งหมดเหล่านี้รวมอยู่ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ที่พระองค์ทรงมอบให้เราเป็นผู้ดูแลรักษาไว้เหมือนกับว่าพระเจ้า ทรงเป็นเจ้าของของทุกสิ่งเราเป็นเพียงผู้ดูแล และใช้จ่ายในฐานะที่เป็นของให้ใช้ชั่วคราว เราควรจะทำอย่างไร? เป็นความรับผิดชอบที่ไม่น้อยเลยทีเดียว ที่รู้ว่าพระเจ้าทรงสนพระทัย ในงาน ในเงิน ในเวลาและในทรัพย์สินสมบัติอื่น ๆ ของเรา ผู้เขียนหนังสือสดุดีมีความชื่นชมยินดีที่พระเจ้าทรงไว้ใจให้เป็นผู้รักษาทรัพย์สินสมบัติของพระองค์ “พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถกิจของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา” สดุดี 8:6

กิจกรรม

เตรียมผู้เรียนอภิปรายกันสั้น ๆ จาก ปฐมก. 1:28 หัวข้อได้ว่าที่ “พระเจ้า ทรงประทานทุกสิ่งให้มนุษย์ เราจะใช้อย่างไรก็ได้” โดยยึดเหตุผลจากพระคัมภีร์ ไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัวถ้ามีเวลาให้ทั้งชั้นมีโอกาสนอภิปรายกัน

4. รายงานตัวต่อพระเจ้า (อ่าน มัทธิว 25:14-21 และลูกา 16:1-12)

พระเยซูได้กล่าว คำอุปมาหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อวัตถุสิ่งของ ซึ่งคำว่า “สัตย์ซื่อ” ได้ถูกนำมาใช้ในความหมายเดียวกับคำว่า “รับผิดชอบ ” พระองค์ไม่ได้สอนแบบนักปรัชญาหรือนักวิชาการ แต่ทรงสอนถึงการนำความจริงในพระวจนะของพระเจ้ามาใช้ในชีวิตประจำวันและการสอนในเรื่องการเป็นผู้อัคราของพระเจ้า

คำถาม จุดสำคัญของคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์คืออะไร ? (ชักชวนให้ผู้เรียนตอบคำถาม)

พระเยซูตรัสสอนว่า เราจะต้องรายงานต่อพระเจ้าในเรื่องการใช้สิ่งที่พระองค์ประทานให้การเสนาorangานนั้น เป็นเวลาของการแบ่งปันความยินดีในผลงานที่ได้ทำไปแล้ว และเรามีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีของพระองค์ด้วย “เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ...จงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด ” มธ. 25:21

คำถาม อ่านลูกา 16:1-12 พระเยซูเล่าคำอุปมานี้เพื่อยกย่องเล่ห์เหลี่ยมในด้านธุรกิจหรือ ? ถ้าไม่ใช่พระองค์ทรงต้องการให้เราเรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้ ?

เมื่ออ่านคูเณิน ๆ อาจจะคิดว่าพระเยซูทรงเห็นชอบกับเล่ห์เหลี่ยมของคนต้นเรือนในเรื่องเล่านั้นมีประโยคหนึ่งบอกว่า “แล้วนายก็ชมคนต้นเรือนอธรรมนั้น ” ลูกา 16:8 แต่พระเยซูไม่ได้มีเจตนาเช่นนั้น พระองค์สอนให้เราารู้ถึงเล่ห์เหลี่ยมของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า พระองค์ไม่ต้องการให้เราเป็นคนขี้โกงแต่ต้องการสอนให้เราดำเนินชีวิตอย่างคนมีปัญญา ทรงตรัสว่า “เราใช้พวกท่านไปจุดแคะอยู่ท่ามกลางหมาป่า เหตุฉะนั้นจงฉลาดเหมือนงู และไม่มีภัยเหมือนนกพิราบ” (มัทธิว 10:16) จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่การรายงานความรับผิดชอบของเราต่อพระเจ้าในเรื่องทรัพย์สินที่พระเจ้ามอบให้เราดูแล “เหตุฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายไม่สัตย์ซื่อในทรัพย์สินสมบัติธรรม (ทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้) ใครจะมอบทรัพย์สินสมบัติอันแท้ให้แก่ท่านเล่า ” (ลูกา 16:12) ฉะนั้นการที่เราจะเป็นผู้อัคราที่ดี เราต้องมีความสัตย์ซื่อต่อความรับผิดชอบที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้สมกับที่พระเจ้าทรงไว้วางใจในเราปรับให้เข้ากับชีวิตจริงเราสามารถหลอกลวงคนอื่นได้ว่า เราเป็นคนสัตย์ซื่อ แต่เราไม่สามารถหลอกลวงพระเจ้าได้สิ่งสำคัญของการดำเนินชีวิตไปกับองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นคือ ความสามารถ ทรัพย์สินสมบัติและเงินตามที่พระเจ้าทรงต้องการ

ก้าวแรก ของการเป็นผู้รับผิดชอบความจริงว่า พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของตัวเรา ทุกสิ่งที่มีอยู่และทุกสิ่งพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้าง เราสามารถมีทุกสิ่งได้เพราะพระองค์เป็นผู้ประทานให้ทุกสิ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเราตามที่พระเจ้าทรงมอบให้ ถ้าเรายอมรับอย่างนี้ภาระที่จะต้องหาและการอยากเป็นเจ้าของจะลดน้อยลง เราสามารถวางแผนชีวิตในฐานะที่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของและเป็นที่มาของพระพรการไม่ยอมรับความจริงแห่งการเป็นเจ้าของของพระเจ้าก็เป็นการทำร้ายตัวเอง

สิ่งสำคัญที่สุด แผนการของเราจะต้องอยู่ในความไว้วางใจต่อพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานเรื่อง การเรียน อาชีพ และสิ่งอื่น ๆ ที่มนุษย์ทุกคนเสาะแสวงหาจะทำให้เกิดพลัง โดยวิธีใหม่ ๆ เมื่อเรารู้ว่าเราเป็นของพระเจ้าทุกสิ่งที่มีอยู่เป็นของขวัญจากพระเจ้า ความเข้าใจอย่างนี้จะเพิ่มเติมเป้าหมายและ

ชีวิตชีวาให้กับปัจจุบันและอนาคต เมื่อเราคิดถึงชีวิตในนิรันดร์กาล เรารู้สึกชื่นชมยินดีกับพระพรที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ เราไม่ควรมีความกลัวต่อชีวิตและความตาย เพราะทุกสิ่งที่เราเป็นและที่เรามีและที่เรานั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทั้งสิ้น

บทที่ 11 พระพรในการให้

ข้อท่องจำ

เหตุฉะนั้น เมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือ ความเชื่อ ฝ่ิปาก ความรู้ ความกระตือรือร้น และความรักต่อเรา ท่านทั้งหลายก็จงประกอบการกุศลนี้ อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด (2 โครินธ์ 8:7)

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 6:38, โรม 12:6,8,13 ,2 โครินธ์ 9:6-15 ฮีบรู 13:15-18 , 1 ยอห์น 3:17

เป้าหมาย

เพื่อจะพัฒนาการมีน้ำใจกว้างขวาง โดยการ เรียนรู้ถึงประโยชน์ของการให้

เข้าสู่บทเรียน

ปัจจุบันผู้คนเริ่มมีมากขึ้น ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ทุกวันนี้เริ่มปรากฏเด่นชัดอย่างออกหน้าออกตา ทุกคนต่างต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดของชีวิต บางคนก็ประกอบการดีและบางคนก็ประกอบการชั่วร้ายที่เป็นภัยต่อสังคมมนุษย์ ปัจจุบันนี้เรายังจะหาผู้ที่มีน้ำใจในการให้อย่างกว้างขวางไหม? สักเกียสเป็น คนเก็บภาษีรูปร่างเตี้ย เขาเป็นคนขี้โกงไม่มีใครอยากคบกับเขา วันหนึ่งเขาปีนขึ้นไปบนต้นไม้เพื่อจะดู พระเยซู พระองค์ทรงเห็นและเรียกให้เขาลงมาและตรัสว่า จะเชิญชวนให้รับประทานอาหารด้วยกัน ในระหว่างอาหารเมื่อนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของสักเกียสอย่างมหัศจรรย์เขาได้ประกาศเรื่องที่น่าตื่นเต้น และน่ายินดีว่าเขาสัญญาจะให้ทรัพย์สินเงินทองครึ่งหนึ่งแก่คนอนาถาและจะคืน 4 เท่าของ ยอดเงินที่เขาได้มาอย่างคดโกง สักเกียสเปลี่ยนแปลงชีวิตในทันที กลายเป็นคนใจกว้างอย่างน่าประหลาดในฐานะที่เราเป็นผู้ที่เชื่อพระเจ้า เราได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเราในจุดนี้อย่างไร? พระเจ้าสอนอะไรกับเราและเราเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อและมีใจกว้างขวางเช่นสักเกียสหรือไม่?

กิจกรรม

ให้หาความหมายของคำว่า “ทศางค์” จากพจนานุกรม และคำว่า “เครื่องบูชา” (ฮีบรู 13:16)

ศึกษาพระคัมภีร์

ทำไมเราต้องให้? เหตุผล.....

1. เครื่องบูชาที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า (2 คร.9:7 ฮบ.13:15-18)

“ผมไม่เข้าใจเรื่องการถวายสิบลด ทำไมคริสเตียนต้องถวายสิบลด ? ”

“โอ๊ย ผมไม่เชื่อเรื่องการถวายสิบลด นั่นเป็นเรื่องที่คนในสมัยพระคัมภีร์เดิมทำกัน พระคัมภีร์ใหม่เพียงแต่บอกว่า “จงให้ด้วยความยินดี ”พระเจ้าไม่ได้สั่งให้เราถวายสิบลดนี้ ”

“ถึงแม้ว่าผมจะถวายสิบลดหรือไม่ ก็ไม่เป็นไร เพราะผมมีรายได้ไม่มาก ”

“สิบลดก็เป็นเงินเพียงเล็กน้อย ผมจะรอให้มีอายุมากกว่านี้และมีงานทำเป็นหลักเสียก่อนแล้วค่อยถวาย”
(ให้อ่านทั้ง 4 ข้อความและดูท่าทีของผู้เรียนว่าพวกเขา มีความคิดเห็นอย่างไร ?)

ในพระคัมภีร์ใหม่ไม่มีคำสั่งในเรื่องการถวายสิบลดโดยตรงเหมือนในพระคัมภีร์เดิม เช่น มาลาคีย์ มีคำสั่งในเรื่องการถวายทศางค์ (สิบลด)แด่พระเจ้า “จงนำทศางค์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง ” มาลาคีย์ 3:10

คำถาม ในปัจจุบันนี้เรามีอิสระจากคำสั่งในเรื่องการถวายสิบลดใช่หรือไม่ ?

ในมัทธิว 23:23 กล่าวว่า ผู้ที่เชื่อในพระเยซูยังจะต้องถวายสิบลด พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนทุกคนถวายสิบลดแม้จะเพียงเล็กน้อย โดยไม่ต้องรอให้มีมาก ถ้าเราถวายด้วยความสัตย์ซื่อตามความจริงพระเจ้าจะอวยพระพร จงจำไว้ว่าพระเจ้าไม่ได้ดูจำนวนเงินที่ถวาย แต่ดูที่ท่าทีของเราต่อการถวาย “ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดหมายไว้ ในใจมิใช่ด้วยนิกเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยใจยินดี ” 2 โครินธ์ 9:7 นั่นคือคำสัญญาที่สำคัญ เมื่อถวายสิ่งที่มีอยู่แด่พระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยความยินดีของเรา

คำถาม เป็นการง่ายไหมที่เราจะยอมถวายด้วยใจยินดี ? และเวลาที่รู้สึกว่ามันลำบากที่จะให้ด้วยความยินดีละเป็นอย่างไร ? ถ้าโลกนี้เป็นโลกที่ดีพร้อมและเราเป็นคนที่ดีพร้อม เราคงจะไม่ต้องการอะไรอีก เราจะไม่ขาดเงินตามที่เราต้องการ และการมีเงินพอใช้มักจะทำให้เรายอมให้ด้วยใจยินดี แต่ถึงแม้ว่าเราไม่มีอย่างมากมาย เราก็ต้องถวาย ในเมื่อทุกสิ่งไม่ดีพร้อมและเราเองก็ไม่ดีพร้อม พระเจ้าทรงทราบจิตใจของเราและรู้ว่าการให้เป็นเรื่องลำบากสำหรับเรา และรู้ว่าบางครั้งก็เป็นการที่ต้องอุทิศตัวจริง ๆ ไม่ว่าเราจะต้องบังคับตัวเองในการให้ทั้ง ๆ ที่มี หรือว่าไม่มี

อ่าน ฮีบรู 13:15-18 เขียนบนกระดาน

ผู้เขียนหนังสือฮีบรูมีคำสั่งที่สำคัญ สำหรับผู้เชื่อในตอนท้ายจดหมาย เขากล่าวว่าคำพยานแห่งความเชื่อในตอนท้ายจดหมาย เขากล่าวว่าคำพยานแห่งความเชื่อในพระเยซูคริสต์ของเราเป็นเหมือนกับเครื่องถวายบูชาแห่งคำสรรเสริญของเรา และนำการให้มาไว้ในระดับเดียวกันคือ บอกว่าการให้เป็นการถวายบูชาที่พระเจ้าชอบพระทัย และอย่างละเอียดในการกระทำดี เพราะนั่นเป็นสิ่งที่พอพระทัย พระเจ้าด้วย (ฮีบรู 13:16) ให้เรามาเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า โดยการให้เสียตั้งแต่วันนี้เถิด

2. แบ่งปันพระคุณของพระเจ้า (โรม 12 6,8,13,2โครินธ์ 9:8-15 ,1 ยอห์น 3:17)

คำถาม การให้เมื่อตอนที่ไม่มีมาก กับการให้ตอนที่มามาก ๆ เวลาไหนให้ยากกว่ากัน ?

นักสังคมสงเคราะห์ส่วนมากรู้ดีว่างานของเขาอาศัยการให้จำนวนเล็กน้อยจากคนที่มีความหวังใจจำนวนมาก การให้จำนวนมาก ๆ นั้นมีน้อยหรือแทบไม่มีเลย และในคริสตจักรก็เช่นเดียวกันถ้าจะมีคนถวายเงินจำนวนมาก สัก 2-3 คน ก็จะเป็นสิ่งที่ดี แต่ประตูยังเปิดอยู่และมีชนนารีถูกส่งออกไปได้ โดยเงินถวายจากคนละเล็กละน้อยนั้นแหละพระเจ้าทรงรับรู้เงินถวายเพียงเล็กน้อยในสายตาของเราสามารถ

เพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว เปาโลและผู้เชื่อคนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ ไม่ใช่คนร่ำรวย แต่เขารู้ถึงพระคุณหรือของประทานในการให้ และเขาก็ใช้สิ่งเหล่านั้นในการรับใช้ (อ่าน โรม 12:6,8,13)

คำถาม โรม 12:13 สอนเราเกี่ยวกับการให้อย่างไร ? (ชักชวนให้แสดงความคิดเห็น)

เมื่อเราพูดถึงของประทานฝ่ายวิญญาณมักไม่ค่อยพูดถึงของประทานในการให้แต่เมื่อเปาโลเขียนจดหมายไปถึงคริสเตียนที่โรม ได้พูดถึงของประทานในการให้แก่คนที่ขัดสนด้วย พระเจ้าประทานความสามารถพิเศษนี้ให้เหมือนกับของประทานฝ่ายวิญญาณอื่น ๆ เปาโลกำชับว่า “จงเห็นอกเห็นใจช่วยชรรมิทคนเมื่อเขาขัดสน จงมีน้ำใจอภัยข้ายไมตรี ” พระคำข้อนี้เตือนไม่ให้เราเห็นแก่ตัว เราถูกกำชับว่าให้รู้จักแบ่งปันสิ่งที่เรามีกับ เพื่อนพี่น้อง ผู้เชื่อด้วยกันและมากยิ่งขึ้น เราควรเปิดบ้านต้อนรับแขก หรือแม้แต่ให้สิ่งของมีค่าของเราเพื่อจะช่วยเหลือ และต้อนรับแขกแปลกหน้า

คำถาม เราจะทำให้คำสั่งนี้สำเร็จได้อย่างไร ? นอกจากว่าเราต้องร่ำรวยแล้วเรามีทางอื่นอีกไหม ที่ช่วยเหลือแก่คนอื่นได้ ? (อ่าน 2 โครินธ์ 9:8-15)

จากโลกที่เต็มไปด้วยความหิวโหย อดอยากเจ็บป่วยและไร้ที่อยู่อาศัยในสังคมของเราต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก และการให้ความช่วยเหลือส่วนมากก็มาจากคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ แม้ว่าจะมีเวลาเพียงเล็กน้อย ถ้าเราจะมองดูคนเหล่านั้นที่มีความต้องการและมีความปรารถนาอยากจะช่วยเขาเหล่านั้นอย่างจริงจัง พระเจ้าสามารถให้เราได้ ที่มาของการให้ไม่ได้มาจากสิ่งที่เราหามาได้เอง แต่มาจากพระองค์ผู้ทรงทำงานผ่านทางชีวิตของเรา และพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจประทานของดีทุกอย่างอย่างอุดมแก่ท่านทั้งหลายเพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วยตามที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า “เขาแจกจ่ายให้แก่คนยากจน ... ”(2 โครินธ์ 9:8-9)

เราจะให้อย่างไร ? การถวายเพียงเล็กน้อยจะมีผลอะไรแผนการของพระองค์หรือ ? เมื่อเราเปิดใจของเราให้เป็นคนมีน้ำใจกว้างขวาง เราก็อยู่ในแผนการของพระเจ้าในเรื่องการให้ เราจะสามารถเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างได้ เมื่อพระเจ้าทรงใช้เรา และเพิ่มพูนสิ่งที่เราให้ในงานของพระเจ้าและชีวิตของเราจะเต็มไปด้วยพระคุณ พระคัมภีร์บอกว่า จิตใจของเราจะไม่มีความรักของพระเจ้า ถ้าเราไม่ยอมให้ความช่วยเหลือคนที่ขัดสน อ่าน 1 ยอห์น 3:17 ด้วยกัน

3. กฎของการหวานและการเก็บเกี่ยว (ลูกา 6:38,2 โครินธ์ 9:6)

ในชีวิตของเราบางอย่างก็มีกฎตายตัวของมันเช่น ถ้าเราไม่ยอมทำการบ้านคุณครูจะลงโทษ ถ้าเราโยนหนังสือลงบนเท้า เราก็เจ็บ ถ้าเราโยนก้อนหินในอากาศมันก็ตกลงบนพื้น

คำถาม กฎบัญญัติของพระเจ้าสำหรับความประพฤติของคริสเตียนมีอะไรบ้าง ?

คำแนะนำในเรื่องการให้บอกไว้อย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงตรัสสั่งสอน พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า”จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย และในดักของท่านจะได้รับดวงด้วย ทะนานถั่วณขัดสันแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น ” (ลูกา 6:38)

คำถาม นี้หมายความว่า เราจะได้กำไรจากการเป็นคนใจกว้างของเราใช่หรือไม่ ?

หลายคนได้ “อั่ง” คำสัญญานี้เป็นหลักในการให้ของเขา โดยหวังว่าพระเจ้าจะทรงเพิ่มเติมให้มากกว่าเก่า แต่นั่นเป็นการมองข้าม ลูคา 6:35 ไปเสีย “...จงให้เขาืมโดยไม่หวังที่จะได้คืนอีกบำเหน็จของท่านจะมีบริบูรณ์”

“ผู้ที่มีความกระหายที่จะเป็นคนมั่งคั่งจะพบกับความยากจนอย่างไม่รู้ตัว” (สภย 28:20) ความพยายามที่จะเป็นคนมั่งคั่งโดยไม่ยอมแบ่งปันนำไปถึงความล้มเหลว

คำถาม กฎแห่งความสำเร็จของพระเจ้าคืออะไร ? (ให้แสดงความคิดเห็น และให้ถามว่า) “เราจะเก็บเกี่ยวจากผลที่เราได้หว่าน” หมายความว่าอย่างไร ?

ชาวไร่รู้ว่า จะเก็บเกี่ยวผลได้มาก ถ้าเพาะปลูกมาก ถ้าปลูกน้อยแล้วจะเก็บผลมากก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เป็นกฎง่าย ๆ และในพระคัมภีร์ก็กล่าวไว้ในทำนองเดียวกัน “นี่แหละคนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็ จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมาก ก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก” (2 โครินธ์ 9:6)

กิจกรรม

อ่าน 2 คร.9:6 และตอบคำถามต่อไปนี้

1. พระคำข้อนี้หมายความว่าอย่างไร ?
2. เรามีเมล็ดอะไรที่จะหว่านลงในแผ่นดินของพระเจ้า ?
3. วันนี้ฉันอยากให้...แก่...เมื่อเสร็จแล้วให้ทุกคนเก็บข้อความที่เขาเขียนไว้เป็นส่วนตัวและทำตาม

เราอยากจะมีชีวิตแบบไหน ? อยู่ในวงแคบเพื่อตัวเองเท่านั้นไหม? หรืออยากมีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพระคุณและความรักของพระเยซูคริสต์

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

การให้อาจจะเป็นของประทานสำหรับบางคนจริงที่จะรับใช้พระเจ้า แต่เราทุกคนมีความสามารถในการให้อยู่แล้ว การให้นี้ไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไป แต่อาจจะเป็นการให้อื่นได้เช่น ให้ความแก่กับพระเจ้า เราจะเริ่มให้ทุก ๆ สิ่งที่เรามีอยู่ เริ่มจากคนที่ เป็นเพื่อนและคนที่คุ้นเคยก่อนเริ่มจากที่บ้าน ที่ทำงาน และเริ่มในวันนี้เลย การมีน้ำใจกว้างขวางจะทำให้เรามั่งคั่งไหม? เป็นไปได้คนร้ายหลายคนเข้าใจถึงความจำเป็นในการเป็นคนมีน้ำใจกว้างขวาง พวกเขามีความสุขมากกว่าคนที่มั่งคั่งน้อย ที่ไม่รู้จักรับการแบ่งปันแก่คนอื่น แต่ถ้าการมีน้ำใจกว้างขวางไม่ได้ทำให้เราเป็นคนมั่งคั่งล่ะจะเป็นอย่างไร ? หรือถ้าคนที่เราให้มันไม่มีบุญคุณต่อเรา หรือกบฏต่อเราล่ะจะเป็นอย่างไร? จริงที่สิ่งเหล่านี้ อาจเกิดขึ้นได้ บางทีอะไร ๆ ในชีวิตก็ไม่ใช่ง่าย และยุติธรรมเสมอไป แต่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูและพระองค์ ทรงรู้ดี ทรงรู้ว่าเราได้หว่านด้วย น้ำใจกว้างขวางมากน้อยเพียงใด เราก็จะได้เก็บเกี่ยวผลในบั้นปลายอย่างนั้น ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อการให้ของเรา ในเวลานี้ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่ผลที่อยู่ในบั้นปลายนั้นสำคัญกว่าเมื่อเรารู้จักรับการแบ่งปัน พระเจ้าจะทรงประทานสิ่งจำเป็นให้แก่เรา พระองค์จะทรงนำทางและนำเราไปถึงพระพรทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า

กิจกรรม

อ่าน สดุดี 112:5 และให้ทุกคนสงบใจต่อพระเจ้า ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรา
รู้ว่าควรทำอะไรอาทิตย์นี้ อธิษฐานด้วยกัน

บทที่ 12 กฎของพระเจ้าในการใช้เงิน

ข้อท่องจำ

“จงกำชับให้เขากระทำดี ให้กระทำดีมาก ๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัว
อย่างนี้จึงจะเป็นการวางรากฐานอันดีไว้สำหรับตนเองในภายหน้า
เพื่อว่าเขาจะได้รับเอาชีวิตซึ่งเป็นชีวิตอันแท้จริง ” (1ทิโมธี 6:18-19)

ข้อพระคัมภีร์

สุภาษิต 6:6-11 ปัญญาจารย์ 5:10-11 มาลาคิ 3:8-10 มัทธิว 25:14-29
ลูกา 14:28-30 โรม 13:8 พิลิปปี 4:12-13 , 1ทิโมธี 6:18-19

เป้าหมาย

เพื่อจะารู้ถึงการใช้งเงินอย่างถูกต้องตามคำสอนในพระคัมภีร์และสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยความ
เต็มใจ

เข้าสู่บทเรียน

กฎของการเล่นหมากรุกนั้นเป็น เรื่องที่ไม่ยากสามารถเรียนรู้ได้และก็เล่นได้สนุกสนานแต่นั้นไม่ได้หมายความว่า หมากรุกเป็นเกมส์ที่ง่ายนักเล่นหมากรุกผู้ยิ่งใหญ่ชาวโซเวียต 2 คน ต้องประมือกันนานถึง 14 เดือนใน 72 เกมส์ จึงรู้ว่าใครคือ แชมเปียน หมากรุกของโลก

คนที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเงินอาจจะคล้าย ๆ กับการเล่นหมากรุก กฎต่าง ๆ อาจจะดูว่าเป็นเรื่องง่าย ๆ แต่เราพบว่าเป็นเรื่องที่วุ่นวายซับซ้อนมากพอสมควรสำหรับผู้เล่นและเครื่องเล่น แต่เราสามารถพบกับความสำเร็จได้ในเรื่อง การเงินโดยความช่วยเหลือของพระเจ้าในขบวนการนั้น พระเจ้าทรงสามารถช่วยพระพรและใช้เราได้ในอาณาจักรของพระองค์

ศึกษาพระคัมภีร์

พระคัมภีร์สอนเราอย่างไร ในการใช้เงิน ?

1. จงขยันขันแข็ง (สุภาษิต 6:6-11 , 28:19 โกลโลตี 3:23-24)

“คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหามคไปี่ พิศเคราะห์ดูทางของมันและจงฉลาด” สุภาษิต 6:6 พระคัมภีร์สอนเราให้มีนิสัยเหมือนอย่างมค คือ ขยันขันแข็ง

คำถาม เราได้บทเรียนอะไรจากชีวิตของมค ?

มคช่างเป็นสัตว์ที่ขยันขันแข็ง เมื่อเราอาศัยอยู่ในบ้าน มคยังมาเพ่นพ่านหาอาหารไปเก็บไว้ในรัง มันทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน นิสัยของมคทำให้เราเห็นคุณค่าของความขยัน มันจะทำงานโดยไม่ต้องการให้ใครมาบงการคอยแนะนำว่าจะทำอย่างไร ถ้ามนุษย์ทุกคนขยันขันแข็งเหมือนมคเราคงจะไม่มี

ปัญหาเรื่องความอดอยากโลกเราปัจจุบันนี้ปัญหาเศรษฐกิจ รัฐบาลแก้ไขอะไรไม่ค่อยได้ ได้แต่กำชับว่าให้รัดเข็มขัดประหยัดกันหน่อย พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าอย่าปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์และมัวแต่นั่งฝันและเกียจคร้าน เพราะจะต้องพบกับความยากจน (สุภาษิต 28:19) แรงบันดาลใจที่ทำให้มีความขยันขันแข็งอย่างหนึ่งคือ ให้เรารู้ว่าเราทำสิ่งนั้นสิ่งนี้เพื่อใครพระคัมภีร์บอกไว้ให้เห็นแก่พระเยซู “ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใดก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์” โคลโลสี 3:23-24 เมื่อเราเข้าใจว่าพระเยซูเป็นเหมือนนายจ้างเราจะทำให้การทำงานของเรามีความหมายช่วยให้เราทำงานหาเงินด้วยความขยันหมั่นเพียร

2. เรียนรู้ในเรื่องเก็บเงิน (สุภาษิต 27:23-27)

ผู้เขียนพระคัมภีร์ คงจะไม่เคยทำงานในร้านขายหรือรับจ้างล้างรถ แต่รู้เรื่องการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และรู้วิธีทำให้ครอบครัวมีความสุขกับผลผลิตเหล่านั้นเป็นอย่างดี (อ่านสุภาษิต 27:23-27 ด้วยกัน)

คำถาม เราเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการกับเงินในตอนนี้อย่างไร ?

1. ให้รู้จักเก็บออมสิ่งที่หามาได้ เรามีเงินเท่าไร ? สิ่งแรกที่เราจะต้องเรียนรู้คือต้อง รู้ว่าตัวเองมีมากน้อยเพียงไรก่อน
2. เรียนรู้ที่จะควบคุมการเงิน เมื่อคิดถึงอนาคต อย่าคิดแต่ว่าจะต้องใช้..ใช้ ถ้าไม่รู้จักควบคุมการใช้เงิน และรู้จะการเก็บออมในแต่ละวันแต่ละอาทิตย์ หรือแต่ละเดือน เราก็กำลังอยู่ในอันตรายในเรื่องการเงิน เมื่อพระเยซูเทศนาสั่งสอนประชาชนในเรื่องการตีค่าหรือประเมินค่าของการเป็นสาวกโดยการใช้คำเปรียบเทียบเรื่องคนคิดจะสร้างบ้านเราสามารถนำมาเป็นข้อคิดในเรื่องนี้ได้ พระเยซูตรัสว่า “ด้วยว่าในพวกท่านมีผู้ใด เมื่อปรารถนาจะสร้างตึกจะไม่นั่งลงคิดราคาดูเสียก่อนว่า จะมีพอสร้างให้สำเร็จได้หรือไม่ เกรงว่าเมื่อลงรากแล้วและกระทำให้สำเร็จไม่ได้ คนทั้งปวงที่เห็นจะเยาะเย้ยเขาว่า คนนี้ตั้งต้นก่อ แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้” ลูกา 14:28-30

3. ทำให้เกิดผลเพิ่มพูนขึ้น (สุภาษิต 13 :11,21:5 มัทธิว 25:14-29 ลูกา 19:1-24)

คำถาม ถ้ามีเงิน 1 ล้านบาท เราจะทำอะไรกับเงินนั้น ? (ชักชวนให้ตอบคำถาม)

ส่วนมากเรามักจะคิดถึงว่าจะจ่ายเงินนั้นกับอะไรบ้าง แต่คนที่ฉลาดในเรื่องการเงิน เขาจะคิดถึง การเอาเงินนั้นไปลงทุนเพื่อจะเกิดดอกออกผลได้ เรามีเงินฝากในธนาคารไหม? แม้ว่าจะไม่มีเงินจำนวนมาก เราก็สามารถฝากสะสมไว้ทีละเล็กละน้อยและต่อไปภายหน้า จะเป็นจำนวนเงินที่มีประโยชน์มากสำหรับอนาคต “แผนการของคนขยันขันแข็ง นำสู่ความอุดมแน่นอน แต่ทุกคนที่เร่งร้อนก็มาสู่ความขัดสนเท่านั้น ”

คำถาม พระเยซูพยายามสอนเราเกี่ยวกับอะไรในคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ ? มัทธิว 25:14-29

พระเยซูตรัสสอนว่า เราจะต้องนำเอาสิ่งที่พระองค์ประทานให้ไปทำให้เกิดผลเพิ่มพูนขึ้นชายคนที่เก็บเงินไว้เฉย ๆ โดยไม่ได้ทำอะไรเลยถูกตำหนิอย่างรุนแรง “ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้ผู้นั้นจนมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มีแม้ว่าซึ่งเขามีอยู่ก็จะต้องเอาไปจากเขา” มัทธิว 25:29 ถ้าเราเก็บสิ่งที่เรามีไว้เฉย ๆ โดยไม่ทำให้เกิดผลอย่างฉลาด ในที่สุดจะไม่มีอะไรเหลือเลยถ้าฝึ้ง เวลา เงินและสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้ไว้เฉย ๆ และมีชีวิตอย่างเกียจคร้าน เราจะต้องเผชิญหน้ากับพระเจ้าและรายงานตัวต่อพระองค์ในวันหนึ่งข้างหน้า ลูกาได้ตีความหมายคำอุปมานี้โดยเน้นถึงความเกี่ยวพันระหว่างการลงทุนอย่างฉลาดและการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญูณ (ลูกา 19:12-24) คนรับใช้ที่ลงทุนอย่างฉลาดได้รับความไว้วางใจจากผู้เป็นนายมากขึ้น ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงใช้การดูแลเรื่องเงินของเราเป็นเครื่องวัดความสามารถของการเป็นผู้นำในอาณาจักรของพระองค์ ถ้าเราสตัยชื่อในเรื่องการเงินที่เรามีอยู่ พระเจ้าทรงรู้ว่า เราเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงไว้วางใจได้ในเรื่องฝ่ายวิญญูณ

4. การถวาย (มาลาคี 3:8-10 ,1โครินธ์ 16:2 ,1ทิโมธี 6:18-19)

ในบทเรียนที่ผ่านมาเราได้เห็นแล้วว่า การถวายของเราคือ สิบลดหนึ่ง หมายถึงมี 10 บาท ถวาย 1 บาท การถวายเป็นกฎของพระเจ้าในเรื่องการเงิน ในพระคัมภีร์บอกถึงเรื่อง การถวายว่า เราจะต้องถวายตามพระคุณที่เราได้รับ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นความรักที่มีต่อพระองค์ “ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่าน ทุกคนเก็บเงินผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้างตาม ที่พระเจ้าได้ทรงอวยพระพรท่าน” 1โครินธ์ 16:2

เปาโลสั่งให้เราถวายเงินของเราเพื่อเป็นการลงทุนในการกระทำความดีและช่วยเหลือคนอื่น โดยวิธีนี้ เราได้สร้างรากฐานอันมั่นคงสำหรับชีวิตนี้และชีวิตหน้า (1ทิโมธี 6:18-19)

5. อันตรายของหนี้สิน (สุภาษิต 22:7 ,26-27 มัทธิว 18:23-24 โรม 13:8)

คำถาม อันตรายของการเป็นหนี้คืออะไร ?

ทุก ๆ ครั้งที่เราขอยืมหรือซื้อของผ่อนส่ง เราก็ได้มอบตัวเรา เวลาของเราและเงินของเราไว้กับคนอื่น เราสร้างข้อผูกพันที่ต้องจ่ายคืนและข้อผูกพันแต่ละอย่างก็คือ โศครวนที่ผูกชีวิตของเราไว้มักมีอันตรายที่จะทำให้ต้องสูญเสียทรัพย์สินของเวลา และเงินทอง เพื่อจะใช้หนี้สินเหล่านั้น เราก็สามารถไม่เป็นที่หนี้ได้ (มธ 18:23-24) พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาว่า มีทาสคนหนึ่งไม่มีเงินใช้หนี้ผู้เป็นหนี้จำนวนหลายหมื่นบาท เจ้าหนี้เมตตาและยกหนี้ให้ แต่ว่าทาสคนนี้ได้ไปบังคับให้ลูกหนี้ของเขาซึ่งเป็นทาสด้วยกันให้ใช้หนี้ แต่เมื่อลูกหนี้ที่เป็นทาสนั้น ไม่มีใช้ให้ทาสผู้ที่ได้รับการยกหนี้ก็ได้จับลูกหนี้ของเขาเข้าคุก เมื่อนายคือเจ้าหนี้ใหญ่ทราบเรื่องนี้ก็โกรธมาก จึงจับลูกหนี้ใจร้ายคนนั้นขังคุกจนกว่าเขาจะสามารถชดใช้หนี้ได้หมด ถ้าจะให้ดีและไม่มีปัญหาไม่ควรจะมีคนเป็นลูกหนี้ หรือใครเป็นเจ้าหนี้ หนี้สิน สร้างปัญหาให้ทั้งกับผู้ขอยืมและผู้ให้ยืม ทางที่ดีไม่ควรจะมีการกู้ยืมกันเลยจะดีกว่า ให้คุณาสอนของเปาโลเกี่ยวกับเรื่องนี้ “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักเพื่อนบ้านก็ได้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติครบถ้วนแล้ว ” (โรม 13:8)

6. แสวงหาคำแนะนำที่ฉลาด (สุภาษิต 12:15,26,15:22,19:20)

พวกนายทุนใหญ่ ๆ เขจะมีผู้จัดการฝ่ายการเงินคอยดูแลเรื่องการเงินของเขา คนที่ทำงานกับเงิน รู้คุณค่าของที่ปรึกษาที่ฉลาดในการควบคุมดูแลและทำให้เพิ่มพูนขึ้น (อ่านสุภาษิต 12:15,26,15:22)

คำถาม การหาที่ปรึกษาในเรื่องการเงินมีความสำคัญอย่างไร ? และหาได้ที่ไหน ?

พระคัมภีร์กล่าวว่า คนโง่จะไม่แสวงหาคำแนะนำ ถ้าเราเป็นคนฉลาดจะรู้ถึงความจำเป็นของการมีที่ปรึกษาในเรื่องการเงินและขั้นตอนต่อไปก็คิดถึงว่า ต้องระมัดระวัง ในเรื่องการหาที่ปรึกษา (สภษ. 12:26) ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในเรื่องการเงินขึ้นอยู่กับทำให้คำปรึกษา คนที่เราเข้าไปปรึกษาคือ พ่อแม่ ศิษยาภิบาล หรือครูอาจารย์ของเรา สิ่งสำคัญที่สุดคือเราต้องยอมรับคำแนะนำ บางทีก็ยากที่จะเชื่อฟังในเรื่องการใช้จ่าย หรือการเก็บออม แต่การขอคำแนะนำที่ดีก่อนนั้นเป็นสิ่งที่ดี เพื่อป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นได้ “จงฟังคำแนะนำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต” สุภาษิต 19:20 เราจะต้องเชื่อฟังกฎของพระเจ้าในเรื่องการเงิน แสวงหาคำแนะนำที่ดี ยอมรับ คำแนะนำ และพบกับความสำเร็จ ไม่อย่างนั้นเราก็เป็นเหมือนคนโง่ที่จะต้องพบกับความล้มเหลวในเรื่องการเงิน

7. มีความพอใจ (ปัญญาจารย์ 5: 10-11 ฟิลิปปี 4:11-13 ฮีบรู 13:5)

คำถาม ความพอใจคืออะไร และเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าในเรื่องการเงินอย่างไร ?

ความพอใจคือ การมีความต้องการที่มีขอบเขตไม่เกินกำลังความสามารถของตนเอง คือการอิม หรือการพอ คูปัญญาจารย์ 5:10-11 พระคำข้อนี้บอกให้เราเห็นว่า การตะเกียกตะกายเพื่อความมั่งคั่งก็ อนิจจัง (ข้อ 10) และจบลงด้วยความว่างเปล่า (ข้อ 11) ยิ่งหาได้มากก็ยิ่งมีความอยากได้มากขึ้นและไม่ช้าก็จะต้องตกอยู่ในวงจรของความละโมภ และจะทำให้มีความสุขและความยินดีน้อยลงกว่าเมื่อก่อน เปาโลมีประสบการณ์ในเรื่องความอุดมสมบูรณ์และความขาดแคลน เรียนรู้ถึงการพอใจในสิ่งหรือในสภาพที่ตนเป็นอยู่ (อ่านฟิลิปปี 4:12-13) เราสามารถพูดได้อย่างนั้นไหม ? เราสามารถพูดได้ ถ้าเราวางใจในพระเจ้าและระลึกเสมอว่า พระเจ้าทรงคอยช่วยเราอยู่เสมอ “ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” ฮีบรู 13: 5

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ทำไมเราจะต้องเอาใจใส่ในเรื่องการเงิน ? เพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้เวลาความสามารถ เป้าหมาย และแผนการทั้งในเวลาี่ และในอนาคต พระเยซูทรงทราบว่าคนที่ไม่ได้ใช้เวลาเงินทองอย่างถูกต้อง จะไม่สามารถรับพิชชอบในเรื่องฝ่ายวิญญาณได้ถูกต้องเช่นกัน บางทีเราอาจจะไม่คิดว่าเรื่องการเงินเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ อาจจะไม่เคยให้พระเยซูมีส่วนเกี่ยวข้องและควบคุมเงินของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้คำแนะนำและให้ความสามารถในการดูแลเกี่ยวกับการเงินและอนาคตเราเอง (ปิดชั้นเรียน โดยการอธิษฐานและเชิญชวนบางคนให้รับเชื่อ)

กิจกรรม

แจกกระดาษ ดินสอ ให้เขาเขียนถึงสิ่งที่เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า เงิน
และตัวของเขาเองอย่างไรบ้าง ? บอกมา 2 อย่าง

บทที่ 13 การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ข้อทอ้งจำ

“อย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่ว แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย” 1ธส.5:15

ข้อพระคัมภีร์ 1 เธสะโลนิกา 5:12-28

เป้าหมาย

เพื่อจะรู้ถึงความสัมพันธ์และความรับผิดชอบของคริสเตียน
ทำให้ปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและข้อบกพร่องของตนเอง

เข้าสู่บทเรียน

สิ่งที่ทำให้เปาโลมีชื่อเสียงมากที่สุดคือ ได้นำเอาคำสอนของพระเจ้ามาปฏิบัติในชีวิตส่วนตัวในพระคัมภีร์ตอนนี้เป็นคำแนะนำการดำเนินชีวิตคริสเตียนมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำกันอยู่ในโลกนี้ที่ขัดแย้งกับคำสอนในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตามคริสเตียนก็ได้รับคำแนะนำถึงลักษณะต่าง ๆ ของผู้เชื่อที่จะประกาศให้คนที่ไม่เชื่อได้เห็นว่าคุณพระเยซูทรงสถิตในชีวิตของเรา

ศึกษาพระคัมภีร์

คริสเตียนจะดำเนินชีวิตที่ดีได้อย่างไร ?

1. ความสัมพันธ์ของคริสเตียน (1ธส. 5:12-15)

ก.ทำที่ต่อผู้นำ เปาโลได้ทราบถึงปัญหาบางอย่างที่กำลังเกิดขึ้นในคริสตจักรเธสะโลนิกา ท่านมีความห่วงใยคิดว่าจะแก้ไขปัญหานี้โดยเร็ว ในข้อ 12 เปาโลใช้คำว่า “เราขอวิงวอน” และเรียกผู้เชื่อใหม่ที่เธสะโลนิกาว่า “พี่น้อง” เป็นคำพูดที่แสดงถึง ความรักที่เปาโลมีต่อคริสเตียนเธสะโลนิกา แม้ว่าจะเป็นคริสตจักรที่เพิ่งเกิดใหม่ แต่ปรากฏว่ามีผู้นำในคริสตจักรนั้นแล้ว

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มสำรวจดูคำแนะนำของเปาโล ใน 1 ธส.5:12-15 และเขียนรายการต่าง ๆ ด้วย ใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที

เปาโลหนุนใจผู้เชื่อให้ยอมรับและนับถือผู้ที่ทำงานอยู่ท่ามกลางพวกเขา พระคัมภีร์กล่าวว่าผู้เชื่อแต่ละคนมีการรับใช้ที่ไม่เหมือนกัน และมีของประทานต่างกัน (อฟ.4:7-12 ,1คร.12:8-11 ,27-28,รม 12 :6-8) ใ้ของประทานทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ของคริสตจักร เราจะต้องรู้ลึกซึ้งขอบคุณยอมรับและให้ความนับถือการรับใช้ต่าง ๆ ทั้งศิษยาภิบาลและทุกคนในคริสตจักร จำเป็นต้องมีของประทานเพื่อพระกายของพระคริสต์จะได้สมบูรณ์และเกิดผลในการทำพระราชกิจของพระเจ้า

ในข้อที่ 13 เปาโลแนะนำว่า “จงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน” เราทุกคนมีทั้งจุดเด่นและจุดด้อยให้เราทั้งหลายเชื่อฟังให้เกิดริและชื่นชมผู้นำแทนการตำหนิวิพากษ์วิจารณ์ เครื่องหมายการเจริญเติบโตของคริสเตียนคือ ความชื่นชมในพระราชกิจของพระเจ้าผ่านทางสมาชิกคนอื่น ๆ ในพระกายของพระคริสต์

ข. ความประพฤติของคริสเตียน ในข้อ 14 และ 15 มีคำแนะนำเกี่ยวกับท่าทีต่อคนอื่น 6 ประการ เพื่อเสริมสร้างคริสตจักร

ประการแรก เปาโลเตือนว่าอย่าคือดั่งคริสตจักรสมัยแรกในยุคที่โรมันเรื่องอำนาจในด้านการทหาร ดังนั้นจะสังเกตว่า เปาโลชอบนำเอาศัพท์ของทหารมาใช้บ่อย ๆ คำว่าคือดั่งหรือฝ่าฝืนวินัยใช้กับพวกทหารเป็นส่วนใหญ่ ในพระคัมภีร์ใช้คำว่าเกียจคร้าน ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ เปาโลเตือนว่าให้ตักเตือนคนที่เกียจคร้าน

ประการที่สอง ให้หนุนน้ำใจผู้ที่ท้อใจ ผู้เชื่อใหม่ที่คริสตจักรเซสะโลนิกา บางคนท้อในง่าย เพราะฉะนั้นคริสตจักรจะต้องเอาใจใส่และหนุนน้ำใจคนเหล่านั้นให้เข้มแข็งขึ้น

ประการที่สาม ให้ชูกำลังคนที่อ่อนกำลังเราจะต้องยื่นมือเข้าช่วยเหลือ พี่น้องที่อ่อนแอกว่าอย่าละทิ้งเขา ผู้ที่เข้มแข็งฝ่ายวิญญาณจะต้องรับผิดชอบต่อผู้เชื่อที่อ่อนแอกว่า

ประการที่สี่ ให้มีความอดทนต่อทุกคนในกาลาเทีย 5:22 จะเห็นคำว่า “ออกคั่นใจ” ซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณอย่างหนึ่งด้วย ซึ่งมีความหมายว่าจะไม่เป็นคนใจร้อน หรือแสดงอารมณ์ต่อคนอื่น

ประการที่ห้า อย่าทำชั่วตอบแทนการชั่ว นี่เป็นท่าทีที่ขัดต่อธรรมชาติมนุษย์ พระคัมภีร์ได้สั่งสอนกฎนี้ไว้อย่างชัดเจนใน (มธ 5:44 ,รม.12:17 ,1ปด.3:9) จะไม่ “ทำการแก้แค้น” ในคำเทศนาบนภูเขา (มธ 7:12) พระเยซูทรงประทานกฎทองคำแก่เรา เพื่อปฏิบัติ ในคำอธิษฐานที่พระองค์ได้สอนพวกสาวกทรงแนะนำว่าให้ยกโทษแก่คนอื่นเหมือนกับที่พระเยซูได้ทรงกระทำ

ประกาศที่หก บอกว่าให้กระทำดีเสมอ ทั้งต่อพวกเราเองและต่อคนทั้งปวง หน้าที่ของผู้เชื่อคือหาทางที่จะทำดีหรือทำให้เกิดผลดี และสิ่งที่จะต้องแสวงหาต่อไปคือ ความรัก จะเห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบ 1 ธส. 3:12 โรม 13:10 และ 1 คร. 14:1 ความรักทำให้ธรรมบัญญัติสมบูรณ์ คนที่มีความรักของพระคริสต์จะปฏิบัติตามบัญญัติสิบประการ หกข้อสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับคนอื่นได้อย่างครบถ้วน (จงนับถือบิดามารดา อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าโลภของคนอื่น คู่อพยพ 20:12-17 โท 13:9-10) คนที่มีความรักของพระเจ้าจะยอมทำตามคำแนะนำของเปาโลด้วยใน 1 ธส 5:12-15

2. ความรับผิดชอบของคริสเตียน (1 ธส. 5:16-22)

ในข้อ 16-22 แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า 5 ประการ เมื่อศึกษาถึงสิ่งต่าง ๆ ก็เป็นการประเมินผลความประพฤติของตนเองไปด้วย

ก. จงชื่นชมอยู่เสมอ ในข้อ 16 บอกว่า “จงชื่นบานอยู่เสมอ” เป็นคำพูดสั้น ๆ แต่มีอำนาจและมีความหมายอีกอย่างหนึ่งคือ “จงมีความสุขในความเชื่อทุกเวลา” ในสมัยพระคัมภีร์เดิม พวกอิสราเอลชอบบ่นว่าพระเจ้า ผลที่ตามมาคือ ทำให้มีความ ขมขื่นใจมีความทุกข์และถูกพระเจ้าตีสอน ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า **ชื่นชมยินดี** หลายครั้ง เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะทำให้ความยินดีของเราเต็มเปี่ยม (1 ยน.1:4) ใน 1 ปด.1:8 บอกว่า “ท่านยังเชื่อและชื่นชมด้วยความปีติยินดีเป็นล้นพ้นความชื่นชมยินดีสุดท้ายคือ ความยินดีในนิรันดร์กาล” พป.3:1 กจ.13:48, 3 ยน.4: , โรม 14:17

ข. จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ ในข้อ 17 หนุนใจให้เราอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ การอธิษฐานคือการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า เราสัมผัสกับการสถิตอยู่ของพระองค์โดยการอธิษฐาน แน่แน่นอนว่าเราไม่สามารถคุกเข่าอธิษฐานตลอด 24 ชั่วโมงได้หรือดำเนินชีวิตแบบสันโดษได้หรือเหมือนอย่างคาเนียลที่ตั้งเวลาไว้สำหรับการอธิษฐานวันละ 3 เวลาได้ แต่ควรจะตั้งเวลาไว้สำหรับการเข้าเฝ้าพระเจ้าส่วนตัว พระคำข้อนี้หนุนใจให้เราติดต่อกับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม สิ่งขัดขวางที่ทำให้คำอธิษฐานไม่สัมฤทธิ์ผลมีอะไรบ้าง และเราจะเอาชนะได้อย่างไร ?

พระคัมภีร์สอนให้เราอธิษฐานส่วนตัวนาน ๆ และอธิษฐานสั้น ๆ ในที่ประชุม (มธ 6:5-8) เอลียาห์ใน 1 พกษ.18:36-37 ใช้คำพูดเพียง 63 คำ ที่จะอธิษฐานเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ เอลีซาอธิษฐานเพียง 11 คำ (2 พกษ.6:17) ขอพระเจ้าทรงเปิดตาคนใช้ของเขา ให้ได้เห็นกองทัพของทูตสวรรค์ พระเยซูทรงอธิษฐานเพียงคำเดียวใน มก.7:34 ทำให้คนเป็นใบ้และหูหนวกหายเป็นปกติคำอธิษฐานเหล่านี้มีอำนาจ เพราะทุกคนใช้เวลาส่วนตัวอธิษฐานเหล่านี้มีอำนาจ เพราะทุกคนใช้เวลาส่วนตัวอธิษฐานกับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

ค. จงขอบพระคุณทุกกรณี ในข้อ 18 เปาโลบอกเราว่า จงขอบพระคุณทุกกรณีในข้อ 16-18 เป็นส่วนประกอบของชีวิตที่มีความสุข จงชื่นชมยินดี จงอธิษฐานอยู่เสมอ จงขอบพระคุณทุกกรณีในทุกสถานการณ์ เราจะต้องขอบคุณพระเจ้า (รม 8:35-39) สิ่งที่น่าเป็นพิเศษคือ การขอบพระคุณเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย

ง. ไว้อภัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในข้อ 19 เปาโลเขียนว่า “อย่าดับพระวิญญาณ” เปาโลบอกคริสเตียนเอเฟซัสว่า “อย่าทำให้พระวิญญาณเสียดพระทัย” พระวิญญาณทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักรสมัยแรก (1 คร.12:1-11) ผู้เชื่อในมัธการพระเจ้า “ในพระวิญญาณ” 1 ยน.4:23 คำว่า “ดับ” หมายถึงการเอาไฟออกไปหรือการปกปิดไว้พระวิญญาณมีสัญลักษณ์เหมือนเปลวไฟ มธ.3:11 , กจ. 2:3 ผลของการดับพระวิญญาณ คือการสูญเสียฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและความชื่นชมยินดี ตามหลักทฤษฎีใช้กริยาเป็นกาลปัจจุบัน เพราะฉะนั้นคำสั่งนี้ ก็เป็นของปัจจุบันด้วยบอกว่า “อย่าดับพระวิญญาณ” ในคริสตจักรโครีนธ์เปาโลเตือนผู้เชื่อเรื่องการวุ่นวายและการใช้ของประทานอย่างพร่ำเพรื่อ (1 คร.14) แต่เตือนคริสเตียนเรสะโลนิกาว่าอย่าดับพระวิญญาณ ในคริสตจักรจะต้องมีความสมดุลกันในเรื่องการใช้ของประทาน (1 คร.14:3,26,39,40) ของประทานฝ่ายวิญญาณจะนำการเสริมสร้าง การหนุนใจและการ

ปลอบประโลมใจแก่ผู้เชื่อ (1คร.14:3) ในข้อ 20 เตือนว่า “อย่าประมาทคำเผยข้อล้ำลึก” พร้อมกับคำเตือนนี้เปาโลหนุนใจเขาทั้งหลายว่า ให้ยึดถือสิ่งที่ดีไว้ให้มั่น คำว่า “คำเผยข้อล้ำลึก” 1 คร.14:39 บอกว่าให้เรา “ปรารถนาการเผยพระวจนะ” คำว่า “ประมาท” หมายถึงการ “ดูหมิ่น” ผู้เชื่อได้รับการเตือนไม่ให้มีท่าทีเช่นนั้น และคำกล่าวต่อไป เปาโลพูดว่า “จงพิศูจน์ทุกสิ่ง” แสดงว่าเปาโลไม่ได้ส่งเสริมให้เชื่ออะไรง่าย ๆ แต่ให้พิศูจน์ก่อน(1คร.12:3) พระคัมภีร์สอนเราไม่ให้ยอมรับเรื่องฝ่ายวิญญาณ นอกจากว่าสิ่งนั้นจะสอดคล้องกับพระวจนะ (1คร.14:29 , 1ยน.4:1-3) เราได้รับคำแนะนำว่า “จงยึดสิ่งที่ดีนั้นไว้ให้มั่น ” เราจะยึดเอาของจริงและปฏิเสธของปลอมแกลบจะต้องถูกคัดออกจากข้าว

จ. จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่ว ในข้อที่ 20 บอกว่า “จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่วทุกอย่าง ” วิธีที่ปลอดภัยที่สุดคือ ถ้าสงสัยหรือไม่แน่ใจว่าถูกต้อง “อย่าทำ” คำว่า “จงเว้น ” หมายถึง “การหลีกเลี่ยง” “จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม ” “จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี ” 1คร.6:18 “จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านี้” 1ทธ. 6:11 และ “จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม ” 2ทธ. 2:22

3. ถวายตัวแด่พระเจ้า (1ธส.5:23,25,28)

ในพระคำตอนนี้เน้นถึงเรื่อง “ความบริสุทธิ์” เป็นพิเศษ หมายถึงการดีพร้อมทั้งกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ (ฮบ.4:12) การยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เปาโลได้ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับความสัมพันธ์และความรับผิดชอบของคริสเตียน ท่านสรุปคำสอนไว้ใน 1ธส.5:23 “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสันติสุขทรงให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” ฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะเป็นผู้ทรงนำให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์หมดจด ทั้งจิตใจ ร่างกาย และจิตวิญญาณ

คำถาม เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ ?

ในข้อที่ 24 บอกว่า ถ้าเราให้ความร่วมมือพระองค์จะทรงกระทำการนั้นให้สำเร็จภายในเรา ใน 2ทธ. 1:12 เปาโลมีความมั่นใจในฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ฮับราฮัมกล่าวยืนยันว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถกระทำสำเร็จตามที่ได้ทรงสัญญาไว้ (โรม 4:20-21) วันเวลาสามารถทำให้มนุษย์ผิดคำสัญญาได้ แต่เวลาและสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่สามารถลบเลือนคำสัญญาของพระเจ้าได้เมื่อพระเจ้าทรงตรัสแล้ว พระองค์จะกระทำแน่

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เราจะเห็นว่าคำสอนของเปาโลเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความรับผิดชอบในชีวิตของคริสเตียนนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ที่จะทำให้สำเร็จได้ เพราะโดยธรรมชาติของเราแล้วคงจะไม่สำเร็จแต่เป็นพระเจ้าเอง ทรงเป็นผู้ “ชำระให้บริสุทธิ์” ทรงประทานลักษณะนิสัยของพระองค์เองลงในชีวิตของเรา เราถูกเรียกให้เป็นคน “บริสุทธิ์ ” และเป็นพวกที่ “ถูกแยกไว้” สำหรับพระเจ้า และอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ (1ปต.2:9) ก้าวแรกในการเข้าไปสู่ชีวิตบริสุทธิ์ ที่อธิบายไว้ใน 1ธส.5:12-22 คือ การยอมรับว่าเราไม่สามารถทำให้ถึงมาตรฐานของพระเจ้าได้ เมื่อเรารู้สึกว่าต้องการความช่วยเหลือ พระเจ้าทรงช่วย

เราอาทิตย์นี้ให้เลือกคำแนะนำของเปาโลสักหนึ่งอย่างเพื่อจะปฏิบัติตาม (ครูอาจจะให้เวลาเล็กน้อยที่
ผู้เรียนจะจดบางสิ่งที่เขาอยากทำและวางขั้นตอนว่าจะทำอย่างไร? เมื่อไร?)

